

Επίσημη Εφημερίδα C 301

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
6 Νοεμβρίου 2010

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 301/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 288 της 23.10.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 301/02

Υπόθεση C-550/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, παρεμβαίνοντες: Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association (Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Αποδεικτικά μέσα — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής — Προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας — Σχέση εργασίας μεταξύ δικηγόρου και επιχειρήσεως — Ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών)

2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 301/03	Υπόθεση C-48/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Lego Juris A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Mega Brands Inc. [Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Κοινοτικό σήμα — Καταλληλότητα του σχήματος ενός προϊόντος προς καταχώριση ως σήματος — Καταχώριση τρισδιάστατου σημείου αποτελούμενου από την άνω επιφάνεια και τις δύο πλευρές ενός τούβλου Lego — Ακύρωση της εν λόγω καταχώρισης κατόπιν αιτήσεως επιχειρήσεως που διαθέτει στο εμπόριο τούβλα για παιχνίδια ιδίου σχήματος και ιδίων διαστάσεων — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του εν λόγω κανονισμού — Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος σχήμα του προϊόντος]	3
2010/C 301/04	Υπόθεση C-149/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 [αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ζωή Χατζή κατά Υπουργού Οικονομικών (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 96/34/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια — Ερμηνεία της ρήτρας 2.1 της συμφωνίας-πλαισίου — Δικαιούχος της γονικής άδειας — Γονική άδεια σε περίπτωση γεννήσεως διδύμων — Έννοια «γέννηση» — Συνυπολογισμός του αριθμού των γεννηθέντων τέκνων — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)	3
2010/C 301/05	Υπόθεση C-337/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Georg Neidel κατά Stadt Frankfurt am Main	4
2010/C 301/06	Υπόθεση C-362/10: Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	4
2010/C 301/07	Υπόθεση C-364/10: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2010 — Δημοκρατία της Ουγγαρίας κατά Δημοκρατίας της Σλοβακίας	5
2010/C 301/08	Υπόθεση C-379/10: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	6
2010/C 301/09	Υπόθεση C-388/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Αυγούστου 2010 ο Félix Muñoz Arraiza κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-138/09, Félix Muñoz Arraiza κατά ΓΕΕΑ και Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja	7
2010/C 301/10	Υπόθεση C-397/10: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	8
2010/C 301/11	Υπόθεση C-403/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Αυγούστου 2010 η Mediaset SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-403/10, Mediaset SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	8
2010/C 301/12	Υπόθεση C-412/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Αυγούστου 2010 — Deo Antoine Homawoo κατά GMF Assurances SA	9
2010/C 301/13	Υπόθεση C-414/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 19 Αυγούστου 2010 — Société Veleclair κατά Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État	10

2010/C 301/14	Υπόθεση C-415/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 20 Αυγούστου 2010 — Galina Meister κατά Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Υπόθεση C-416/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Δημοκρατία της Σλοβακίας) στις 23 Αυγούστου 2010 — Jozef Križan κ.λπ. κατά Slovenská inšpekcia životného prostredia	11
2010/C 301/16	Υπόθεση C-419/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 23 Αυγούστου 2010 — Wolfgang Hofmann κατά Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Υπόθεση C-422/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Μεγάλη Βρετανία) στις 27 Αυγούστου 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago κατά Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks	12
2010/C 301/18	Υπόθεση C-424/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Αυγούστου 2010 — Tomasz Ziolkowski κατά Das Land Berlin	13
2010/C 301/19	Υπόθεση C-425/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Αυγούστου 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja κατά Das Land Berlin	13
2010/C 301/20	Υπόθεση C-429/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 η X Technology Swiss GmbH κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-547/08, X Technology Swiss GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	13
2010/C 301/21	Υπόθεση C-430/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 — Hristo Gaydarov κατά Direktor na Glavna direksia «Ohranitelna politsia» pri Ministerstvom na vnatreshnite raboti	14
2010/C 301/22	Υπόθεση C-431/10: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	15
2010/C 301/23	Υπόθεση C-432/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Αυγούστου 2010 — Ministerie van Financiën και Openbaar Ministerie κατά Aboulkacem Chihabi κ.λπ.	15
2010/C 301/24	Υπόθεση C-433/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Σεπτεμβρίου 2010 ο Volker Mauerhofer κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-515/08, Volker Mauerhofer κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	17
2010/C 301/25	Υπόθεση C-445/10: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	17

2010/C 301/26	Υπόθεση C-447/10: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 η Grain Millers, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-430/08 — Grain Millers, Inc. κατά κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	18
2010/C 301/27	Υπόθεση C-457/10 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Σεπτεμβρίου 2010 η AstraZeneca AB και η AstraZeneca plc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα,) την 1η Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	18
2010/C 301/28	Υπόθεση C-366/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	19

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 301/29	Υπόθεση T-279/04: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Éditions Jacob κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Γαλλόφωνες εκδόσεις — Απόφαση κηρύσσουσα τη συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά, υπό τον όρο της μεταπωλήσεως στοιχείων του ενεργητικού — Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από τελικώς μη επιλεγέντα υποψήφιο αγοραστή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Απάτη — Νομική πλάνη — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89]	20
2010/C 301/30	Υπόθεση T-452/04: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Editions Jacob κατά Επιτροπής [«Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Γαλλόφωνες εκδόσεις — Απόφαση κηρύσσουσα τη συγκέντρωση συμβατή προς την κοινή αγορά με την επιφύλαξη της μεταπωλήσεως στοιχείων του ενεργητικού — Απόφαση περί εγκρίσεως του αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού — Προσφυγή ακυρώσεως από μη επιλεγέντα υποψήφιο αγοραστή — Ανεξαρτησία του εντολοδόχου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89»]	20
2010/C 301/31	Συνεδικασθείσες υποθέσεις T-415/05, T-416/05 και T-423/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Αεροπορικός τομέας — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και την ιδιωτικοποίηση του ελληνικού εθνικού αερομεταφορέα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασύμβατες με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Οικονομική συνέχεια μεταξύ δύο εταιριών — Προσδιορισμός του ουσιαστικού δικαιούχου ενισχύσεως προς τον σκοπό της ανακτήσεώς της — Κριτήριο του ιδιώτη επιχειρηματία — Συμβατότητα της ενισχύσεως με την κοινή αγορά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	21
2010/C 301/32	Υπόθεση T-26/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Trioplast Wittenheim κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά βιομηχανικών σάκων από πλαστικό — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα)	21
2010/C 301/33	Υπόθεση T-40/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Trioplast Industrier κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα — Εις ολόκληρον ευθύνη — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)	22

2010/C 301/34	Υπόθεση T-193/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — TF1 κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων υπέρ της κινηματογραφικής και οπτικοακουστικής παραγωγής — Απόφαση της Επιτροπής να μη διατυπώσει αντιρρήσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνιστική θέση που δεν θίγεται ουσιαδώς — Απαράδεκτο) 22	22
2010/C 301/35	Υπόθεση T-314/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Whirlpool Europe κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων ψυγειακαταψυκτών καταγωγής Νότιας Κορέας — Ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος — Δικαιώματα άμυνας — Συμβουλευτική επιτροπή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Επιλογή της μεθόδου ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος — Άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009]] 23	23
2010/C 301/36	Υπόθεση T-131/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Mohr & Sohn κατά Επιτροπής [Εσωτερική ναυσιπλοία — Μεταφορική ικανότητα των κοινοτικών στόλων — Προϋποθέσεις νηολογήσεως νέων σκαφών (κανόνας «νέο αντί παλαιού») — Απόφαση της Επιτροπής περί μη εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται όσον αφορά τα πλοία ειδικών χρήσεων — Άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 718/1999] 23	23
2010/C 301/37	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-156/07 και T-232/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής («Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Δημοσίευση σε όλες τις επίσημες γλώσσες — Τροποποιήσεις — Κανονισμός 1 — Άρθρα 27, 28 και 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του παραρτήματος III του ΚΥΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων») 24	24
2010/C 301/38	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-166/07 και T-285/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως και βοηθών διοικήσεως — Δημοσίευση σε τρεις επίσημες γλώσσες — Τροπολογίες — Δημοσίευση σε όλες τις επίσημες γλώσσες — Κανονισμός αριθ. 1 — Άρθρα 27, 28 και άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του παραρτήματος III του ΚΥΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Κατάχρηση εξουσίας) 24	24
2010/C 301/39	Υπόθεση T-366/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — The Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος P&G PRESTIGE BEAUTE — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα Prestige — Μερική απόρριψη καταχωρίσεως — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 25	25
2010/C 301/40	Υπόθεση T-72/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Travel Service κατά ΓΕΕΑ — Eurowings Luftverkehrs (smartWings) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος smartWings — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή λεκτικά και εικονιστικά σήματα EUROWINGS και EuroWings — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 25	25

2010/C 301/41	Υπόθεση T-97/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — KUKA Roboter κατά ΓΕΕΑ (Απόχρωση του πορτοκαλι) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης αποχρώσεως του πορτοκαλι ως κοινοτικού σήματος — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	26
2010/C 301/42	Υπόθεση T-135/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Schniga κατά ΚΓΦΠ — Elaris και Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) [Φυτικές ποικιλίες — Αίτηση για παροχή κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία μήλων Gala Schnitzer — Τεχνική εξέταση — Διακριτική ευχέρεια του ΚΓΦΠ — Ενστάσεις — Άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94]	26
2010/C 301/43	Υπόθεση T-149/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Abbott Laboratories κατά ΓΕΕΑ — aRigen (Sorvir) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος Sorvir — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NORVIR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	26
2010/C 301/44	Υπόθεση T-292/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Inditex κατά ΓΕΕΑ — Marín Díaz de Cerio (OFTEN) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού κοινοτικού σήματος OFTEN — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα OLTEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου της καταχώρισης — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009) — Αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρα 61 και 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρα 63 και 64 του κανονισμού 207/2009)]	27
2010/C 301/45	Υπόθεση T-400/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Enercon κατά ΓΕΕΑ — BP (ENERCON) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος ENERCON — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ENERGOL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Μερική απόρριψη καταχώρισης]	27
2010/C 301/46	Υπόθεση T-546/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villa Almè κατά ΓΕΕΑ — Marqués de Murrieta (i GAI) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος i GAI — Λεκτικό εθνικό σήμα YGAY και εικονιστικό και λεκτικό κοινοτικό σήμα MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009]]	28
2010/C 301/47	Υπόθεση T-385/05 ΤΟ: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Πορτογαλία κατά Transnautica και Επιτροπής (Τριτανakoπή — Δυνατότητα του τριτανakoπτοντος να μετασχει στην κύρια δίκη — Δεν θίγονται τα δικαιώματα του τριτανakoπτοντος — Απαράδεκτη)	28
2010/C 301/48	Υπόθεση T-123/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Spitzer κατά ΓΕΕΑ — Homeland Housewares (Magic Butler) (Προσφυγή ακυρώσεως — Αδράνεια του προσφεύγοντος — Κατάργηση της δίκης)	29

2010/C 301/49	Υπόθεση T-532/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta και Umicore κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον και προστασία της ανθρώπινης υγείας — Ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση ορισμένων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου ως επικίνδυνων ουσιών — Οδηγία 2008/58/ΕΚ — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 — Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 — Προσαρμογή των αιτημάτων — Διαχρονική εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξεις που δεν αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες — Απαράδεκτο]	29
2010/C 301/50	Υπόθεση T-539/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Etimine και Etiproducts κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον και προστασία της ανθρώπινης υγείας — Ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση ορισμένων βορικών αλάτων ως επικίνδυνων ουσιών — Οδηγία 2008/58/ΕΚ — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 — Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 — Προσαρμογή των αιτημάτων — Διαχρονική εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξεις που δεν αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες — Απαράδεκτο]	30
2010/C 301/51	Υπόθεση T-120/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Phoenix-Reisen και DRV κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Προβλεπόμενη από τη γερμανική νομοθεσία επιδότηση σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Καταγγελία για παραβίαση του κοινοτικού δικαίου — Απόρριψη της καταγγελίας — Μεταγενέστερη απόφαση — Κατάργηση της δίκης)	30
2010/C 301/52	Υπόθεση T-157/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εύλογη προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημιώσεως — Εκπρόθεσμο — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	31
2010/C 301/53	Υπόθεση T-299/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Αυγούστου 2010 — Babcock Noell κατά Ευρωπαϊκής κοινής επιχειρήσεως Fusion for Energy (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Fumus boni juris — Επείγον — Στάθμιση συμφερόντων)	31
2010/C 301/54	Υπόθεση T-332/10: Προσφυγή της 10ης Αυγούστου 2010 — Viaguara κατά ΓΕΕΑ — Pfizer (VIAGUARA)	31
2010/C 301/55	Υπόθεση T-341/10: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2010 — F91 Diddeléng κ.λπ. κατά Επιτροπής	32
2010/C 301/56	Υπόθεση T-345/10: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 25 Αυγούστου 2010 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	32
2010/C 301/57	Υπόθεση T-361/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Αυγούστου 2010 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση F-35/08, Παχτίτης κατά Επιτροπής	33
2010/C 301/58	Υπόθεση T-367/10: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Μπλουφίν Τούνα Ελλάς Ναυτική Εταιρεία κ.λπ. κατά Επιτροπής	34
2010/C 301/59	Υπόθεση T-369/10: Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Handicare κατά ΓΕΕΑ — Apple Corps (BEATLE)	35
2010/C 301/60	Υπόθεση T-372/10: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bolloré κατά Επιτροπής	35

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 301/61	Υπόθεση T-373/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής	36
2010/C 301/62	Υπόθεση T-374/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής	37
2010/C 301/63	Υπόθεση T-375/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Hansa Metallwerke κ.λπ. κατά Επιτροπής	38
2010/C 301/64	Υπόθεση T-377/10: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Preparados Alimenticios κατά ΓΕΕΑ — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Υπόθεση T-378/10: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Masco κ.λπ. κατά Επιτροπής	40
2010/C 301/66	Υπόθεση T-379/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Keramag Keramische Werke κ.α. κατά Επιτροπής	40
2010/C 301/67	Υπόθεση T-381/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Sanitec Europe κατά Επιτροπής	41
2010/C 301/68	Υπόθεση T-382/10: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής	42
2010/C 301/69	Υπόθεση T-383/10: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland κατά ΓΕΕΑ (CONTINENTAL)	43
2010/C 301/70	Υπόθεση T-385/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής	43
2010/C 301/71	Υπόθεση T-386/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dornbacht κατά Επιτροπής	44
2010/C 301/72	Υπόθεση T-387/10: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Υπόθεση T-388/10: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Productos derivados del Acero κατά Επιτροπής	46
2010/C 301/74	Υπόθεση T-389/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — SLM κατά Επιτροπής	46
2010/C 301/75	Υπόθεση T-390/10 P: Αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2010 από την Paulette Fuller-Tomlinson κατά της αποφάσεως που εξέδωσε την 1η Ιουλίου 2010 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-97/08, Fuller-Tomlinson κατά Κοινοβουλίου	47
2010/C 301/76	Υπόθεση T-391/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Nedri Spanstaal κατά Επιτροπής	48

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 301/77	Υπόθεση T-392/10: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC CASH)	48
2010/C 301/78	Υπόθεση T-393/10: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής	49
2010/C 301/79	Υπόθεση T-394/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Grebenshikova κατά ΓΕΕΑ — Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Υπόθεση T-395/10: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	50
2010/C 301/81	Υπόθεση T-396/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Zucchetti Rubinetteria κατά Επιτροπής	51
2010/C 301/82	Υπόθεση T-397/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — ara κατά ΓΕΕΑ — Allrounder (Αναπάρσταση αθλητικού υποδήματος με το γράμμα «A» στην πλαϊνή πλευρά του)	51
2010/C 301/83	Υπόθεση T-398/10: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2010 — Fabricela — Indústria de Trefilaria κατά Επιτροπής	52
2010/C 301/84	Υπόθεση T-399/10: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — ArcelorMittal España κατά Επιτροπής	53
2010/C 301/85	Υπόθεση T-402/10: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής	53
2010/C 301/86	Υπόθεση T-405/10: Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2010 — Justice & Environment κατά Επιτροπής	54
2010/C 301/87	Υπόθεση T-406/10: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — Emesa-Trefileria και Industrias Galycas κατά Επιτροπής	55
2010/C 301/88	Υπόθεση T-408/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Roca Sanitario κατά Επιτροπής	55
2010/C 301/89	Υπόθεση T-409/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bottega Veneta International κατά ΓΕΕΑ (μορφή τσάντας χειρός)	56
2010/C 301/90	Υπόθεση T-410/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bottega Veneta International κατά ΓΕΕΑ (μορφή τσάντας χειρός)	56
2010/C 301/91	Υπόθεση T-411/10: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Laufen Austria κατά Επιτροπής	57

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 301/92	Υπόθεση T-412/10: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Roca κατά Επιτροπής	57
2010/C 301/93	Υπόθεση T-415/10: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2010 — Nexans France κατά Entreprise commune Fusion for Energy	58
2010/C 301/94	Υπόθεση T-417/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Cortés del Valle López κατά ΓΕΕΑ (HÍJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Υπόθεση T-418/10: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — voestalpine und voestalpine Austria Draht κατά Επιτροπής	59
2010/C 301/96	Υπόθεση T-419/10: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ori Martin κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	60
2010/C 301/97	Υπόθεση T-420/10: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Armani κατά ΓΕΕΑ — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Υπόθεση T-421/10: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana κατά ΓΕΕΑ — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Υπόθεση T-429/10: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Global Steel Wire κατά Επιτροπής	62
 Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2010/C 301/100	Υπόθεση F-61/10: Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2010 — AF κατά Επιτροπής	63
2010/C 301/101	Υπόθεση F-73/10: Αγωγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Coedo Suárez κατά Συμβουλίου	63
2010/C 301/102	Υπόθεση F-74/10: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Kimman κατά Επιτροπής	63
2010/C 301/103	Υπόθεση F-75/10: Προσφυγή-αγωγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2010 — Scheefer κατά Κοινοβουλίου	64
2010/C 301/104	Υπόθεση F-76/10: Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2010 — Colart κ.λπ. Κοινοβουλίου	64
2010/C 301/105	Υπόθεση F-77/10: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Arroyo Redondo κατά Επιτροπής	65
2010/C 301/106	Υπόθεση F-78/10: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2010 — Antelo Sanchez κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	65
2010/C 301/107	Υπόθεση F-79/10: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dubus κατά Επιτροπής	66
2010/C 301/108	Υπόθεση F-81/10: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2010 — Praskevicius κατά Κοινοβουλίου ...	66

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 301/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 288της 23.10.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 274 της 9.10.2010

EE C 260 της 25.9.2010

EE C 246 της 11.9.2010

EE C 234 της 28.8.2010

EE C 221 της 14.8.2010

EE C 209 της 31.7.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, παρεμβαίνοντες: Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

(Υπόθεση C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Αποδεικτικά μέσα — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής — Προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας — Σχέση εργασίας μεταξύ δικηγόρου και επιχειρήσεως — Ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών)

(2010/C 301/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd (εκπρόσωποι: M. Mollica, M. van der Woude και C. Swaak, advocaat)

Λοιποί διάδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (καθής πρωτοδίκως) (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και X. Lewis), Conseil des barreaux européens (εκπρόσωπος: J. Flynn, QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, (εκπρόσωποι: O. Brouwer και C. Schillemans, advocaten), European Company Lawyers Association (εκπρόσωποι: M. Dolmans και K. Nordlander, avocats, J. Temple Lang, solicitor), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (εκπρόσωποι: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D. Hull, solicitor), International Bar Association (εκπρόσωποι: J. Buhart και I. Michou, avocats)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: V. Jackson και E. Jenkinson, M. Hoskins, barrister), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, D. O'Donnell, SC, και R. Casey, BL), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, Y. de Vries και M. de Grave)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο πενταμελές τμήμα), της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, επί της υποθέσεως T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2003) 1533 τελικό, της 8ης Μαΐου 2003, περί απορρίψεως αιτήσεως προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρου και του πελάτη του, όσον αφορά ορισμένα έγγραφα τα οποία είχαν κατασχεθεί στο πλαίσιο ελέγχου διενεργηθέντος σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 (υπόθεση COMP/E-1/38.589)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Ιρλανδία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν έκαστο τα έξοδά του.
- 3) Το Conseil des barreaux européens, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, η European Company Lawyers Association, η American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter και η International Bar Association φέρουν έκαστος τα έξοδά του.
- 4) Κατά τα λοιπά, καταδικάζει αλληλεγγύως και εις ολόκληρον την Akzo Nobel Chemicals Ltd και την Akcros Chemicals Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Lego Juris A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Mega Brands Inc.

(Υπόθεση C-48/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Κοινωνικό σήμα — Καταλληλότητα του σχήματος ενός προϊόντος προς καταχώριση ως σήματος — Καταχώριση τρισδιάστατου σημείου αποτελούμενου από την άνω επιφάνεια και τις δύο πλευρές ενός τούβλου Lego — Ακύρωση της εν λόγω καταχώρισης κατόπιν αιτήσεως επιχειρήσεως που διαθέτει στο εμπόριο τούβλα για παιχνίδια ιδίου σχήματος και ιδίων διαστάσεων — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του εν λόγω κανονισμού — Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος σχήμα του προϊόντος]

(2010/C 301/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lego Juris A/S (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και T. Dolde, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: D. Botis), Mega Brands Inc. (εκπρόσωποι: P. Carpuyns και C. De Meyer, advocaten)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2008, T-270/06, Lego Juris A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από τον δικαιούχο του τρισδιάστατου κοινωνικού σήματος που έχει τη μορφή τούβλου της Lego, για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 9 και 28, κατά της αποφάσεως R 856/2004-G του τμήματος μείζονος συνθέσεως προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 10ης Ιουλίου 2006, περί απορρίψεως της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, με την οποία το εν λόγω σήμα κηρύχθηκε μερικώς άκυρο, στο πλαίσιο της υποβληθείσας από τη Mega Brands αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Lego Juris A/S στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 [αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ζωή Χατζή κατά Υπουργού Οικονομικών

(Υπόθεση C-149/10) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 96/34/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια — Ερμηνεία της ρήτρας 2.1 της συμφωνίας-πλαισίου — Δικαιούχος της γονικής άδειας — Γονική άδεια σε περίπτωση γεννήσεως διδύμων — Έννοια «γέννηση» — Συνυπολογισμός του αριθμού των γεννηθέντων τέκνων — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2010/C 301/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ζωή Χατζή

κατά

Υπουργού Οικονομικών

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης — Ερμηνεία της ρήτρας 2.1 της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, την CEEP και την CES (EE L 145, σ. 4), σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (EE C 83, σ. 389) — Γονική άδεια χορηγούμενη σε περίπτωση γεννήσεως διδύμων — Χορήγηση μιας μόνο γονικής άδειας σε περίπτωση γεννήσεως διδύμων — Παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων λόγω δυσμενούς διακρίσεως βάσει της γεννήσεως και βάσει του περιορισμού των δικαιωμάτων των διδύμων παιδιών, μη ανεκτή από την αρχή της αναλογικότητας;

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 2.1 της συμφωνίας-πλαισίου για τη γονική άδεια, η οποία συνήφθη στις 14 Δεκεμβρίου 1995 και περιέχεται στο παράρτημα της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/75/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απονέμει στο τέκνο ατομικό δικαίωμα γονικής άδειας.
- 2) Η ρήτρα 2.1 της προαναφερθείσας συμφωνίας-πλαισίου δεν έχει την έννοια ότι η γέννηση διδύμων θεμελιώνει δικαίωμα τόσων γονικών αδειών, όσα τα τέκνα που γεννιούνται. Σε κάθε περίπτωση, υπό το πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η ρήτρα αυτή επιβάλλει στον εθνικό νομοθέτη να καθιερώσει σύστημα γονικής άδειας το οποίο, αναλόγως με την υφιστάμενη στο οικείο κράτος μέλος κατάσταση, εξασφαλίζει στους

γονείς διδύμων μεταχείριση λαμβάνουσα προσηκόντως υπόψη τις ειδικές τους ανάγκες. Εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να διαπιστώσει κατά πόσον η εθνική νομοθεσία ανταποκρίνεται στην απαίτηση αυτή και να προσδώσει, ενδεχομένως, στην εν λόγω εθνική νομοθεσία μια –κατά το μέτρο του δυνατού– σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία.

(¹) EE C 148 της 5.6.2010.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Georg Neidel κατά Stadt Frankfurt am Main

(Υπόθεση C-337/10)

(2010/C 301/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Georg Neidel

Καθού: Stadt Frankfurt am Main

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καλύπτει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ (¹) και τις δημοσιούπαλληλικές σχέσεις;
- 2) Καλύπτει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ και αξιώσεις για την παροχή ετήσιας αδειας ήτοι αδειας αναψυχής, καθ' ό μέτρο μια τέτοια αξίωση για περίοδο άνω των 4 εβδομάδων θεμελιώνεται στο εθνικό δίκαιο;
- 3) Εμπίπτουν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ και αξιώσεις περί απαλλαγής από την υπηρεσία οι οποίες αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο λόγω της μη κανονικής κατανομής του χρόνου εργασίας προς αντιστάθμιση των ημερών αργίας πέραν της ετήσιας αδειας ήτοι της αδειας αναψυχής;
- 4) Μπορεί ένας δημόσιος υπάλληλος ο οποίος έχει συνταξιοδοτηθεί να στηρίξει αξίωση για την καταβολή χρηματικής αποζημιώσεως για μη ληφθείσα ετήσια άδεια ήτοι άδεια αναψυχής απευθείας στο άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, στην περίπτωση κατά την οποία για λόγους υγείας δεν εργαζόταν και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε να αξιώσει να του δοθεί άδεια αναψυχής υπό τη μορφή απαλλαγής του από την υπηρεσία;

5) Μπορεί να αντιταχθεί, τουλάχιστον εν μέρει, σε μια τέτοια αξίωση περί καταβολής χρηματικής αποζημιώσεως για μη ληφθείσα άδεια η επιτασόμενη από το εθνικό δίκαιο πρόωγη έκπτωση από τη δυνατότητα προβολής της αξιώσεως περί αδειας αναψυχής;

6) Εκτείνεται η αξίωση περί καταβολής χρηματικής αποζημιώσεως για μη ληφθείσα άδεια που θεμελιώνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ μόνο στη διασφαλιζόμενη από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ελάχιστη περίοδο αδειας 4 εβδομάδων ή εκτείνεται η αξίωση περί καταβολής χρηματικής αποζημιώσεως για μη ληφθείσα άδεια, πέραν αυτής της ελάχιστης περιόδου, και στις προβλεπόμενες συμπληρωματικώς από το εθνικό δίκαιο αξιώσεις περί παροχής αδειας; Περιλαμβάνονται σε αυτές τις διευρυμένες αξιώσεις περί παροχής αδειας και αξιώσεις στο πλαίσιο των οποίων η αξίωση περί απαλλαγής από την υπηρεσία απορρέει μόνον από μια ιδιαίτερη κατανομή του χρόνου εργασίας;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (EE L 299, σ. 9)

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-362/10)

(2010/C 301/06)

Γλώσσα διαδικασίας: πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. La Pergola και K. Hermann)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 και 11 της οδηγίας 2003/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την προσφεύγουσα, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν θέσπισε εμπροθέσμως τις αναγκαίες ρυθμίσεις για την ορθή μεταφορά της οδηγίας 2003/98/ΕΚ στο εθνικό της δίκαιο. Ο κοινοποιηθείς στην Επιτροπή νόμος της 6ης Σεπτεμβρίου 2001, περί προσβάσεως στις δημόσιες πληροφορίες (Ustawa z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej) δεν αφορά την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα, δεδομένου ότι δεν περιέχει ορισμό της έννοιας «περαιτέρω χρήση». Για αυτόν και μόνο τον λόγο, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτόν τον νόμο δεν συνιστούν ορθή μεταφορά της οδηγίας 2003/98 στην εσωτερική έννομη τάξη.

(¹) ΕΕ L 345, σ. 90.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2010 — Δημοκρατία της Ουγγαρίας κατά Δημοκρατίας της Σλοβακίας

(Υπόθεση C-364/10)

(2010/C 301/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Ουγγαρίας (εκπρόσωποι: M. Fehér, E. Orgován)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβακίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Δημοκρατία της Ουγγαρίας ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η Δημοκρατία της Σλοβακίας, μη τηρώντας τις διατάξεις της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (¹) (στο εξής: οδηγία 2004/38), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2004/38 και από το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον, στις 21 Αυγούστου 2009, απαγόρευσε την είσοδο στο έδαφός της του Προέδρου της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, László Sólyom, βάσει της εν λόγω οδηγίας,
- να κρίνει, επιπλέον, ότι η άποψη της Δημοκρατίας της Σλοβακίας, την οποία η τελευταία αυτή υποστήριξε και κατά τον χρόνο ασκήσεως της παρούσας προσφυγής και κατά την οποία οι διατάξεις της οδηγίας 2004/38 της παρέχουν τη δυνατότητα να απαγορεύει την είσοδο στο έδαφός της ενός

εκπροσώπου της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, εν προκειμένω του Προέδρου της, καθώς και τη δυνατότητα να επαναλάβει την παράβαση αυτή, είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης. ειδικότερα δε προς το άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΕΕ και προς το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ,

- να κρίνει ότι η Δημοκρατία της Σλοβακίας εφάρμοσε εσφαλμένα το δίκαιο της Ένωσης, καθόσον οι εθνικές αρχές απαγόρευσαν την είσοδο, στο έδαφος της Δημοκρατίας της Σλοβακίας, του Προέδρου της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, László Sólyom, βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2004/38,
- σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει, αντίθετα προς την άποψη που εξέφρασε η Δημοκρατία της Ουγγαρίας και επί της οποίας στηρίζονται τα παρόντα αιτήματα, ότι συγκεκριμένος κανόνας του διεθνούς δικαίου περιορίζει το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/38, πράγμα που η Δημοκρατία της Ουγγαρίας αμφισβητεί, να καθορίσει το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής του περιορισμού αυτού και
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβακίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 21 Αυγούστου 2009, ο Υπουργός Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Σλοβακίας απηύθυνε ρηματική διακοίνωση στον Ούγγρο ομόλογό του, με την οποία τον ενημέρωσε, σχετικά με την επίσκεψη που ο Πρόεδρος της Ουγγαρίας, László Sólyom, πραγματοποιούσε την ίδια ημέρα, ότι οι αρμόδιες αρχές της Σλοβακίας αποφάσισαν να απαγορεύσουν την είσοδό του στο έδαφος της Δημοκρατίας της Σλοβακίας.

Η ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, απαγορεύοντας την είσοδο στον Πρόεδρο László Sólyom, η Δημοκρατία της Σλοβακίας παρέβη το άρθρο 18 ΕΚ, καθώς και την οδηγία 2004/38. Η ουγγρική Κυβέρνηση φρονεί ότι η προσωπική συμπεριφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας, László Sólyom, γενικώς και σε σχέση με μια συγκεκριμένη επίσκεψη, δεν αποτελούσε πραγματική, άμεση και επαρκώς σοβαρή απειλή για κάποιο θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας, δυνάμενο να δικαιολογήσει τη λήψη οποιουδήποτε περιοριστικού μέτρου. Η ουγγρική Κυβέρνηση φρονεί ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι υφίσταται κάποιος τέτοιος λόγος που να δικαιολογεί ένα περιοριστικό μέτρο, πράγμα που κατά τη γνώμη της δεν ισχύει, το μέτρο που εν προκειμένω συνίσταται στην απαγόρευση της εισόδου του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν πληροί την προϋπόθεση της αναλογικότητας και βαίνει πέραν του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος θα μπορούσε να επιτευχθεί με μέτρα λιγότερα περιοριστικά από αυτά που χρησιμοποίησε η Δημοκρατία της Σλοβακίας.

Η Δημοκρατία της Σλοβακίας δεν τήρησε ούτε τους διαδικαστικούς κανόνες που θέσπισε η οδηγία 2004/38, στον βαθμό που η απαγόρευση εισόδου που επιβλήθηκε στον Πρόεδρο László Sólyom δεν εκδόθηκε βάσει αποφάσεως σύμφωνης προς την οδηγία και δεν κοινοποιήθηκε. Η ρηματική διακοίνωση περιείχε την πληροφορία σχετικά με την απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου, αλλά ήταν πλημμελής λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και δεν ανέφερε ενώπιον ποιας διοικητικής ή δικαστικής αρχής ήταν δυνατόν να ασκηθεί προσφυγή, ούτε ποια ήταν η προδεσμία ασκήσεως μιας τέτοιας προσφυγής.

Κατά την ουγγρική Κυβέρνηση, υπάρχει κίνδυνος η Δημοκρατία της Σλοβακίας να επαναλάβει την παράβαση, καθόσον η τελευταία αυτή εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι η απαγόρευση εισόδου που επιβλήθηκε στον Πρόεδρο László Sólyom ήταν δικαιολογημένη.

Η ουγγρική Κυβέρνηση δεν υποστηρίζει μόνον ότι η εφαρμογή του δικαίου εκ μέρους των σλοβακικών αρχών συνιστά, αυτή καθαυτή, παράβαση της οδηγίας 2004/38, αλλά επίσης ότι η αναφορά στην οδηγία ήταν καταχρηστική, διότι, αντί να επιδιώξουν τους σκοπούς της οδηγίας, παραπέμποντας σε αυτήν, οι σλοβακικές αρχές επιθυμούσαν να εξυπηρετήσουν αμιγώς πολιτικούς σκοπούς και μόνον. Από τις δηλώσεις της σλοβακικής Κυβέρνησης μπορεί να συναχθεί ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν απαγόρευσε την είσοδο του Προέδρου László Sólyom για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, ειδικότερα δε της οδηγίας, αλλά για λόγους αμιγώς πολιτικούς, ειδικότερα δε για λόγους εξωτερικής πολιτικής.

Κατά την ουγγρική Κυβέρνηση, η Επιτροπή διαπίστωσε εσφαλμένα, κατά την παρούσα διαδικασία, ότι οι επίσημες επισκέψεις των αρχηγών κρατών των κρατών μελών πρέπει να διέπονται από τους κανόνες του εσωτερικού δικαίου, ουδόλως δε από το δικαιο της Ένωσης. Η ουγγρική Κυβέρνηση φρονεί ότι η οδηγία 2004/38 εφαρμόζεται αδιακρίτως σε κάθε ομάδα προσώπων και σε κάθε είδος επίσκεψης, είτε είναι δημόσια είτε ιδιωτική. Η οδηγία αυτή αναγνωρίζει γενικούς και έναντι όλων των υπηκόων της Ένωσης ένα θεμελιώδες δικαίωμα εισόδου στο έδαφος κάθε κράτους μέλους, δικαίωμα το οποίο παρέχεται σε κάθε πολίτη της Ένωσης από το πρωτογενές δικαιο. Η οδηγία 2004/38 απαριθμεί γενικώς και περιοριστικώς τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να περιοριστεί η ελεύθερη κυκλοφορία του πολίτη της Ένωσης. Η εν λόγω οδηγία δεν προβλέπει παρέκκλιση από τη γενική αρχή βάσει της οποίας θα μπορούσε να εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της οι αρχηγοί κρατών ή κάποια άλλη κατηγορία πολιτών των κρατών μελών. Αν το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχαν θελήσει να εξαρτήσουν την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας από ένα κανόνα του εθιμικού διεθνούς δικαίου, θα το είχαν πράξει κατά την έκδοση της οδηγίας.

Η ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται στο κωδικοποιημένο ή στο εθιμικό διεθνές δικαιο κανόνας δυνάμενος να εφαρμοστεί στην υπό κρίση περίπτωση. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τέτοιος κανόνας υφίσταται, με την ένταξή τους στην Ένωση, τα κράτη μέλη αναγνώρισαν την αρμοδιότητα της Ένωσης να καθορίζει τους κανόνες στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων και δέχθηκαν η εξουσία που τους απέμεινε στον τομέα αυτό να ασκείται σύμφωνα με τις νομικές πράξεις και το δικαιο της Ένωσης. Αν, σε περίπτωση εισόδου ενός πολίτη κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ένας κανόνας διεθνούς δικαίου μπορούσε να περιορίσει το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/38, το Δικαστήριο θα έπρεπε οπωσδήποτε να καθορίσει σαφώς το πεδίο εφαρμογής του περιορισμού αυτού, λαμβανομένου υπόψη του ότι η οδηγία 2004/38 δεν περιέχει τέτοια εξαίρεση ή παρέκκλιση.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-379/10)

(2010/C 301/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro και M. Nolin)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναγνωρίσει ότι, αποκλείοντας οποιαδήποτε ευθύνη του Ιταλικού Δημοσίου για τις ζημιές οι οποίες προκλήθηκαν σε ιδιώτες λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ενώσεως δυνάμενης να καταλογιστεί σε εθνικό δικαιοδοτικό όργανο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, εφόσον η σχετική παράβαση είναι απόρροια ερμηνευτικής δραστηριότητας κανόνων δικαίου ή αξιολογήσεως πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους ενός τέτοιου δικαιοδοτικού οργάνου, και περιορίζοντας τη σχετική ευθύνη μόνο στις περιπτώσεις δόλου ή βαρείας αμελείας, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του ιταλικού νόμου 117 της 13ης Απριλίου 1988, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη γενική αρχή της ευθύνης των κρατών την οποία εξήγγειλε το Δικαστήριο με τη νομολογία του λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ενώσεως εκ μέρους ενός από τα δικαιοδοτικά όργανά του κρίνοντας σε τελευταίο βαθμό δικαιοδοσίας, αρχή επικυρωθείσα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

— Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο νόμος 117, της 13ης Απριλίου 1988, περί της αποκαταστάσεως των ζημιών τις οποίες προκάλεσαν κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών καθηκόντων τους και περί αστικής ευθύνης των δικαστικών λειτουργών αποκλείει οποιαδήποτε ευθύνη του Ιταλικού Δημοσίου για τις ζημιές οι οποίες προκλήθηκαν σε ιδιώτες λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ενώσεως δυνάμενης να καταλογιστεί σε εθνικό δικαιοδοτικό όργανο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, εφόσον η σχετική παράβαση είναι απόρροια ερμηνευτικής δραστηριότητας κανόνων δικαίου ή αξιολογήσεως πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους ενός τέτοιου δικαιοδοτικού οργάνου. Επιπλέον, περιορίζει την εν λόγω ευθύνη μόνο στις περιπτώσεις δόλου και βαρείας αμελείας.

(¹) EE L 158, σ. 77.

Με την απόφασή του επί της υποθέσεως C-173/03 (¹), Traghetti, το Δικαστήριο έκρινε ότι:

«Το κοινοτικό δίκαιο δεν επιτρέπει εθνική νομοθεσία αποκλείουσα εν γένει την ευθύνη του κράτους μέλους για τις ζημιές που προκλήθηκαν σε ιδιώτες λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου από δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο με την αιτιολογία ότι η επίδικη παράβαση απορρέει από την εκ μέρους του εν λόγω δικαστηρίου ερμηνεία των κανόνων δικαίου ή αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων.»

Το κοινοτικό δίκαιο δεν επιτρέπει επίσης εθνική νομοθεσία περιορίζουσα τη θεμελίωση της ευθύνης αυτής σε περιπτώσεις δόλου ή βαριάς αμέλειας του δικαστή, αν ο περιορισμός αυτός είχε ως συνέπεια τον αποκλεισμό της ευθύνης του οικείου κράτους μέλους σε άλλες περιπτώσεις στις οποίες διαπιστώθηκε πρόδηλη παράβαση του εφαρμοστέου δικαίου, όπως αυτή διευκρινίστηκε με τις σκέψεις 53 έως 56 της αποφάσεως Köbler (2), της 30ής Σεπτεμβρίου 2003.»

Κατόπιν αυτού, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο νόμος 117 είναι ασύμβατος προς τη νομολογία του. Η τελευταία εξακολουθεί να ισχύει και να εφαρμόζεται μέχρι σήμερα. Επομένως, συντρέχει το ασυμβίβαστο προς τη νομολογία του Δικαστηρίου.

(1) Συλλογή. 2006, σ. I-5177

(2) Συλλογή 2003, σ. I-10239

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Αυγούστου 2010 ο Félix Muñoz Arraiza κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-138/09, Félix Muñoz Arraiza κατά ΓΕΕΑ και Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Υπόθεση C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Félix Muñoz Arraiza (εκπρόσωποι: J. Grimaux Muñoz και J. Villamor Muguerza, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 9 Ιουνίου 2010 το πέμπτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-138/09, με την οποία κρίθηκε ότι τα αντιπαρετιθέμενα σήματα ουδόλως προσκρούουν προς την υπ' αριθ. 4.121.621 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος «Riojavina».

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

A. Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (1) για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: ΚΚΣ). Επιπλέον, η παράβαση του άρθρου αυτού χωρίζεται σε δύο σκέλη:

— Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, παραποίηση του καταλόγου των προϊόντων και υπηρεσιών που πραγματικά αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος και παράβαση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 29 Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-39/97 (2), Canon (σκέψη 23), σε συνδυασμό με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 1981 (C-193/80) και της 15ης Οκτωβρίου 1985 (281/83).

Με το σκέλος αυτό του πρώτου λόγου αναίρεσεως, υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων που πραγματικά αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος καθόσον συρρίκνωσε τη γενική κατηγορία «ξίδι» στην κατηγορία «ξίδι οίνου», προβάλλοντας ως δικαιολογητικό λόγο δύο επιχειρήματα: σύμφωνα με το πρώτο επιχείρημα, ο ορισμός της έννοιας «ξίδι» που πρέπει εν προκειμένω να χρησιμοποιηθεί είναι ένας έμμεσος ορισμός που απορρέει από κανονιστικό κείμενο του εθνικού δικαίου και έχει τη μορφή παραπομπής, όπως ισχύει στην περίπτωση της πρώτης πρόσθετης διατάξεως του ισπανικού Ley 24/2003 de la Viña y el Vino (νόμου 24/2003 περί αμπέλου και οίνου), και όχι ο άμεσος ορισμός που απορρέει από κανονιστικό κείμενο του κοινοτικού δικαίου και τον οποίο καθιέρωσαν οι αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 9 Δεκεμβρίου 1981 (193/80), και στις 15 Οκτωβρίου 1985 (281/83). Με τις εν λόγω αποφάσεις, ορίζεται σαφώς ότι το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεύει το ξίδι ως γενική έννοια, αποσυνδένοντάς το πλήρως από το ζήτημα της οινικής του προελεύσεως. Το δεύτερο επιχείρημα στο οποίο στηρίζεται το Γενικό Δικαστήριο για να εξομοιώσει το ξίδι και το ξίδι οίνου συνίσταται στη διαπίστωση ότι οι οινοπαραγωγοί παράγουν συνήθως ξίδι οίνου, πράγμα που οδηγεί στο λογικό σφάλμα του «αιτιείσθαι το εν αρχή», δεδομένου ότι η διαπίστωση αυτή θεμελιώνεται με τη σειρά της στην υπόθεση ότι η κατηγορία «ξίδι οίνου» εξομοιώνεται με την κατηγορία «ξίδι». Επιπλέον, οι αποφάσεις 193/80 και 281/83 εξαρτούν τον γενικό χαρακτήρα του ξιδιού από το οικείο έδαφος, προκειμένου να πραγματοποιήσουν σύγκριση στο πλαίσιο αναλύσεως του κινδύνου σύγχυσεως. Το Γενικό Δικαστήριο, αντιθέτως, μεταβάλλει, ως μη όφειλε, τα όρια του οικείου εδάφους καθόσον αποφαίνεται ότι το ξίδι που παρασκευάζεται και καταναλώνεται περισσότερο «παγκοσμίως» είναι το ξίδι οίνου, χρησιμοποιώντας ως οικείο έδαφος το σύνολο του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Παράβαση των οικονομικών κανόνων που διέπουν την αξιολόγηση και το βάρος αποδείξεως και απορρέουν από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999 (C-375/97 (3)), και της 4ης Μαΐου 1999 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-108/97 και C-109/97 (4)).

Με το σκέλος αυτό του πρώτου λόγου αναίρεσεως προσάπτεται στο Γενικό Δικαστήριο ότι προέβη σε σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στηριζόμενο στην υπόθεση ότι το σήμα «Rioja» διαθέτει φήμη και/η αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα, υπόθεση μη αποδειχθείσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

B. Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση, κατ' αναλογία, του άρθρου 43 ΚΚΣ 40/94⁽⁵⁾ (νυν άρθρου 42 ΚΚΣ 207/2009).

Με αυτόν τον λόγο αναίρεσεως, προσάπτεται στο Γενικό Δικαστήριο ότι προέβη σε περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων και υπηρεσιών που πραγματικά αφορά η αίτηση καταχώρισεως σήματος λόγω της δηλώσεως μελλοντικής χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πράγμα το οποίο επιτρέπεται μόνο για τα σήματα που είναι καταχωρισμένα τουλάχιστον από πενταετία και υπό τον όρο ότι αποδεικνύεται η χρήση τους, κατόπιν σχετικής αιτήσεως υποβαλλόμενης από τον δικαιούχο του προσβαλλόμενου σήματος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 42, παράγραφος 2, του ΚΚΣ.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)

(2) Συλλογή 1998, σ. I-5507.

(3) Συλλογή 1999, σ. I-5421.

(4) Συλλογή 1999, σ. I-2779.

(5) ΕΕ 1994 L 11, σ. 1

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-397/10)

(2010/C 301/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και I. V. Rogalski)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο του Βελγίου, επιβάλλοντας τις ακόλουθες υποχρεώσεις όσον αφορά τις δραστηριότητες των επιχειρήσεων ευρέσεως ευκαιριακής εργασίας: η δραστηριότητα ευρέσεως εργασίας να αποτελεί τον αποκλειστικό εταιρικό σκοπό της επιχειρήσεως (στο έδαφος της Περιφέρειας Bruxelles-Capitale)· ειδική νομική μορφή (στο έδαφος της Περιφέρειας Bruxelles-Capitale), και ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο 30 987 ευρώ (στην Περιφέρεια της Φλάνδρας), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΣΛΕΕ·

— να καταδικάσει το Βασιλείο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή διατυπώνει τρεις αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της, αντλούμενες από την παράβαση του άρθρου 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με την πρώτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απαίτηση να αποτελεί η δραστηριότητα ευρέσεως εργασίας τον αποκλειστικό σκοπό της επιχειρήσεως συνιστά σημαντικό εμπόδιο για τις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη επιχειρήσεις στις οποίες επιτρέπεται να ασκούν εκεί και δραστηριότητες άλλης φύσεως. Συγκεκριμένα, το μέτρο αυτό υποχρεώνει τις εν λόγω επιχειρήσεις να τροποποιήσουν το καταστατικό τους προκειμένου να προβούν σε παροχή υπηρεσιών, έστω και προσκαίρως, στην Περιφέρεια Bruxelles-Capitale.

Με τη δεύτερη αιτίασή της, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η επιβολή σε επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος της υποχρεώσεως να έχει ειδική νομική μορφή ή ειδικό νομικό καθεστώς συνιστά σημαντικό εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Ο σκοπός της προστασίας των εργαζομένων, τον οποίο επικαλείται το καθού προς δικαιολόγηση της νομοθεσίας του, θα μπορούσε να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα, όπως η υποχρέωση της επιχειρήσεως να αποδείξει ότι διαθέτει την προσηκούμενη ασφάλιση.

Με την τρίτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα επικρίνει, τέλος, την προβλεπόμενη από την Περιφέρεια της Φλάνδρας υποχρέωση κατοχής εταιρικού κεφαλαίου 30 987 ευρώ, στο μέτρο που μια τέτοια απαίτηση συνεπάγεται ότι ορισμένες επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να υποχρεωθούν να τροποποιήσουν το εταιρικό τους κεφάλαιο προκειμένου να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες εντός του Βελγίου, έστω και προσκαίρως. Όμως, ο σκοπός της προστασίας των εργαζομένων τον οποίο επιδιώκει το καθού θα μπορούσε να επιτευχθεί με λιγότερο δεσμευτικά μέτρα, όπως η σύσταση εγγυήσεως ή η σύναψη συμβάσεως ασφαλίσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Αυγούστου 2010 η Mediaset SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-403/10, Mediaset SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mediaset SpA (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος, δικηγόρος και G. Rossi, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Sky Italia Srl

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρεσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση T-177/07·

- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς ακυρώνοντας την πρωτοδικώς προσβληθείσα απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα την καθής και την παρεμβαίνουσα στην πρωτόδικη διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η νυν αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διττή πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι οι αναφορές της νυν αναιρεσείουσας στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, του ιταλικού νόμου 350/2003, όπως και τα επιχειρήματα της νυν αναιρεσείουσας ως προς τη διάφορα μεταξύ των εννοιών «επιλεκτικότητα» κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και «διάκριση», η οποία είναι διαφορετική από αυτή της τεχνολογικής ουδετερότητας, είναι απαράδεκτα. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε προδήλως σε πλάνη περί το δίκαιο προσδίδοντας στον ιταλικό νόμο τον νομικό χαρακτηρισμό του μη τεχνολογικά ουδέτερου μέτρου.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεχόμενο ότι από τον προβαλλόμενο «μη τεχνολογικά ουδέτερο» χαρακτήρα του ιταλικού νόμου προκύπτει αναγκαστικά επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα υπέρ της νυν αναιρεσείουσας. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δέχθηκε ότι η καθής ορθώς εντόπισε την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της Mediaset, ωστόσο δεν προσέδωσε τον νομικό χαρακτηρισμό του ειδικού οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της Mediaset στο αφορημένα –και μόνο βάσει εικασίας– προβαλλόμενο «διευρυμένο τηλεοπτικό κοινό» και στη «διείσδυση στην αγορά με χαμηλό κόστος». Επίσης το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του κατά παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, παραποίησε προδήλως τα πραγματικά περιστατικά και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας εσφαλμένως και παραμορφώνοντας το περιεχόμενο της προσβληθείσας αποφάσεως στις σκέψεις 62 έως 68 και 74 έως 79 της αποφάσεώς του. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υποκαθιστώντας με το δικό του σκεπτικό αυτό της προσβληθείσας αποφάσεως σχετικά με το προβαλλόμενο πλεονέκτημα υπέρ της Mediaset και ερμηνεύοντας τα αποδεικτικά στοιχεία κατά τρόπο που να αλλοιώνει το περιεχόμενο και την ανάλυση που περιλαμβάνεται στα σημεία 83 έως 95 της προσβληθείσας αποφάσεως, επομένως παραμορφώνοντας τα στοιχεία αυτά. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς τον ορισμό της έννοιας «έμμεσος δικαιούχος», την εφαρμογή της και τη νομική της σημασία στην εκδικασθείσα υπόθεση.
- 3) Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον ουδόλως εξέτασε τους λόγους που εκτιθενται, αφενός, στις παραγράφους 93 έως 96 και, αφετέρου, 121 έως 129 του δικογράφου σχετικά με τον έλεγχο του συμβατού του ιταλικού νόμου κατά το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Ως προς τους λόγους αυτούς, η αιτιολογία της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι επαρκής. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενο,

κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ'. ΣΛΕΕ, ότι ο ιταλικός νόμος δεν είναι συμβατός με την κοινή αγορά απλώς και μόνο επειδή δεν τηρήθηκε η αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας εξαιτίας του προβαλλόμενου αποκλεισμού των αποκωδικοποιητών δορυφορικού σήματος από τις ρυθμίσεις του νόμου, εκτίμηση που δεν ευσταθεί, και επίσης αποδεχόμενο το γεγονός ότι η καθής δεν αξιολόγησε από νομικής απόψεως τις στρεβλώσεις που συνεπάγεται το μέτρο στην αγορά συνδρομητικής τηλεόρασης μέσω ειδικού ελέγχου συνιστάμενου στην από νομικής και οικονομικής απόψεως στάθμιση: α) των ειδικών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην αγορά συνδρομητικής τηλεόρασης, και β) των προβαλλόμενων πραγματικών αποτελεσμάτων του οικονομικού πλεονεκτήματος. Το πλεονέκτημα αυτό ήταν αρχικώς απλώς εικαζόμενο, κρίθηκε δε ασύμβατο με την κοινή αγορά επειδή φέρεται ότι δεν ήταν τεχνολογικά ουδέτερο. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον τρίτο λόγο ακυρώσεως βάσει εσφαλμένης αιτιολογίας. Το Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο παρουσίασε και ερμήνευσε εσφαλμένως τον λόγο αυτό και τα επιχειρήματα σχετικά με την αντιφατική αιτιολογία της προσβληθείσας αποφάσεως, αλλά ουδόλως εξέτασε αυτά τα επιχειρήματα, επομένως κακώς τα απέρριψε ως αβάσιμα.

- 4) Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 14 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾ και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου παραλείποντας να εξετάσει εάν τα ελαττώματα της προσβληθείσας αποφάσεως ως προς το προβαλλόμενο οικονομικό πλεονέκτημα υπέρ της νυν αναιρεσείουσας καθιστούσαν όντως αδύνατη την ανάκτηση της χορηγηθείσας κρατικής ενισχύσεως. Κατά της προσβληθείσας αποφάσεως δεν μπορούσε επομένως να ασκηθεί κανένα αποτελεσματικό και διαφανές ένδικο βοήθημα, ούτε και ακολουθήθηκε μια ορθολογική μέθοδος για την ανάκτηση της ενισχύσεως. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τους σχετικούς λόγους ακυρώσεως της νυν αναιρεσείουσας και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενο ότι με την προσβληθείσα απόφαση κατέστη δυνατή η αναβίωση της προηγούμενης καταστάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Αυγούστου 2010 — Deo Antoine Homawoo κατά GMF Assurances SA

(Υπόθεση C-412/10)

(2010/C 301/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Deo Antoine Homawoo

Εναγόμενη: GMF Assurances SA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο συνδυασμός των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (ΡΩΜΗ II), και του άρθρου 297 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να εφαρμόσει τον κανονισμό ΡΩΜΗ II και, ειδικότερα, το άρθρο 15, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, σε περίπτωση στην οποία το ζημιολόγο γεγονός επήλθε στις 29 Αυγούστου 2007;

2) Ασκει κάποιο από τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά επιρροή στην απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα:

i) ότι η αγωγή αποζημίωσης ασκήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 2009;

ii) ότι το εθνικό δικαστήριο δεν καθόρισε το εφαρμοστέο δίκαιο πριν από τις 11 Ιανουαρίου 2009;

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 19 Αυγούστου 2010 — Société Veleclair κατά Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Υπόθεση C-414/10)

(2010/C 301/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Société Veleclair

Καθού: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Προδικαστικά ερωτήματα

Παρέχει τη δυνατότητα σε κράτος μέλος η παράγραφος 2, στοιχείο β', του άρθρου 17 της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ να εξαρτά το δικαίωμα

προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας κατά την εισαγωγή, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των κινδύνων διαπράξεως απάτης, από την ουσιαστική καταβολή του φόρου αυτού εκ μέρους του φορολογουμένου, όταν ο υπόχρεος στην καταβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας κατά την εισαγωγή και ο κάτοχος του δικαιώματος προς έκπτωση είναι, όπως στη Γαλλία, το ίδιο άτομο;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 20 Αυγούστου 2010 — Galina Meister κατά Speech Design Carrier Systems GmbH

(Υπόθεση C-415/10)

(2010/C 301/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα/ασκούσα Revision: Galina Meister

Εναγόμενη/καθής η Revision: Speech Design Carrier Systems GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση)⁽¹⁾, 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής⁽²⁾, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽³⁾, την έννοια ότι στον εργαζόμενο, ο οποίος εκθέτει λεπτομερώς ότι πληροί τις προϋποθέσεις για μια θέση εργασίας που προκήρυξε ο εργοδότης, πρέπει, στην περίπτωση κατά την οποία αυτός δεν ελήφθη υπόψη, να του παρέχεται το δικαίωμα να ζητήσει από τον εργοδότη να τον πληροφορήσει αν προσέλαβε άλλον υποψήφιο και, εάν ναι, βάσει ποιών κριτηρίων πραγματοποιήθηκε αυτή η πρόσληψη;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησεως στο πρώτο ερώτημα:

Συνιστά το γεγονός ότι ο εργοδότης δεν παρέχει τη ζητηθείσα πληροφορία περίσταση από την οποία τεκμαίρεται ότι υφίσταται η κατά τους ισχυρισμούς του εργαζομένου δυσμενής διάκριση;

(¹) EE L 204, σ. 23.

(²) EE L 180, σ. 22.

(³) EE L 303, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Δημοκρατία της Σλοβακίας) στις 23 Αυγούστου 2010 — Jozef Krížan κ.λπ. κατά Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Υπόθεση C-416/10)

(2010/C 301/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Jozef Krížan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš, Δήμος Pezinok

Αναιρεσίβλητη: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Κατά πόσον το δίκαιο της Ένωσης (και ειδικότερα το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) υποχρεώνει ή παρέχει τη δυνατότητα στο Ανώτατο Δικαστήριο κράτους μέλους να υποβάλει αυτεπαγγέλτως προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, ακόμη και σε εκείνο το στάδιο της

δίκης κατά το οποίο το Συνταγματικό Δικαστήριο εξαφάνισε απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου βασιζόμενη ιδίως στην εφαρμογή της πολιτικής της Ένωσης για την προστασία του περιβάλλοντος και επέβαλε σ' αυτό την υποχρέωση να ακολουθήσει την ίδια νομική εκτίμηση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αντλούμενη από προσβολή των δικονομικών και ουσιαστικών συνταγματικών δικαιωμάτων προσώπου που συμμετείχε σε δικαστική διαδικασία, ανεξάρτητα από την κοινοτική διάσταση της εν λόγω υποθέσεως, δηλαδή όταν, σε μια τέτοια διαδικασία, το Συνταγματικό Δικαστήριο, ως δικαστήριο δικάζον σε ανώτατο βαθμό, έκρινε ότι δεν υπάρχει ανάγκη υποβολής προδικαστικού ερωτήματος προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως και απέκλεισε προσωρινά την εφαρμογή του δικαιώματος για ένα αποδεκτό περιβάλλον και την προστασία του στη συγκεκριμένη περίπτωση;

2) Είναι δυνατόν να επιτευχθεί ο θεμελιώδης σκοπός της ολοκληρωμένης πρόληψης, όπως αυτός ορίζεται, ιδίως, στις αιτιολογικές σκέψεις 8, 9 και 23 και στα άρθρα 1 και 15 της οδηγίας 96/61/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης και, εν γένει, η κοινοτική πολιτική για το περιβάλλον, δηλαδή η πρόληψη και ο έλεγχος της ρύπανσης με τη συμμετοχή του κοινού, προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του, όταν, κατά την έναρξη της διαδικασίας ολοκληρωμένης πρόληψης, το ενδιαφερόμενο κοινό δεν έχει πρόσβαση σε όλα τα σχετικά έγγραφα (άρθρο 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 15 της οδηγίας 96/61/ΕΚ), και ιδίως στην απόφαση προσδιορισμού του τόπου της εγκατάστασης (ΧΥΤΑ) και όταν, στη συνέχεια, πρωτοδικώς, το ελλείπον έγγραφο υποβάλλεται από τον αιτούντα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα δημοσιοποιηθεί στους λοιπούς διαδικούς διότι καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο; Δηλαδή: είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι η απόφαση για τον προσδιορισμό του τόπου της εγκατάστασης (κυρίως το αιτιολογικό της) θα επηρεάσει σημαντικά την υποβολή των επιχειρημάτων, σχολίων ή άλλων προτάσεων;

3) Επιτυγχάνονται οι σκοποί της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ιδίως όσον αφορά την κοινοτική πολιτική για το περιβάλλον, και ειδικότερα πληροίται η προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 2 ότι, πριν δοθεί η άδεια, ορισμένα σχέδια υποβάλλονται σε εκτίμηση όσον αφορά τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, όταν η αρχική γνώμη του Ministerstvo prostredia životného (Υπουργείου Περιβάλλοντος), που διατυπώθηκε το 1999 και με την οποία περατώθηκε κατά το παρελθόν εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΕΕΠ), παρατείνεται αρκετά χρόνια αργότερα, με απλή απόφαση χωρίς επανάληψη της διαδικασίας ΕΕΠ; Θα μπορούσε, δηλαδή, να λεχθεί ότι απόφαση εκδοθείσα βάσει της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, ισχύει επ' αόριστον;

4) Η υποχρέωση των κρατών μελών που απορρέει γενικά από την οδηγία 96/61/ΕΚ (ιδίως από το προοίμιο και τα άρθρα 1 και 15α) να αναλάβουν δράση για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης, παρέχοντας στο κοινό ορθές, δικαίες και έγκαιρες διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες, σε συνδυασμό με το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και τα άρθρα 6 και 9, παράγραφοι 2 και 4, της σύμβασης του Aarhus, περιλαμβάνει

την παροχή στο κοινό της δυνατότητας να ζητήσει τη λήψη διοικητικού ή δικαστικού ασφαλιστικού μέτρου σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία (π.χ., να ζητήσει να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης μιας ολοκληρωμένης απόφασης) που να διατάσσει την προσωρινή αναστολή λειτουργίας εγκατάστασης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης;

- 5) Είναι δυνατόν, μέσω δικαστικής απόφασης που πληροί τις απαιτήσεις της οδηγίας 96/61/EK ή της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ ή του άρθρου 9, παράγραφοι 2 και 4, της Σύμβασης του Aarhus, κατ' εφαρμογή του δικαιώματος του κοινού για δίκαιη ένδικη προστασία κατά την έννοια του άρθρου 191, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την περιβαλλοντική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να προσβάλλεται παρανόμως το δικαίωμα ιδιοκτησίας του φορέα εκμετάλλευσης νέας εγκατάστασης, όπως διασφαλίζεται, π.χ., με το άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, δηλαδή με την ανάκληση, στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας, ισχύουσας ολοκληρωμένης άδειας για νέα εγκατάσταση;

(¹) ΕΕ L 257, σ. 26 έως 40.

(²) ΕΕ 1985, L 175, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 23 Αυγούστου 2010 — Wolfgang Hofmann κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-419/10)

(2010/C 301/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσιβάλλων: Wolfgang Hofmann

Εφεσίβλητο: Freistaat Bayern

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006 (¹), για την άδεια οδηγήσεως την έννοια ότι κράτος μέλος οφείλει να αρνηθεί την αναγνώριση της ισχύος αδειας οδηγήσεως που έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος υπέρ προσώπου εκτός των χρονικών ορίων του περιορισμού που είχε τεθεί εις βάρος του εν λόγω προσώπου, όταν η άδεια οδηγήσεώς του είχε ανακληθεί εντός του

πρώτου κράτους μέλους και το εν λόγω πρόσωπο είχε κατά το χρόνο της εκδόσεως της αδειας οδηγήσεως τη συνήθη κατοικία του εντός του κράτους μέλους εκδόσεως;

(¹) ΕΕ L 403, σ. 18.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Μεγάλη Βρετανία) στις 27 Αυγούστου 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago κατά Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

(Υπόθεση C-422/10)

(2010/C 301/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντα: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Καθού: Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

Προδικαστικά ερωτήματα

Επιτρέπει ο κανονισμός 469/2009, και ειδικότερα το άρθρο 3, στοιχείο β', τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για μια συγκεκριμένη δραστική ουσία ή σύνθεση δραστικών ουσιών, εφόσον:

- η συγκεκριμένη δραστική ουσία ή η σύνθεση δραστικών ουσιών προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009, και
- για το φάρμακο που περιέχει τη δραστική ουσία ή τη σύνθεση δραστικών ουσιών μαζί με μία ή περισσότερες άλλες δραστικές ουσίες έχει χορηγηθεί έγκυρη άδεια κυκλοφορίας σύμφωνα με τις οδηγίες 2001/83/EK (¹) ή 2001/82/EK (²), η οποία αποτελεί την πρώτη άδεια για τη διάθεση της δραστικής ουσίας ή της σύνθεσης δραστικών ουσιών στην αγορά;

(¹) Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

(²) Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Αυγούστου 2010 — Tomasz Ziolkowski κατά Das Land Berlin

(Υπόθεση C-424/10)

(2010/C 301/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Tomasz Ziolkowski

Καθού: Das Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι απονέμει δικαίωμα μόνιμης διαμονής εντός κράτους μέλους σε πολίτη της Ένωσης ο οποίος διέμενε νομίμως στο εν λόγω κράτος μέλος άνω των πέντε ετών μόνο βάσει διατάξεων εθνικού δικαίου, πλην όμως κατά το χρονικό αυτό διάστημα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK;
- 2) Πρέπει να υπολογιστούν στη νόμιμη διαμονή υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK επίσης οι περίοδοι διαμονής τις οποίες ο πολίτης της Ένωσης διένυσε στο κράτος μέλος υποδοχής πριν από την προσχώρηση του κράτους προελεύσεώς του στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 158, σ. 77.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Αυγούστου 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja κατά Das Land Berlin

(Υπόθεση C-425/10)

(2010/C 301/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja

Καθού: Das Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι απονέμει δικαίωμα μόνιμης διαμονής εντός κράτους μέλους σε πολίτη της Ένωσης ο οποίος διέμενε νομίμως στο εν λόγω κράτος μέλος άνω των πέντε ετών μόνο βάσει διατάξεων εθνικού δικαίου, πλην όμως κατά το χρονικό αυτό διάστημα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK;
- 2) Πρέπει να υπολογιστούν στη νόμιμη διαμονή υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK επίσης οι περίοδοι διαμονής τις οποίες ο πολίτης της Ένωσης διένυσε στο κράτος μέλος υποδοχής πριν από την προσχώρηση του κράτους προελεύσεώς του στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 158, σ. 77.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 η X Technology Swiss GmbH κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-547/08, X Technology Swiss GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: X Technology Swiss GmbH (εκπρόσωποι: A. Herbertz και R. Jung, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2010, T-547/08, και την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως της 6ης Οκτωβρίου 2008 (R 846/2008-4),

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αναίρεση βάλλει κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία αυτό απέρριψε την προσφυγή της ανααιρεσείουσας περί ακυρώσεως της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 6ης Οκτωβρίου 2008, περί απορριψίσεως της αιτήσεώς της για καταχώριση ενός σήματος θέσεως, το οποίο αποτελείται από τον πορτοκαλί χρωματισμό της μύτης μιας κάλτσας.

Η αναρρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε αλυσιτελώς και σφάλοντας περί το δικαίο τον απόλυτο λόγω απαράδεκτου της καταχώρισης των σημάτων που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα. Κατά την αναρρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο επιβάλλοντας, με την αναρρεσιβαλλομένη απόφαση, αυστηρότερους όρους ως προς τον διακριτικό χαρακτήρα.

Η αναρρεσείουσα θεωρεί ότι, κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα, σημασία δεν έχουν μόνον τα χαρακτηριστικά του σήματος μεμονωμένως, αλλά επίσης η συνολική εντύπωση του σήματος όσον αφορά το οικείο εμπόρευμα. Αυτό σημαίνει ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να εξεταστεί, αφενός, σε σχέση με τα διάφορα συστατικά του στοιχείου, όπως σχήμα, θέση ή χρώμα, αφετέρου όμως, επίσης –και αυτό δεν το έπραξε το Γενικό Δικαστήριο– σε σχέση με τη συνολική εντύπωση που αυτό δημιουργεί ως προς τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτής της εξέτασης πρέπει επιπλέον να ληφθεί υπόψη, κατ' αρχήν, ότι αρκεί ήδη ορισμένος βαθμός διακριτικού χαρακτήρα για να μπορεί ένα σήμα να καταχωριστεί.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο διευρύνοντας υπερβολικά τις απαιτήσεις όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, επικαλούμενο τη νομολογία σχετικά με τα τρισδιάστατα σήματα τα οποία συμπίπτουν με την όψη του ίδιου του προϊόντος, καθώς και τα εικονιστικά σήματα, τα οποία συνίστανται σε δισδιάστατη αναπαραγωγή του προϊόντος. Η νομολογία αυτή δεν έχει εφαρμογή επί του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεδομένου ότι το σήμα της αναρρεσείουσας δεν είναι τρισδιάστατο σήμα και δεν υφίσταται συγκρισιμότητα εις τρόπον ώστε η νομολογία που αφορά τα άλλα σήματα να μπορεί να εφαρμοστεί στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Αντίθετα προς τα σήματα τα οποία αφορά η παρατεθείσα νομολογία, το σήμα της αναρρεσείουσας αφορά μόνον ένα ελάχιστο τμήμα του επίμαχου προϊόντος. Ένα ακριβώς οριοθετημένο και χρωματικός ακριβώς καθοριζόμενο σημείο, το οποίο είναι μικρό σε σχέση με το επίμαχο προϊόν, δεν μπορεί να συγκριθεί με ένα σήμα το οποίο συμπίπτει εντελώς με την όψη του ίδιου του προϊόντος.

Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η νομολογία σχετικά με τα τρισδιάστατα σήματα έχει εφαρμογή στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη από νομικής απόψεως. Πράγματι, το σήμα της αναρρεσείουσας πληροί τις προϋποθέσεις που καθιέρωσε η νομολογία σχετικά με τα τρισδιάστατα σήματα. Αποκλίνει σημαντικώς από τους κανόνες και τις συνήθειες του τομέα και εκπληρώνει τη βασική της λειτουργία να υποδεικνύει την εμπορική προέλευση. Οι αναφορές του Γενικού Δικαστηρίου στον βαθμό προσοχής του ενδιαφερομένου κοινού δεν είναι κατανοητές: ακριβώς στην περίπτωση προϊόντων τα οποία δεν μπορούν να δοκιμαστούν πριν από την αγορά, ο καταναλωτής είναι ιδιαίτερα προσεκτικός και λαμβάνει υπόψη του ιδιαίτερα τα σήματα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε κατά κανένα τρόπο επαρκώς το προβληθέν από την αναρρεσείουσα επιχείρημα της χρησιμοποίησης μιας ακριβώς καθοριζόμενης χρωματικής αποχρώσεως. Στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο θεωρεί ότι είναι σύνηθες να τίθενται σήματα πάνω στις αθλητικές κάλτσες, δεν γίνεται αντιληπτό για ποιο λόγο ένας χρωματισμός, ο οποίος βρίσκεται πάντοτε στην ίδια θέση και στην ίδια απόχρωση, ως δηλωτικό σήμα, δεν θα μπορούσε να αποτελεί ένα τέτοιο σήμα δυνάμενο να καταχωριστεί.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 — Hristo Gaydarov κατά Direktor na Glavna direktsia «Ohranitelna polititsia» pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Υπόθεση C-430/10)

(2010/C 301/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hristo Gaydarov

Καθού: Direktor na Glavna direktsia «Ohranitelna polititsia» pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, πρέπει το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή στην περίπτωση που επιβάλλεται σε υπήκοο κράτους μέλους η απαγόρευση εξόδου από το έδαφος του κράτους αυτού, επειδή έχει διαπράξει, εντός τρίτης χώρας, αξιόπονη πράξη σχετική με ναρκωτικές ουσίες, όταν συντρέχουν παράλληλα οι ακόλουθες περιστάσεις:
 - 1.1 οι εν λόγω διατάξεις της οδηγίας δεν έχουν μεταφερθεί ρητά στο εσωτερικό δικαίο σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους μέλους αυτού,
 - 1.2 οι λόγοι που παραθέτει ο εθνικός νομοθέτης για τη θέσπιση θεμιτών σκοπών για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των Βούλγαρων υπηκόων στηρίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν)⁽²⁾, και
 - 1.3 η εφαρμογή των διοικητικών μέτρων συναρτάται προς το άρθρο 71 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 και ανταποκρίνεται στην πέμπτη και στην εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν);
- 2) Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, προκύπτει μήπως από τους περιορισμούς και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των

πολιτών της Ένωσης [σελ. 22 του πρωτοτύπου] και από τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το δικαιο της Ένωσης για την εφαρμογή των περιορισμών και προϋποθέσεων αυτών, μεταξύ των οποίων καταλέγεται το άρθρο 71, παράγραφοι 1, 2 και 5, της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, σε συνδυασμό με την πέμπτη και την εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν), ότι επιτρέπεται η εφαρμογή της εθνικής νομικής ρύθμισης που προβλέπει ότι το κράτος μέλος μπορεί να επιβάλει σε υπηκόο του, ο οποίος έχει διαπράξει αξιόποινη πράξη σχετική με ναρκωτικές ουσίες, το διοικητικό μέτρο καταναγκασμού «απαγόρευση εξόδου από τη χώρα», αν ο υπηκόος αυτός έχει καταδικαστεί για την πράξη του αυτή από δικαστήριο τρίτης χώρας;

- 3) Πρέπει, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, οι περιορισμοί και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης και τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το δικαιο της Ένωσης για την εφαρμογή των περιορισμών και προϋποθέσεων αυτών, μεταξύ των οποίων καταλέγεται το άρθρο 71, παράγραφοι 1, 2 και 5, της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, σε συνδυασμό με την πέμπτη και την εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η καταδίκη ενός υπηκόου κράτους μέλους από δικαστήριο τρίτης χώρας λόγω πράξης που συνιστά, κατά το δικαιο του κράτους μέλους αυτού, βαρύ έγκλημα εκ προθέσεως σχετικό με ναρκωτικά ενέχει, για λόγους γενικής και ειδικής πρόφληξης και διασφάλισης υψηλού βαθμού προστασίας της υγείας άλλων ατόμων, σύμφωνα με την αρχή της προφύλαξης, τη διαπίστωση ότι η ατομική συμπεριφορά του υπηκόου αυτού συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας, και μάλιστα για ένα επακριβώς καθορισμένο από τον νόμο μελλοντικό χρονικό διάστημα, το οποίο δεν συναρτάται μεν προς τη διάρκεια της έκτισης της ποινής, αλλά δεν υπερβαίνει το χρονικό διάστημα μετά τη λήξη του οποίου διαγράφονται οι συνέπειες της καταδίκης;

(¹) EE L 158, σ. 77.

(²) EE L 105, σ. 1.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-431/10)

(2010/C 301/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Condou-Durande, A.-A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/85/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Δεκεμβρίου 2007. Η προθεσμία για τη μεταφορά του άρθρου 15 της εν λόγω οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Δεκεμβρίου 2008.

(¹) ΟJ L 326, p. 13

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Αυγούστου 2010 — Ministerie van Financiën και Openbaar Ministerie κατά Aboukacem Chihabi κ.λπ.

(Υπόθεση C-432/10)

(2010/C 301/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσες αρχές: Ministerie van Financiën

Openbaar Ministerie

Κατηγορούμενοι και αστικώς υπεύθυνοι: Aboukacem Chihabi κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Σχετικά με το άρθρο 221 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα:

- 1) Πρέπει το άρθρο 221, παράγραφοι 1 και 3, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992 [...] ⁽¹⁾], όπως είχε εφαρμογή πριν από την τροποποίηση με το άρθρο 1, σημείο 17, του κανονισμού (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, [...] ⁽²⁾ να νοηθεί υπό την έννοια ότι ένα έγγραφο το οποίο αναφέρει το ποσό των δασμών και το οποίο κοινοποιήθηκε από τις τελωνειακές αρχές στον οφειλέτη δύναται να θεωρηθεί ως η κατά το άρθρο 221, παράγραφοι 1 και 3, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα γνωστοποίηση του ποσού των δασμών στον οφειλέτη μόνον αν το ποσό των δασμών είχε βεβαιωθεί (δηλαδή εγγραφεί σε λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε υπόθεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων) από τις τελωνειακές αρχές πριν ανακοινωθεί μέσω του πιο πάνω εγγράφου στον οφειλέτη;
- 2) Οδηγεί η παράβαση του άρθρου 221, παράγραφος 1, του ΚΤΚ [κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92], το οποίο ορίζει ότι η βεβαίωση τελωνειακής οφειλής πρέπει να προηγείται της γνωστοποίησής της, στο να εκπέσει η διοίκηση από το δικαίωμα εκ των υστέρων εισπράξεως στην περίπτωση που έχει διαπιστωθεί ότι η γνωστοποίηση της τελωνειακής οφειλής (2 Ιουλίου 2004) έγινε πριν από τη βεβαίωση (δεύτερο τρίμηνο του 2005);
- 3) Πρέπει το άρθρο 221, παράγραφος 1, του ΚΤΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να υπάρξει έγκυρη γνωστοποίηση τελωνειακής οφειλής σε φερόμενο οφειλέτη αν δεν δύναται να αποδειχθεί προηγούμενη βεβαίωση της οφειλής;
- 4) Πρέπει η γνωστοποίηση της τελωνειακής οφειλής στον οφειλέτη κατά το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, χωρίς η τελωνειακή οφειλή να έχει βεβαιωθεί πριν από τη γνωστοποίηση αυτή, να θεωρηθεί ανίσχυρη ή ανυπόστατη, οπότε η τελωνειακή οφειλή δεν μπορεί να εισπραχθεί από τις τελωνειακές αρχές εκτός αν αργότερα, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται σχετικά, έγινε νέα γνωστοποίηση μετά τη βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής;
- β) Σχετικά με το άρθρο 202 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα:
- 1) Πρέπει το άρθρο 202, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΤΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμπορεύματα που υπόκεινται σε τελωνειακούς δασμούς εισήχθησαν με παράτυπο τρόπο στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας απλώς και μόνο για τον λόγο ότι τα εμπορεύματα αυτά ανεγράφησαν με μη ορθή ονομασία στην κατά το άρθρο 43 του ΚΤΚ συνοπτική διασάφηση, ενώ:
- το άρθρο 202, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ΚΤΚ παραπέμπει μόνο στα άρθρα 38 έως 41 και στο άρθρο 177, δεύτερη περίπτωση, του ΚΤΚ και όχι στο άρθρο 43 του ΚΤΚ:
- η προβλεπόμενη από το άρθρο 199, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2454/93 ευθύνη για την ορθότητα των στοιχείων που παρασχεθήκαν με τη διασάφηση αφορά μόνο την τελωνειακή διασάφηση και όχι τη συνοπτική διασάφηση.
- το πρόσωπο που πρέπει να καταθέσει τη συνοπτική διασάφηση βρίσκεται σε πραγματική και νομική αδυναμία να εξακριβώσει ποια εμπορεύματα περιέχονται στα εμπορευματοκιβώτια;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, πρέπει το άρθρο 202, παράγραφος 3, του ΚΤΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα πρόσωπο (ο ναυτικός πράκτορας), το οποίο καταθέτει τη συνοπτική διασάφηση επί ονόματι και για λογαριασμό του εντολέα του (της εφοπλιστικής εταιρίας), απλώς και μόνο λόγω της αναγραφής μη ορθής ονομασίας στη συνοπτική διασάφηση θεωρείται ως «πρόσωπο που ενήργησε την παράτυπη εισαγωγή» υπό την έννοια της πρώτης περιπτώσεως της διατάξεως αυτής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, πρέπει το άρθρο 202, παράγραφος 3, του ΚΤΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή αποκλείει την εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως το άρθρο 24.2 του νόμου AWDA ⁽³⁾, βάσει της οποίας ένα πρόσωπο που επ' ονόματι και για λογαριασμό άλλου κατέθεσε συνοπτική διασάφηση θεωρείται αυτομάτως οφειλέτης της τελωνειακής οφειλής, χωρίς να παρέχεται στο πρόσωπο αυτό η δυνατότητα να αποδείξει ότι δεν συνήργησε στην παράτυπη εισαγωγή των εμπορευμάτων και δεν γνώριζε ούτε εύλογα όφειλε να γνωρίζει ότι τα εμπορεύματα εισήχθησαν με παράτυπο τρόπο;
- 4) Πρέπει το άρθρο 5 του ΚΤΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή αποκλείει την εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως το άρθρο 24.2 του νόμου AWDA, η οποία εμποδίζει να χρησιμοποιηθεί άμεση αντιπροσώπευση, δηλαδή αντιπροσώπευση από πρόσωπο το οποίο ενεργεί επί ονόματι και για λογαριασμό του εντολέα, επειδή το πρόσωπο αυτό καθίσταται αυτομάτως υπεύθυνο για την τελωνειακή οφειλή σε περίπτωση συνοπτικής διασαφήσεως με αναγραφή μη ορθής ονομασίας;
- 5) Όταν κατατίθεται συνοπτική διασάφηση όπου τα εισαγόμενα εμπορεύματα αναγράφονται με μη ορθή ονομασία οπότε γεννάται τελωνειακή οφειλή βάσει του άρθρου 202, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει το πρόσωπο που καταρτίζει και υπογράφει τη συνοπτική διασάφηση είτε ως άμεσος είτε ως έμμεσος αντιπρόσωπος του προσώπου που εισάγει τα εμπορεύματα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας να θεωρηθεί υπεύθυνο για την παράτυπη εισαγωγή των εμπορευμάτων, και επομένως να θεωρηθεί οφειλέτης υπό την έννοια του άρθρου 202, παράγραφος 3, πρώτη περίπτωση, του πιο πάνω κανονισμού στην περίπτωση που για την κατάθεση της συνοπτικής διασαφήσεως στηρίχθηκε μόνο στα στοιχεία που έδωσε στη διάθεσή του ο πλοίαρχος του πλοίου με το οποίο εισήχθησαν στην Κοινότητα τα εμπορεύματα και, λαμβανομένης υπόψη της τεράστιας ποσότητας των εντός του πλοίου εμπορευματοκιβωτίων που έπρεπε να εκφορτωθούν στον λιμένα κατάπλου, βρισκόταν σε πραγματική αδυναμία να ελέγξει το περιεχόμενο των εμπορευματοκιβωτίων που παρουσιάστηκαν στις τελωνειακές αρχές έτσι ώστε να εξετάσει αν το περιεχόμενό τους όντως αντιστοιχεί με τα τεθέντα στη διάθεσή του έγγραφα που αποτέλεσαν τη βάση για την κατάρτιση της συνοπτικής διασαφήσεως;

6) Πρέπει ο πλοίαρχος και η ναυτιλιακή εταιρία που αυτός εκπροσωπεί να θεωρηθούν υπεύθυνοι για την παράτυπη εισαγωγή των εμπορευμάτων στην Κοινότητα και κατά συνέπεια να θεωρηθούν οφειλέτες της τελωνειακής οφειλής υπό την έννοια του άρθρου 202, παράγραφος 3, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 2913/92 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, αν βάσει των στοιχείων που παρασχέθηκαν από τον πλοίαρχο κατατέθηκε από τον αντιπρόσωπο της εταιρίας συνοπτική διασάφηση όπου τα εισαχθέντα εμπορεύματα ανεγράφησαν με μη ορθή ονομασία οπότε βάσει του άρθρου 202, παράγραφος 1, του πιο πάνω κανονισμού γεννήθηκε τελωνειακή οφειλή λόγω παράτυπης εισαγωγής των εμπορευμάτων στην Κοινότητα;

7) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πέμπτο και/ή στο έκτο ερώτημα, δύνανται υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες τα πρόσωπα που αφορούν το πέμπτο και/ή το έκτο ερώτημα να θεωρηθούν οφειλέτες τελωνειακής οφειλής υπό την έννοια του άρθρου 202, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 2913/92 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα;

(¹) Κανονισμός περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

(²) Κανονισμός για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 311, σ. 17).

(³) Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen (γενικός νόμος περί τελωνείων και φόρων καταναλώσεως).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Σεπτεμβρίου 2010 ο Volker Mauerhofer κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-515/08, Volker Mauerhofer κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Volker Mauerhofer (εκπρόσωπος: J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναρρεσειόντος

Ο αναρρεσειών ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναρρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας και να ακυρώσει το προσβαλλόμενο μέτρο ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για νέα εκδίκαση·
- να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του, επιδικάζοντάς του αποζημίωση ύψους 5 500 ευρώ για την αποκατάσταση της οικονομικής βλάβης που προκλήθηκε από την παράνομη συμπεριφορά κατά τη λήψη του προσβαλλόμενου μέτρου και από την απουσία επαρκών οδηγιών προς τον συντονιστή (εμπειρογνώμονας 1)·

— να διατάξει την ομάδα υποστήριξης της συμβάσεως-πλαίσου να προσκομίσει το υποβληθέν τεύχος αξιολογήσεως αναδόχου σε σχέση με το σχέδιο που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς·

— να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναρρεσειών προβάλλει ότι η αναρρεσιβαλλόμενη διάταξη πρέπει να αναρρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

— παραποίηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τον γλωσσικό έλεγχο της συμβολής του αναρρεσειόντος·

— ανεπαρκής εξέταση στο σκεπτικό της αναρρεσιβαλλόμενης διατάξεως σχετικά με τον γλωσσικό έλεγχο·

— ανεπαρκής εξέταση του ζητήματος σχετικά με την εκτέλεση από την καθής-εναγόμενη·

— πεπλανημένη εκτίμηση ότι το προσβαλλόμενο μέτρο δεν προκάλεσε ειδικώς μεταβολή στην έννομη κατάσταση του αναρρεσειόντος·

— πεπλανημένη εκτίμηση ότι το προσβαλλόμενο μέτρο δεν λήφθηκε από την καθής-εναγομένη υπό την ιδιότητά της ως δημόσια αρχή·

— πεπλανημένη εκτίμηση ότι η διαδικασία λήψεως του προσβαλλόμενου μέτρου ολοκληρώθηκε εγκαίρως και νομοτύπως·

— παράνομη προσβολή των συμφερόντων του αναρρεσειόντος λόγω μη τηρήσεως των εφαρμοστέων διαδικασιών·

— παραβίαση της κατά το κοινοτικό δίκαιο γενικής αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αναρρεσειόντος·

— πεπλανημένη εκτίμηση περί «μη ουσιώδους τροποποίησης του καταμερισμού των ημερών στους συμβούλους»·

— προσβολή του κατά το κοινοτικό δίκαιο δικαιώματος για δίκαιη δίκη.

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-445/10)

(2010/C 301/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Egerer και A. Alcover San Pedro)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή να κοινοποιήσει στην Επιτροπή εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (Inspire) ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Μαΐου 2009.

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 η Grain Millers, Inc. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-430/08 — Grain Millers, Inc. κατά κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-447/10)

(2010/C 301/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Grain Millers, Inc. (εκπρόσωποι: L.-E. Ström και K.Martinsson, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)· Grain Millers GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-430/08, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση R 478/2007-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 23ης Ιουλίου 2008, η οποία αφορά διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Grain Millers GmbH & Co. KG και της Grain Millers, Inc. και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου και τους αναρεσίβλητους στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση υπόθεση αφορά το κατά πόσον η εταιρία Grain Millers GmbH & Co. KG απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι χρησιμοποίησε το σημείο GRAIN MILLERS κατά τρόπο πληρούντα τις προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού ⁽¹⁾, οπότε το σημείο αυτό εμποδίζει την υπ' αριθ. 003650256 GRAIN MILLERS αίτηση καταχώρισης.

Το Γενικό Δικαστήριο έχει ασχοληθεί, με την απόφασή του της 24ης Μαρτίου 2009, Moreira da Fonseca κατά ΓΕΕΑ—General Óptica (GENERAL OPTICA) (T-318/06 έως T-321/06, Συλλογή 2009, σ. II-649, σκέψεις 33 έως 35), με την ερμηνεία του σκοπού της προϋπόθεσης του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού κατά την οποία το σημείο «πρέπει να μην έχει μόνον τοπική ισχύ», κρίνοντας ότι σκοπός προϋπόθεσης αυτής είναι να περιορίσει τις ενδεχόμενες συγκρούσεις σε εκείνες που μπορούν να υπάρξουν με σημεία τα οποία είναι όντως σημαντικά, με τη διευκρίνηση ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τη γεωγραφική αλλά και την οικονομική διάσταση της ισχύος ενός σημείου, η οποία εκτιμάται σε σχέση με το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτό εκπλήρωσε τη λειτουργία του στις εμπορικές συναλλαγές και με την ένταση της χρήσώς του. Ωστόσο, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολούθησε τη μέθοδο αυτή, και μάλιστα από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο γνώριζε την ύπαρξη των αρχών που θεσπίζονται με την προαναφερθείσα απόφαση.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεν απαιτεί να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του σημείου προς στήριξη της ανακοπής όπως το απαιτεί το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως δεν έλαβε υπόψη προηγούμενη νομολογία όσον αφορά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και το απαιτούμενο επίπεδο αποδείξεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Σεπτεμβρίου 2010 η AstraZeneca AB και η AstraZeneca plc κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα,) την 1η Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (εκπρόσωποι: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, F. Murphy, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσεiousών

Οι αναιρεσεiousες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-321/05·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (2005) 1757 τελικό της 15ης Ιουνίου 2005 (υπόθεση COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca)·
- επικουρικώς, να μειώσει, κατά την κρίση του, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις αναιρεσεiousες με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσεiousες προβάλλουν διάφορους λόγους αναρέσεως που στηρίζονται σε πλάνη περί το δίκαιο και παρατίθενται συνοπτικώς με χωριστούς τίτλους ως εξής:

Ορισμός της σχετικής αγοράς των προϊόντων. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεχόμενο την εκτίμηση που περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής για τη σχετική αγορά των προϊόντων, ότι κατά την περίοδο 1993-2000 υπήρχε αυτοτελής αγορά αναστολέων αντλίας πρωτονίων (στο εξής: PPI). Προβάλλονται συναφώς δύο λόγοι αναρέσεως.

Ο πρώτος λόγος αναρέσεως έχει δύο σκέλη. Πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι παρέλειψε να αναλύσει χρονολογικά τα αποδεικτικά στοιχεία, με αποτέλεσμα να κρίνει τη σχετική αγορά των προϊόντων το 1993 στηριζόμενο στην επικρατούσα το 2000 κατάσταση του ανταγωνισμού μεταξύ των PPI και των αναστολέων H2. Δεύτερον, ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η χρήση των PPI αυξήθηκε σταδιακώς, κρίνοντας ότι η χαρακτηριζόμενη από «αδράνεια» πρακτική των συνταγογραφούντων ιατρών ήταν άνευ σημασίας για τον ορισμό της σχετικής αγοράς.

Ο δεύτερος λόγος αναρέσεως συνίσταται στο ότι το ζήτημα του συνολικού κόστους θεραπείας με αναστολείς H2 σε σύγκριση με το κόστος θεραπείας με PPI είναι ουσιώδες προκειμένου να συνεκτιμηθούν οι διαφοροποιήσεις των τιμών κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς και το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι δεν έλαβε υπόψη το συνολικό κόστος θεραπείας.

Η πρώτη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως σε σχέση με τα συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας. Ο λόγος αναρέσεως που αφορά την πρώτη κατάχρηση έχει δύο σκέλη. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας την έννοια του ανταγωνισμού βάσει του κριτηρίου της αποδόσεως. Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε, εκτιμώντας αν οι δηλώσεις των αναιρεσεiousών ενώπιον των αρμοδίων αρχών απονομής διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ήταν αντικειμενικώς παραπλανητικές, διότι απέρριψε ως άνευ σημασίας την εύλογη και καλόπιστη αντίληψη της αναιρεσεiousας περί των νομίμων δικαιωμάτων της όσον αφορά τα συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας. Η έλλειψη διαφάνειας δεν αρκεί από μόνη της για τη διαπίστωση καταχρήσεως, αλλά απαιτείται επιπροσθέτως η ύπαρξη δόλου ή απάτης. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ποια

συμπεριφορά κατατείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι αυτή καθαυτή η υποβολή αιτήσεως για την παροχή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, το οποίο μπορεί να τεθεί σε ισχύ μετά από 5-6 έτη συνιστά συμπεριφορά δυνάμενη να θεωρηθεί ικανή να περιορίσει τον ανταγωνισμό ανεξαρτήτως της παροχής και/ή της ασκήσεως τελικώς του εν λόγω δικαιώματος. Και τούτο διότι η εν λόγω συμπεριφορά δεν συνδέεται ή απέχει χρονικά από την αγορά που φέρεται να επηρεάζει.

Η δεύτερη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως: ανάκληση αδειών κυκλοφορίας των προϊόντων στην αγορά. Ο λόγος αναρέσεως που αφορά τη δεύτερη κατάχρηση έχει δύο σκέλη. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας την έννοια του ανταγωνισμού βάσει του κριτηρίου της αποδόσεως. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε εσφαλμένως ότι η άσκηση ενός απόλυτου δικαιώματος βάσει του κοινοτικού δικαίου καθιστά αδύνατο τον αξιοκρατικό ανταγωνισμό.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ποια συμπεριφορά κατατείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι αυτή καθαυτή η άσκηση ενός νομίμου δικαιώματος βάσει του κοινοτικού δικαίου κατατείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Επικουρικώς, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η άσκηση ενός δικαιώματος που απορρέει από το κοινοτικό δίκαιο μπορεί κατ' αρχήν να συνεπάγεται κατάχρηση, τότε απαιτείται η συνδρομή ενός πρόσθετου στοιχείου προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη καταχρήσεως και δεν αρκεί απλώς η δυνατότητα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού. Οι αναιρεσεiousες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει ότι η άσκηση ενός νομίμου δικαιώματος κατέτεινε στον περιορισμό του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Τούτο ισχύει και για τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν στην περίπτωση υποχρεωτικής χορηγήσεως αδειών, την οποία αφορά εν προκειμένω η δεύτερη κατάχρηση.

Πρόστιμα. Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17⁽¹⁾ διότι δεν απέρριψε τον εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμό του προστίμου και δεν έλαβε υπόψη τον καινοφανή χαρακτήρα των φερόμενων καταχρήσεων, την μη ουσιώδη επιρροή τους στον ανταγωνισμό και άλλες ελαφρυντικές περιστάσεις.

(¹) ΕΟΚ Συμβούλιο: Κανονισμός αριθ. 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΕ Ελληνική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 08, τόμος 1, σ. 0025.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-366/09) (¹)

(2010/C 301/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 256 της 24.10.2009.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Éditions Jacob κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/04) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Γαλλόφωνες εκδόσεις — Απόφαση κηρύσσουσα τη συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά, υπό τον όρο της μεταπωλήσεως στοιχείων του ενεργητικού — Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από τελικώς μη επιλεγέντα υποψήφιο αγοραστή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Απάτη — Νομική πλάνη — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89]

(2010/C 301/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Éditions Odile Jacob SAS (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel και L. Eskenazi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet και F. Arbault, στη συνέχεια A. Bouquet και O. Beynet)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Lagardère SCA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικά A. Winckler και I. Girgenson, στη συνέχεια A. Winckler, F. de Bure και J. B. Pinçon, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/422/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία πράξη συγκεντρώσεως κηρύσσεται συμβατή με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (Υπόθεση COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (ΕΕ L 125, σ. 54).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Éditions Odile Jacob SAS στα έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Lagardère SCA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Éditions Jacob κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-452/04) ⁽¹⁾

[«Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Γαλλόφωνες εκδόσεις — Απόφαση κηρύσσουσα τη συγκέντρωση συμβατή προς την κοινή αγορά με την επιφύλαξη της μεταπωλήσεως στοιχείων του ενεργητικού — Απόφαση περί εγκρίσεως του αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού — Προσφυγή ακυρώσεως από μη επιλεγέντα υποψήφιο αγοραστή — Ανεξαρτησία του εντολοδόχου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89»]

(2010/C 301/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Editions Jacob (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel και L. Eskenazi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς οι A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet και F. Arbault, στη συνέχεια οι A. Bouquet και O. Beynet)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Wendel Investissement SA (Παρίσι) (εκπρόσωποι: αρχικώς οι C. Couadou και M. Trabucchi, στη συνέχεια οι M. Trabucchi και F. Gordon, δικηγόροι), και Lagardère SCA (Παρίσι) (εκπρόσωποι: αρχικώς οι A. Winckler, I. Girgenson και S. Sorinas Jimeno, στη συνέχεια A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2004, περί εγκρίσεως της αποκτήσεως από τη Wendel Investissement των στοιχείων του ενεργητικού, σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία κηρύσσεται πράξη συγκεντρώσεως συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (υπόθεση COMP/M.2978 Lagardère/Natexis/VUP) (ΕΕ L 125, σ. 54).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (2004) D/203365 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2004, περί εγκρίσεως της Wendel Investissement SA ως αγοράστριας των στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία μεταβιβάστηκαν σύμφωνα με την απόφαση 2004/422/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία πράξη συγκεντρώσεως κηρύσσεται συμβατή προς την κοινή αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (υπόθεση COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP).
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Lagardère SCA φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Éditions Odile Jacob SAS.

3) Η *Wendel Investissement* φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-415/05, T-416/05 και T-423/05) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Αεροπορικός τομέας — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και την ιδιωτικοποίηση του ελληνικού εθνικού αερομεταφορέα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασύμβατες με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Οικονομική συνέχεια μεταξύ δύο εταιριών — Προσδιορισμός του ουσιαστικού δικαιούχου ενισχύσεως προς τον σκοπό της ανακτήσεώς της — Κριτήριο του ιδιώτη επιχειρηματία — Συμβατότητα της ενισχύσεως με την κοινή αγορά — Υποχρέωση αιτιολόγησεως)

(2010/C 301/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Α. Σαμώνη-Ράντου και Π. Μυλωνόπουλος) (υπόθεση T-415/05)· Ολυμπιακές Αερογραμμές ΑΕ (Καλλιθέα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος), (υπόθεση T-416/05)· και Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Π. Ανέστης και Σ. Μαυρογένης, δικηγόροι, S. Jordan και T. Soames, solicitors, και D. Geradin, δικηγόρος) (υπόθεση T-423/05)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και T. Scharf)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Αεροπορία Αιγαίου Αεροπορική ΑΕ (Αθήνα) (εκπρόσωποι: Ν. Κεραμίδας και, στην υπόθεση T-416/05, επίσης Ν. Κορογιαννάκης, Ι. Δρυλλεράκης και Ε. Δρυλλεράκης, δικηγόροι) (υποθέσεις T-416/05 και T-423/05)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 2706 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, περί κρατικών ενισχύσεων προς την Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες ΑΕ [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Ολυμπιακή Αεροπορία — Αναδιάρθρωση και ιδιωτικοποίηση]

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως C(2005) 2706 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με κρατικές ενισχύσεις προς την Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες ΑΕ [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Ολυμπιακή Αεροπορία — Αναδιάρθρωση και ιδιωτικοποίηση].

2) Ακυρώνει μερικώς το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως C(2005) 2706 τελικό καθόσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στην αξία του συνόλου των άυλων στοιχείων ενεργητικού που περιελήφθησαν στον ισολογισμό μετασχηματισμού της Ολυμπιακής Αεροπορίας Υπηρεσίες ως υπεραξία, την αξία των αεροσκαφών που μεταβιβάστηκαν στην Ολυμπιακές Αερογραμμές ΑΕ, καθώς και τα προσδοκώμενα έσοδα από την πώληση δύο αεροσκαφών περιλαμβανομένων εισέτι στον ισολογισμό της Ολυμπιακής Αεροπορίας Υπηρεσίες.

3) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2005) 2706 τελικό καθόσον αφορά τα μέτρα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, στο μέτρο που οι διατάξεις αυτές ακυρώνονται.

4) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.

5) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 22 της 28.1.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Trioplast Wittenheim κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-26/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά βιομηχανικών σάκων από πλαστικό — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα)

(2010/C 301/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Γαλλία) (εκπρόσωποι: T. Pettersson και O. Larsson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, P. Hellström και V. Bottka, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre, L. Parpala και V. Bottka)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), η οποία αφορά σύμπραξη στο πλαίσιο της αγοράς πλαστικών βιομηχανικών σάκων, και, επικουρικώς, αίτημα μειώσεως του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Trioplast Wittenheim SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Trioplast Industrier κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-40/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα — Εις ολόκληρον ευθύνη — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)

(2010/C 301/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Σουηδία) (εκπρόσωποι: T. Pettersson και O. Larsson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, P. Hellström και V. Bottka, ακολούθως F. Castillo de la Torre, L. Parpala και V. Bottka)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), όσον αφορά σύμπραξη στην αγορά πλαστικών βιομηχανικών σάκων, καθώς και, επικουρικώς, αίτημα μειώσεως του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', της αποφάσεως C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), ακυρώνεται κατά το μέρος που αφορά την Trioplast Industrier AB.
- 2) Καθορίζεται στα 2,73 εκατομμύρια ευρώ το ποσό που αντιστοιχεί στην Trioplast Industrier, βάσει του οποίου πρέπει να καθορισθεί η ποσοστιαία συμμετοχή της στην εις ολόκληρον

ευθύνη των διαδοχικών μητρικών εταιριών για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε στην Trioplast Wittenheim SA.

- 3) Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.
- 4) Η Trioplast Industrier φέρει κατά το ήμισυ τα δικαστικά έξοδα της και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 5) Η Επιτροπή φέρει κατά το ήμισυ τα δικαστικά έξοδα της και τα δικαστικά έξοδα της Trioplast Industrier.

(¹) ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — TF1 κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-193/06) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων υπέρ της κινηματογραφικής και οπτικοακουστικής παραγωγής — Απόφαση της Επιτροπής να μη διατυπώσει αντιρρήσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνιστική θέση που δεν θίγεται ουσιαδώς — Απαράδεκτο)

(2010/C 301/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Hordies και C. Smits, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito, T. Scharf και B. Stromsky)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και L. Butel)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 832 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Μαρτίου 2006, σχετικά με μέτρα ενισχύσεως υπέρ του κινηματογράφου και του οπτικοακουστικού τομέα στη Γαλλία (ενισχύσεις NN 84/2004 και N 95/2004 — France, Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Télévision française 1 SA (TF1) φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 224 της 16.9.2006

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Whirlpool Europe κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-314/06) (¹)

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων ψυγειακαταψυκτών καταγωγής Νότιας Κορέας — Ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος — Δικαιώματα άμυνας — Συμβουλευτική επιτροπή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Επιλογή της μεθόδου ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος — Άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009]]

(2010/C 301/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Ιταλία), (εκπρόσωποι: M. Bronckers και F. Louis, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τον G. Berrisch, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Albenzio, avvocato dello Stato) και Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Desmedt και A. Verheyden, δικηγόροι)

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και T. Scharf) και LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Ruessmann και P. Hecker, στη συνέχεια L. Ruessmann και A. Willems, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1289/2006 του Συμβουλίου, της 25ης Αυγούστου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων ψυγείων με δύο εξωτερικές πόρτες (side-by-side), καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ L 236, σ. 11)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Whirlpool Europe Srl φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η LG Electronics, Inc.

3) Η Ιταλική Δημοκρατία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Mohr & Sohn κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-131/07) (¹)

[Εσωτερική ναυσιπλοΐα — Μεταφορική ικανότητα των κοινοτικών στόλων — Προϋποθέσεις νηολογήσεως νέων σκαφών (κανόνας «νέο αντί παλαιού») — Απόφαση της Επιτροπής περί μη εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται όσον αφορά τα πλοία ειδικών χρήσεων — Άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 718/1999]

(2010/C 301/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. von Waldstein, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και K. Simonsson)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως SG (2007) D/200972 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 2007, περί μη εφαρμογής στην περίπτωση του σκάφους «Niclas» της εξαιρέσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 718/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, σχετικά με πολιτική ρύθμισης της μεταφορικής ικανότητας των κοινοτικών στόλων στην εσωτερική ναυσιπλοΐα για την προώθηση των μεταφορών διά της πλωτής οδού (ΕΕ L 90, σ. 1)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-156/07 και T-232/07) ⁽¹⁾

(«Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Δημοσίευση σε όλες τις επίσημες γλώσσες — Τροποποιήσεις — Κανονισμός 1 — Άρθρα 27, 28 και 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του παραρτήματος III του ΚΥΚ — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων»)

(2010/C 301/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-156/07, F. Díez Moreno και, στην υπόθεση T-232/07, F. Díez Moreno και N. Díaz Abad, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall, L. Escobar Guerrero και H. Krämer, στη συνέχεια J. Currall, H. Krämer και J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων του προσφεύγοντος: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωπος: D. Kriaučiūnas) (υπόθεσεις T-156/07 και T-232/07) και Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Σ. Βώδινα και Μ. Μιχελουγιαννάκη) (υπόθεση T-156/07)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/94/07 για την κατάρτιση καταλόγου προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (AD 5) στον τομέα της πληροφόρησης, της επικοινωνίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης (ΕΕ 2007, C 45 A, σ. 3), και, αφετέρου, της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/95/07, για την κατάρτιση καταλόγου προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (AD 5) στον τομέα της πληροφόρησης (βιβλιοθήκη/τεκμηρίωση) (ΕΕ 2007, C 103 A, σ. 7).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα έξοδά του καθώς και αυτά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Δημοκρατία της Λιθουανίας και η Ελληνική Δημοκρατία φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-166/07 και T-285/07) ⁽¹⁾

(Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως και βοηθών διοικήσεως — Δημοσίευση σε τρεις επίσημες γλώσσες — Τροπολογίες — Δημοσίευση σε όλες τις επίσημες γλώσσες — Κανονισμός αριθ. 1 — Άρθρα 27, 28 και άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του παραρτήματος III του ΚΥΚ — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Κατάχρηση εξουσίας)

(2010/C 301/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-166/07, P. Gentili, avvocato dello Stato, και, στην υπόθεση T-285/07, αρχικώς P. Gentili και I. Braguglia, στη συνέχεια P. Gentili και R. Adam, και τέλος P. Gentili και I. Bruni)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-166/07, αρχικώς J. Currall, H. Krämer και M. Velardo, στη συνέχεια J. Currall και I. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο, και στην υπόθεση T-285/07, αρχικώς, J. Currall και A. Aresu, στη συνέχεια J. Currall και I. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωπος: D. Kriaučiūnas) (υπόθεση T-166/07) και Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Σ. Βοδινά και Μ. Μιχελουγιαννάκης) (υπόθεση T-285/07)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως των προκηρύξεων των γενικών διαγωνισμών EPSO/AD/94/07, για την κατάρτιση πίνακα προσλήψεως υπαλλήλων διοικήσεως (AD 5) στον τομέα της πληροφόρησης, της επικοινωνίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης (ΕΕ 2007, C 45 A, σ. 3), EPSO/AST/37/07, για την κατάρτιση πίνακα προσλήψεως βοηθών διοικήσεως (AST 3) στον τομέα της επικοινωνίας και της πληροφόρησης (ΕΕ 2007, C 45 A, σ.15), και EPSO/AD/95/07, για την κατάρτιση πίνακα προσλήψεως υπαλλήλων διοικήσεως (AD5) στον τομέα της πληροφόρησης (βιβλιοθήκη/τεκμηρίωση) (ΕΕ 2007, C 103 A, σ. 7).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Δημοκρατία της Λιθουανίας και η Ελληνική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — The Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)

(Υπόθεση T-366/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος P&G PRESTIGE BEAUTE — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα Prestige — Μερική απόρριψη καταχώρισης — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 301/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Οχάιο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: K. Sandberg και B. Klingberg, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Mugnoz, M. Andreolini και A. Parini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 19ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 681/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Prestige Cosmetics Srl και της The Procter & Gamble Company.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 19ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 681/2006-2).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Procter & Gamble Company στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 3) Η Prestige Cosmetics SpA φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Procter & Gamble Company κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

- 4) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Travel Service κατά ΓΕΕΑ — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Υπόθεση T-72/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος smartWings — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή λεκτικά και εικονιστικά σήματα EUROWINGS και EuroWings — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 301/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Travel Service a.s. (Πράγα, Δημοκρατία της Τσεχίας) (εκπρόσωποι: S. Hejdoná και R. Charvát, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Eurowings Luftverkehrs AG (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Schmidt, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 1515/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Eurowings Luftverkehrs AG και Travel Service a.s.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Travel Service a.s. να φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και αυτά της Eurowings Luftverkehrs AG.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — KUKA Roboter κατά ΓΕΕΑ (Απόχρωση του πορτοκαλί)

(Υπόθεση T-97/08) ⁽¹⁾

[**Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης αποχρώσεως του πορτοκαλί ως κοινοτικού σήματος — Απόλυτος λόγος απαράδεκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]**

(2010/C 301/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: KUKA Roboter GmbH (Augsbourg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Koln και B. Hannemann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Pethke)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Δεκεμβρίου 2007 (υπόθεση R 1572/2007-4), σχετικά με την αίτηση καταχώρισης αποχρώσεως του πορτοκαλί ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την KUKA Roboter GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Schniga κατά ΚΓΦΠ — Elaris και Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)

(Υπόθεση T-135/08) ⁽¹⁾

[**Φυτικές ποικιλίες — Αίτηση για παροχή κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία μήλων Gala Schnitzer — Τεχνική εξέταση — Διακριτική ευχέρεια του ΚΓΦΠ — Ενστάσεις — Άρθρο 55, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94]**

(2010/C 301/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schniga GmbH (Bolzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Würtenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) (εκπρόσωποι: B. Kiewiet και M. Ekvad)

Αντίδικοι ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, παρεμβαίνουσες ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Elaris SNC (Angers, Γαλλία) και Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Νέα Ζηλανδία) (εκπρόσωπος: M. Eller, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 21ης Νοεμβρίου 2007 (υποθέσεις A 003/2007 και A 004/2007), σχετικά με την παραχώρηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για τη φυτική ποικιλία Gala Schnitzer.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) της 21ης Νοεμβρίου 2007 (υποθέσεις A 003/2007 και A 004/2007).
- 2) Καταδικάζει το ΚΓΦΠ στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Schniga GmbH.
- 3) Καταδικάζει την Elaris SNC και την Brookfield New Zealand στα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Abbott Laboratories κατά ΓΕΕΑ — aRigen (Sorvir)

(Υπόθεση T-149/08) ⁽¹⁾

[**Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος Sorvir — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NORVIR — Σχετικός λόγος απαράδεκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]**

(2010/C 301/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Abbott Laboratories (Abbott Park, Ιλλινόις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: S. Schäffler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: aRigen, Inc. (Τόκιο, Ιαπωνία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Φεβρουαρίου 2008 (υπόθεση R 809/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Abbott Laboratories και aRigen, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 6ης Φεβρουαρίου 2008 (υπόθεση R 809/2007-2).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Abbott Laboratories.

(¹) ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Inditex κατά ΓΕΕΑ — Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Υπόθεση T-292/08) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού κοινοτικού σήματος OFTEN — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα OLTEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009) — Αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρα 61 και 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρα 63 και 64 του κανονισμού 207/2009)]

(2010/C 301/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chánvarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mon-déjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 484/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio και της Industria de Diseño Textil (Inditex), SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Industria de Diseño Textil (Inditex), SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 236 της 13.9.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Enercon κατά ΓΕΕΑ — BP (ENERCON)

(Υπόθεση T-400/08) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος ENERCON — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ENERGO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Μερική απόρριψη καταχωρίσεως]

(2010/C 301/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Enercon GmbH (Aurich, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Böhm, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: BP plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Ιουλίου 2008 (υπόθεση R 957/2006-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ BP plc και Enercon GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Enecon GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villa Almè κατά ΓΕΕΑ — Marqués de Murrieta (i GAI)

(Υπόθεση T-546/08) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος i GAI — Λεκτικό εθνικό σήμα YGAY και εικονιστικό και λεκτικό κοινοτικό σήμα MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009]]

(2010/C 301/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Massa και P. Massa, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και A. Sempio)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. López Ronda και G. Macías Bonilla, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 1695/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Bodegas Marqués de Murrieta, SA και Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 44 της 21.2.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Πορτογαλία κατά Transnautica και Επιτροπής

(Υπόθεση T-385/05 ΤΟ) (¹)

(Τριτανakoπή — Δυνατότητα του τριτανakoπτοντος να μετάσχει στην κύρια δίκη — Δεν θίγονται τα δικαιώματα του τριτανakoπτοντος — Απαράδεκτη)

(2010/C 301/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Τριτανakoπτούσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes και P. Rocha)

Λοιποί διάδικοι: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido και P. Vidal Matos, δικηγόροι), και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και L. Bouyon, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση τριτανakoπής κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, T-385/05, Transnautica κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση τριτανakoπής ως απαράδεκτη.
- 2) Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει τα έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Transnautica — Transportes e Navegação, SA, περιλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδά της.

(¹) EE C 330 της 24.12.2005.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Spitzer κατά ΓΕΕΑ — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Υπόθεση T-123/08) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αδράνεια του προσφεύγοντος — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 301/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Harald Spitzer (Hörsching, Αυστρία) (εκπρόσωπος: T.H. Schmitz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Homeland Housewares LLC (Λος Άντζελες, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Ιανουαρίου 2008 (υπόθεση R 1508/2006-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Homeland Housewares, LLC και Harald Spitzer.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει τον Harald Spitzer στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 116 της 9.5.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta και Umicore κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-532/08) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον και προστασία της ανθρώπινης υγείας — Ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση ορισμένων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου ως επικίνδυνων ουσιών — Οδηγία 2008/58/ΕΚ — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 — Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 — Προσαρμογή των αιτημάτων — Διαχρονική εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξεις που δεν αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες — Απαράδεκτη]

(2010/C 301/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Εσπού, Φινλανδία) και Umicore SA/NV (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: K. Nordlander, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και D. Kukovec)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών: Nickel Institute (Τορόντο, Καναδάς) (εκπρόσωποι: K. Nordlander, δικηγόρος, D. Anderson, QC, S. Kinsella και H. Pearson, solicitors)

Παρεμβαίνουν προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Βασιλείο της Δανίας (εκπρόσωπος: B. Weis Fogh)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως, αφενός, της οδηγίας 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών (EE 2008 L 246, σ. 1), και, αφετέρου του κανονισμού (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (EE L 235, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές επιφέρουν τροποποιήσεις στην ταξινόμηση ορισμένων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Norilsk Nickel Harjavalta Oy και η Umicore SA/NV θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Βασίλειο της Δανίας και το Nickel Institute θα φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2010
— Etimine και Etiproducts κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-539/08) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον και προστασία της ανθρώπινης υγείας — Ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση ορισμένων βορικών αλάτων ως επικίνδυνων ουσιών — Οδηγία 2008/58/ΕΚ — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 — Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 — Προσαρμογή των αιτημάτων — Διαχρονική εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξεις που δεν αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες — Απαράδεκτο]

(2010/C 301/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Etimine SA (Bettembourg, Λουξεμβούργο) και Ab Etiproducts Oy (Espoo, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και D. Kukovec)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών: Borax Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπο: K. Nordlander, δικηγόρος, και S. Kinsella, solicitor)

Παρεμβαίνουν προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: B. Weis Fogh)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως, αφενός, της οδηγίας 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ 2008 L 246, σ. 1), και, αφετέρου του κανονισμού (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (ΕΕ L 235, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές επιφέρουν τροποποιήσεις στην ταξινόμηση ορισμένων βορικών αλάτων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Η Etimine SA και η AB Etiproducts Oy φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Βασίλειο της Δανίας και η Borax Europe Ltd φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2010
— Phoenix-Reisen και DRV κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-120/09) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Προβλεπόμενη από τη γερμανική νομοθεσία επιδότηση σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Καταγγελία για παραβίαση του κοινοτικού δικαίου — Απόρριψη της καταγγελίας — Μεταγενέστερη απόφαση — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 301/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Phoenix-Reisen GmbH (Βόννη, Γερμανία) και Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Gerharz και A. Funke, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και B. Martenczuk)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και B. Klein)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως του από 13 Φεβρουαρίου 2009 εγγράφου της Επιτροπής, με το οποίο η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι δεν προτίθεται να παρέμβει προς εξέταση των φερόμενων ως κρατικών ενισχύσεων τις οποίες χορηγεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπό τη μορφή χρηματικών καταβολών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) Παρέλκει η απόφαση επί της προσφυγής.

2) Παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος συνεκδικάσεως της υπό κρίση υποθέσεως με την υπόθεση T-58/10, η οποία αφορούσε τις ίδιες προσφεύγουσες.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-157/09 P) ⁽¹⁾**(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εύλογη προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημιώσεως — Εκπρόθεσμο — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)**

(2010/C 301/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2009, F-42/08, Marcuccio κατά Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Αυγούστου 2010 — Babcock Noell κατά Ευρωπαϊκής κοινής επιχειρήσεως Fusion for Energy**

(Υπόθεση T-299/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Fumus boni juris — Επείγον — Στάθμιση συμφερόντων)

(2010/C 301/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα Babcock Noell GmbH (Würzburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Werner και C. Ebrecht, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή κοινή επιχείρηση για τον ITER και την ανάπτυξη της πυρηνικής σύντηξης (εκπρόσωποι: A. Verpont, επικουρούμενος από τους C. Kennedy-Loest, K. Wilson και C. Thomas, solicitors, και N. Pourbaix, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων που έλαβε, στο πλαίσιο διαγωνισμού, η καθής, περί απορρίψεως των προσφορών της προσφεύγουσας και αναθέσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο του μέρους D της δημόσιας συμβάσεως για την προμήθεια συστοιχιών περιλιξεων πηνίων τοροειδούς πεδίου ITER.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Αυγούστου 2010 — Viaguara κατά ΓΕΕΑ — Pfizer (VIAGUARA)

(Υπόθεση T-332/10)

(2010/C 301/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Viaguara (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Skubisz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pfizer Inc.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Μαΐου 2010, στην υπόθεση R 964/2009-1·

— να καταδικάσει το καθού και την Pfizer Inc. στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «VIAGUARA» για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 4630562

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Pfizer Inc.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «VIAGRA» για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως στο σύνολό της

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (!) λόγω της κατά μεθοδικό τρόπο εσφαλμένης εκτιμήσεως της σχέσεως μεταξύ των σημάτων και των εσφαλμένων διαπιστώσεων περί του κινδύνου εκμεταλλεύσεως της φήμης και της εικόνας του αντιταχθέντος κατά την ανακοπή σήματος.

(!) Κανονισμός (ΕΚ) 2007/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2010 — F91 Diddeléng κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-341/10)

(2010/C 301/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: F91 Diddeléng (Dudelange, Λουξεμβούργο), Julien Bonnetaud (Yutz, Γαλλία), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Γαλλία), Rainer Hauck (Maxdorf, Γερμανία), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Λουξεμβούργο), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Γαλλία) και Yann Thibout (Algrange, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Misson, C. Delrée και G. Ernes, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την επίδικη απόφαση που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 3 Ιουνίου 2010,

— να ακυρώσει τους αντίθετους προς τα άρθρα 45 και 101 ΣΛΕΕ κανονισμούς,

— να επιβάλει τις δέουσες κυρώσεις.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες (η ποδοσφαιρική ομάδα της Dudelange και οι μη λουξεμβουργιανής ιδιγένειας παίκτες της) ζητούν την ακύρωση της από 3 Ιουνίου 2010 αποφάσεως της Επιτροπής η οποία επιδόθηκε με έγγραφο της 21ης Ιουνίου 2010 και με την οποία η Επιτροπή ανακοίνωσε στους προσφεύγοντες ότι δεν πρόκειται να δώσει συνέχεια στην καταγγελία τους κατά της Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) που στηρίζεται στα άρθρα 45 και 101 ΣΛΕΕ και στον κανονισμό της FLF, ο οποίος απαγορεύει στους προσφεύγοντες να μετέχουν σε ορισμένους ποδοσφαιρικούς αγώνες, αν ο αριθμός αλλοδαπών παικτών που περιλαμβάνει το φύλλο αγώνα υπερβαίνει τον προβλεπόμενο στον κανονισμό της FLF σχετικό αριθμό.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από:

— παράβαση του άρθρου 45 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η προβλεπόμενη στον κανονισμό της FLF υποχρέωση να περιλαμβάνονται στο επίσημο φύλλο αγώνα επτά παίκτες οι οποίοι έχουν αποκτήσει την πρώτη άδεια στο Λουξεμβούργο, καθώς και η απαγόρευση να περιλαμβάνονται στο ίδιο φύλλο αγώνα περισσότεροι από τέσσερις παίκτες προερχόμενοι από μεταγραφή κατά το ίδιο αγωνιστικό έτος, εισάγουν άμεση δυσμενή διάκριση στο μέτρο που δεν επιτρέπουν σε υπήκοο κράτους μέλους να ασκήσει οικονομική δραστηριότητα επί του λουξεμβουργιανού εδάφους. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, περαιτέρω, ότι, αν γίνει δεκτό ότι ο κανονισμός της FLF δεν εισάγει άμεση αλλά έμμεση δυσμενή διάκριση, οι σκοποί που επικαλείται η FLF, ήτοι η προώθηση του ποδοσφαίρου ως ερασιτεχνικού αθλήματος, είναι ανέφικτοι και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να θεωρηθούν θεμιτοί. Συνεπώς, οι περιορισμοί είναι δυσανάλογοι ως προς τον επιδιωκόμενο σκοπό·

— παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η FLF θα έπρεπε να θεωρηθεί ένωση επιχειρήσεων η οποία ενεργεί κατά παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού και ειδικότερα του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθόσον οι περιορισμοί ως προς τον αριθμό αλλοδαπών παικτών έχουν οικονομικές συνέπειες για τους επαγγελματίες αθλητές και θίγουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό των λουξεμβουργιανών ποδοσφαιρικών ομάδων.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 25 Αυγούστου 2010 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-345/10)

(2010/C 301/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και J. Saraiva de Almeida, επικουρούμενοι από τον M. Figueiredo, δικηγόρο)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Κυρίως:

Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4255 τελ., της 29ης Ιουνίου 2010, επιφέρουσα χρηματοοικονομικές διορθώσεις στη συνδρομή του ΕΓΤΠΕ — τμήμα Προσανατολισμού, στο επιχειρησιακό πρόγραμμα CCI 1999.ΡΤ.06.1.ΡΟ.007 (Πορτογαλία — Εθνικό πρόγραμμα, στόχος 1), όσον αφορά το μέτρο «Επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις», η οποία μείωσε κατά 16 411 829,46 ευρώ την παρέμβαση του ΕΓΤΠΕ — τμήμα Προσανατολισμού, που χορηγήθηκε στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την απόφαση C(2000) 2878 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο του προγράμματος ενισχύσεως CCI 1999.ΡΤ.06.1.ΡΟ.007 (Πορτογαλία — Εθνικό πρόγραμμα, στόχος 1)· και

— Επικουρικός:

1) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4255 τελ., της 29ης Ιουνίου 2010, κατά το μέτρο που θίγει την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών τις οποίες πραγματοποίησε η Πορτογαλική Δημοκρατία για υποψηφιότητες που ενέκρινε μεταξύ 23 Οκτωβρίου 2003 και Νοεμβρίου 2006, που ανέρχονται σε 194 347 574,29 ευρώ·

2) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4255 τελ., της 29ης Ιουνίου 2010, κατά το μέτρο που θίγει την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών τις οποίες πραγματοποίησε η Πορτογαλική Δημοκρατία για υποψηφιότητες που αφορούν «Επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις» οι οποίες συμμετέχουν στην εγκατάσταση νέων γεωργών, που ανέρχονται σε 4 621 812,06 ευρώ.

— Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- α) παράβαση του άρθρου 250 ΣΛΕΕ και αναρμοδιότητα·
- β) παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾·
- γ) αναδρομική εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 ⁽²⁾·
- δ) παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 445/2002 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2002 ⁽³⁾·
- ε) παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001 ⁽⁴⁾·
- ς) παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1257/1999·

ζ) παραβίαση της αρχής της ισότητας·

η) παραβίαση των αρχών της ισότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και πλάνη περί τις χρηματοοικονομικές συνέπειες τις οποίες θα επέσυρε παράβαση των κοινοτικών κανόνων·

θ) παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ 1999, L 161, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ 1999, L 160, σ. 80).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 445/2002 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2002, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ 2002, L 74, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΕ 2001, L 63, σ. 21).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Αυγούστου 2010 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση F-35/08, Παχτίτης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και I. Χατζηγιάννης)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δημήτριος Παχτίτης (Αθήνα, Ελλάδα) υποστηριζόμενος από τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση F-35/08, Παχτίτης κατά Επιτροπής·

— να αναπέμψει την υπόθεση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προς εξέταση των άλλων λόγων ακύρωσης·

— να καταδικάσει τον ανααιρεσιβαλλόμενο στα δικαστικά έξοδα της αναρετικής και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα ζητεί την ανάρεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση F-35/08, Παχίτης κατά Επιτροπής, με την οποία ακύρωσε τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού της 31ης Μαΐου 2007 και της 6ης Δεκεμβρίου 2007, με τις οποίες ο Δ. Παχίτης αποκλείστηκε από τον κατάλογο των 110 υποψηφίων που έλαβαν την καλύτερη βαθμολογία στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/77/06, και καταδίκασε την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος και τα δικά της.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η Επιτροπή προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσης:

- παράβαση των άρθρων 1, 5 και 7 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής ΚΥΚ)
- παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου, και ιδιαίτερα του Άρθρου 2 της Απόφασης 2002/620/ΕΚ⁽¹⁾ και του Άρθρου 1 της Απόφασης 2002/621/ΕΚ⁽²⁾, σχετικών με την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης των αποφάσεων.

⁽¹⁾ 2002/620/ΕΚ: Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του ευρωπαίου διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002, για την ίδρυση της υπηρεσίας επιλογής του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Δήλωση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ΕΕ L 197, της 26.7.2002, σ. 53 έως 55

⁽²⁾ 2002/621/ΕΚ: Απόφαση των Γενικών Γραμματέων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Γραμματέα του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του αντιπροσώπου του ευρωπαίου διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία της υπηρεσίας επιλογής του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 197, της 26.7.2002, σ. 56 έως 59

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Μπλουφίν Τούνα Ελλάς Ναυτική Εταιρεία κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-367/10)

(2010/C 301/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Μπλουφίν Τούνα Ελλάς Ναυτική Εταιρεία (Αθήνα, Ελλάδα) Chrisderic (St Cyprien, Γαλλία), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Γαλλία) (εκπρόσωποι: Β. Ακριτίδης και Ε. Πετρίτσι, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 498/2010 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 2010, περί απαγόρευσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων από σκάφη γρι-γρι που φέρουν σημαία Γαλλίας ή Ελλάδας, ή είναι νηολογημένα στη Γαλλία ή στην Ελλάδα και τα οποία αλιεύουν ερυθρό τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45° Δ και στη Μεσόγειο Θάλασσα⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, ισχυρίζονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, κατά το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, το οποίο απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω ιθαγενείας, και κατά το άρθρο 40, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο απαγορεύει τις διακρίσεις μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών στον τομέα της γεωργίας, καθώς και κατά παράβαση της γενικής αρχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως διατυπώνεται με το άρθρο 21, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συναφώς, οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι η Επιτροπή εισήγαγε δυσμενή διάκριση για δύο λόγους. Πρώτον, απαγόρευσε τις περαιτέρω αλιευτικές δραστηριότητες της Ελλάδας, της Γαλλίας και της Ισπανίας⁽²⁾ πριν τη λήξη της αλιευτικής περιόδου και μολονότι η Ελλάδα απείχε κατά πολύ από το να εξαντλήσει την ποσόστωσή της, αντιθέτως προς την Ισπανία. Δεύτερον, μολονότι η Επιτροπή γνωστοποίησε και στα τρία κράτη μέλη της ΕΕ την παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, εξέδωσε προς τούτο δύο διαφορετικούς κανονισμούς, έναν για τη Γαλλία και την Ελλάδα και ένα δεύτερο για την Ισπανία, επιτρέποντας ουσιαστικά στον ισπανικό στόλο να συνεχίσει την αλιευτική δραστηριότητα μέχρι τη λήξη της αλιευτικής περιόδου. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, καθόσον γνωρίζουν, δεν υφίστατο αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί τέτοια διαφορετική μεταχείριση.

Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παράβασε τη γενική αρχή της αναλογικότητας, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ και το Πρωτόκολλο αριθ. 2 της Συνθήκης, αρχή η οποία κατά πάγια νομολογία αποτελεί υπέρτερης αξίας κανόνα δικαίου που σκοπεί στην προστασία του ατόμου. Κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει αναλογικότερο μέτρο για να διασφαλίσει τη συμμόρφωση των κρατών μελών της ΕΕ προς το καθεστώς του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009⁽³⁾, απαγορεύοντας την αλιεία του ζωντανού ερυθρού τόνου όταν οι εθνικές ποσοστώσεις θα είχαν χρησιμοποιηθεί ήδη σε ποσοστό που θα προσέγγιζε το 100 %. Θα μπορούσε επίσης να απαγορεύσει τη δραστηριότητα αυτή κατά τον ίδιο χρόνο σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη της ΕΕ.

Τρίτον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση της γενικής αρχής της χρηστής διοικήσεως και/ή του καθήκοντος επιμέλειας, όπως ορίζονται βάσει πάγιας νομολογίας και συνάγονται από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ 2010 L 142, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 508/2010 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2010, περί απαγορεύσεως αλιευτικών δραστηριοτήτων για σκάφη γρι-γρι που φέρουν σημαία ή είναι νηολογημένα στην Ισπανία και τα οποία αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45° Δ, και στη Μεσόγειο Θάλασσα (ΕΕ 2010 L 149, σ. 7).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) 847/96, (ΕΚ) 2371/2002, (ΕΚ) 811/2004, (ΕΚ) 768/2005, (ΕΚ) 2115/2005, (ΕΚ) 2166/2005, (ΕΚ) 388/2006, (ΕΚ) 509/2007, (ΕΚ) 676/2007, (ΕΚ) 1098/2007, (ΕΚ) 1300/2008, (ΕΚ) 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) 2847/93, (ΕΚ) 1627/94 και (ΕΚ) 1966/2006, ΕΕ 2009 L 343, σ. 1

Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Handicare κατά ΓΕΕΑ — Apple Corps (BEATLE)

(Υπόθεση T-369/10)

(2010/C 301/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Handicare Holding BV (Helmond, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: G. van Roeyen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Apple Corps Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 31ης Μαΐου 2010 στην υπόθεση R 1276/2009-2· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «BEATLE», για προϊόντα της κλάσεως 12

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαθθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιπαθθέν σήμα ή σημείο: Τα καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο υπ' αριθ. 1341242 εικονιστικά σήματα «BEATLES» και «THE BEATLES», για προϊόντα της κλάσεως 9· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1737191 ισπανικό εικονιστικό σήμα «BEATLES», για προϊόντα της κλάσεως 9· τα καταχωρισμένα υπ' αριθ. 1148166 και 2072741 γερμανικά εικονιστικά σήματα «BEATLES», για προϊόντα της κλάσεως 9· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 312175 πορτογαλικό εικονιστικό σήμα «BEATLES», για προϊόντα της κλάσεως 9· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1584857 γαλλικό εικονιστικό σήμα «BEATLES», για προϊόντα της κλάσεως 9· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 839105 ιταλικό εικονιστικό σήμα «BEATLES», για προϊόντα της κλάσεως 9· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 219048 κοινοτικό λεκτικό σήμα «BEATLES», για προϊόντα των κλάσεων 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 και 41· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 219014 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «BEATLES», για προϊόντα των κλάσεων 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 και 41

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν απέρριψε την ανακοπή για τους λόγους αυτούς, μολονότι απέδειξε ότι δεν υπάρχει αληθής ομοιότητα μεταξύ των οικείων προϊόντων· παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bolloré κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-372/10)

(2010/C 301/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bolloré (Ergué-Gabéric, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Gassenbach, C. Lemaire και O. de Junigny, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 της απόφασης της Επιτροπής αριθ. C(2010) 4160 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/36.212 — αυτογραφικό χαρτί),

- επικουρικώς, να μειώσει ουσιωδώς το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Bolloré με το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής αριθ. C(2010) 4160 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/36.212 — αυτογραφικό χαρτί) που εξέδωσε η Επιτροπή κατόπιν της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-327/07 P, Bolloré κατά Επιτροπής, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν έγιναν σεβαστά τα δικαιώματα άμυνας της Bolloré, στο μέτρο που επιβλήθηκε κύρωση σε βάρος της Bolloré όχι μόνον ως μητρικής της Corigraph, αλλά και ως άμεσου συναυτουργού στην παράβαση, ενώ η ανακοίνωση αιτιάσεων αφορούσε μόνον την ευθύνη της ως μητρικής της Corigraph.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους αντλούμενους από:

- παράβαση των άρθρων 6 και 7 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), καθώς και των άρθρων 41, 47 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), στο μέτρο που η ποινή που επιβλήθηκε στην Bolloré επιβλήθηκε κατά παράβαση της αρχής της νομοθετικής πρόβλεψης των εγκλημάτων και των ποινών, της αρχής της ασφάλειας του δικαίου, της αρχής του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ποινής και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, στο μέτρο που:
 - η κύρωση που επιβλήθηκε στη Bolloré υπό την ιδιότητά της ως μητρικής εταιρίας συνιστά παραβίαση της αρχής της νομοθετικής πρόβλεψης των εγκλημάτων και των ποινών και της αρχής της ασφάλειας του δικαίου των άρθρων 6 και 7 της ΕΣΔΑ και 47 και 49 του Χάρτη και της αρχής του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ποινής,
 - η ακρόαση της Bolloré, στην οποία δεν συμμετείχε κανένα μέλος της Επιτροπής, συνιστά προσβολή του δικαιώματος για δίκαιη δίκη που καθιερώνεται με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και με τα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη, δεδομένου ότι η Bolloré δεν ακούστηκε από τους «δικαστές της»,
 - οι προϋποθέσεις της «αναπροσαρμογής» της αρχικής απόφασης παραβιάζουν πολλαπλώς την απαίτηση αμεροληψίας που συνοδεύει το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που κατοχυρώνεται από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και τα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη,
 - παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 25 του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, καθόσον η Επιτροπή επέβαλε κυρώσεις στη Bolloré για παραβάσεις που θα είχαν σήμερα παραγραφεί,

- παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης διότι επιβλήθηκε κύρωση στη Bolloré ως μητρικής της Corigraph κατά τη στιγμή της τέλεσης των πραγματικών περιστατικών,
- παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη, διότι κοινοποιήθηκε δεύτερη ανακοίνωση αιτιάσεων εντός προθεσμίας προδήλως μη εύλογης που εμπόδισε οριστικά τη Bolloré από το να προβάλλει την άμυνά της κατά των αιτιάσεων που αφορούν, αφενός, την ευθύνη της ως μητρικής της Corigraph και, αφετέρου, την προσωπική συμμετοχή του στην παράβαση,
- επικουρικώς, από παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών του 1998 για τον υπολογισμό των προστίμων⁽²⁾, τις αρχές της εξατομικεύσης των ποινών και της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθώς και
- επικουρικώς, από παράβαση της ανακοίνωσης της Επιτροπής του 1996 σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων⁽³⁾ και από παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4).

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-373/10)

(2010/C 301/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Klusmann, δικηγόρος και S. Thomas)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά,
- επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε δια της επίδικης αποφάσεως, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Αυστρία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους:

Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, επειδή έγινε δεκτό ότι υφίσταται σύνθετη και διαρκής παράβαση. Μέσω της αθέμιτης αυτής γενικής αντιμετώπισης παρέβη η καθής την υποχρέωση νομικής αξιολογήσεως κατά εξατομικευμένο τρόπο των πρακτικών του κάθε μεμονωμένου αποδέκτη της απόφασης και της καταλόγισε αβασίμως μη καταλογιστέες πράξεις τρίτων κατά παράβαση της αρχής *nulla poena sine lege*.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει η προσφεύγουσα επικουρικός παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογίας κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ λόγω ελλείψεως εξατομικευμένης αιτιολογίας.

Περαιτέρω η προσφεύγουσα ζητεί με τον τρίτο λόγο περαιτέρω την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, καθότι δεν υπήρξε συμμετοχή της προσφεύγουσας στις προσαπτόμενες παραβάσεις επί των σχετικών αγορών προϊόντος και των σχετικών γεωγραφικών αγορών και δεν έχει αποδειχτεί παράβαση των κανόνων περί συμπράξεως επιχειρήσεων.

Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει η προσφεύγουσα ότι παρανόμως επιβλήθηκε εις ολόκληρον πρόστιμο στην ίδια και τις θυγατρικές της εταιρίες στη Γαλλία, το Βέλγιο και την Αυστρία. Αυτή η εις ολόκληρον επιβολή προστίμου προσβάλλει την αρχή *nulla poena sine lege* του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αρχή της αναλογικότητας των ποινών κατά άρθρο 49, τρίτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 23 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.

Η προσφεύγουσα προβάλλει στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου εσφαλμένο υπολογισμό του προστίμου. Ισχυρίζεται συναφώς ότι η καθής έλαβε υπόψη κατά τον υπολογισμό του προστίμου κύκλους εργασιών της προσφεύγουσας, οι οποίοι δεν συνδέονται με τις προσαπτόμενες αιτιάσεις.

Με τον έκτο λόγο προβάλλει η προσφεύγουσα ότι η υπέρμετρη διάρκεια της διαδικασίας και η μη συνεκτίμησή της κατά τον υπολογισμό του προστίμου συνιστά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον έβδομο λόγο προβάλλονται σφάλματα εκτιμήσεως στο πλαίσιο του υπολογισμού του προστίμου κατά την αξιολόγηση της προσαπτόμενης συμμετοχής της προσφεύγουσας στην τέλεση των παραβάσεων. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει σχετικά ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ κατά τους ισχυρισμούς της καθής, το πρόστιμο είναι υπέρμετρα υψηλό και δυσανάλογο. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής προσέβαλε την αρχή της αναλογικότητας των ποινών του άρθρου 49, παράγραφος 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περαιτέρω η καθής δεν έπρεπε να επιβάλει εν προκειμένω τη βαρύτερη κύρωση του 10 % του κύκλου εργασιών.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-374/10)

(2010/C 301/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Klusmann, δικηγόρος και S. Thomas)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά,

— επικουρικός, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε δια της επίδικης απόφασης, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Αυστρία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, επειδή έγινε δεκτό ότι υφίσταται σύνθετη και διαρκής παράβαση. Μέσω της αθέμιτης αυτής γενικής αντιμετώπισης παρέβη η καθής την υποχρέωση νομικής αξιολόγησης κατά εξατομικευμένο τρόπο των πρακτικών του κάθε μεμονωμένου αποδέκτη των αποφάσεως και της καταλόγησε αβασίμως μη καταλογιστέες πράξεις τρίτων κατά παράβαση της αρχής *nulla poena sine lege*.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει η προσφεύγουσα επικουρικό παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ λόγω ελλείψεως εξατομικευμένης αιτιολογίας.

Περαιτέρω η προσφεύγουσα ζητεί με τον τρίτο λόγο περαιτέρω την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθότι δεν υπήρξε συμμετόχη της προσφεύγουσας στις προσαπτόμενες παραβάσεις επί των σχετικών αγορών προϊόντος και των σχετικών γεωγραφικών αγορών και δεν έχει αποδειχτεί παράβαση των κανόνων περί συμπράξεως επιχειρήσεων.

Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει η προσφεύγουσα ότι παρανόμως επιβλήθηκε εις ολόκληρον πρόστιμο στην ίδια και τις θυγατρικές της εταιρίες στη Γαλλία, το Βέλγιο και την Αυστρία. Αυτή η εις ολόκληρον επιβολή πρόστιμου προσβάλλει την αρχή *nulla poena sine lege* του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αρχή της αναλογικότητας των ποινών κατά άρθρο 49, τρίτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 23 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.

Η προσφεύγουσα προβάλλει στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου εσφαλμένο υπολογισμό του προστίμου. Ισχυρίζεται συναφώς ότι η καθής έλαβε υπόψη κατά τον υπολογισμό του προστίμου κύκλους εργασιών της προσφεύγουσας, οι οποίοι δεν συνδέονται με τις προσαπτόμενες αιτιάσεις.

Με τον έκτο λόγο προβάλλει η προσφεύγουσα ότι η υπέρμετρη διάρκεια της διαδικασίας και η μη συνεκτίμησή της κατά τον υπολογισμό του προστίμου συνιστά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον έβδομο λόγο προβάλλονται σφάλματα εκτιμήσεως στο πλαίσιο του υπολογισμού του προστίμου κατά την αξιολόγηση της προσαπτόμενης συμμετοχής της στην τέλεση των παραβάσεων. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει σχετικά ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ κατά τους ισχυρισμούς της καθής, το πρόστιμο είναι υπέρμετρα υψηλό και δυσανάλογο. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής προσέβαλε την αρχή της αναλογικότητας των ποινών του άρθρου 49, παράγραφος 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περαιτέρω η καθής δεν έπρεπε να επιβάλει εν προκειμένω τη βαρύτερη κύρωση του 10 % του κύκλου εργασιών.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Hansa Metallwerke κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-375/10)

(2010/C 301/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Hansa Metallwerke AG (Στουτγκάρδη, Γερμανία), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Κάτω Χώρες), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Ιταλία), Hansa Belgium Sprl (Asse, Βέλγιο), Hansa Austria GmbH (Σάλτςμπουργκ, Αυστρία) (εκπρόσωπος: H. J. Hellmann, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 23 Ιουνίου 2010 απόφαση της καθής που κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες στις 30 Ιουνίου 2010 σχετικά με τη διαδικασία των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), καθ' ο μέρος αφορά τις προσφεύγουσες·
- επικουρικό, να ακυρώσει το πρόστιμο των προσφευγουσών·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Αυστρία.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πρώτον ότι το επιβληθέν στις προσφεύγουσες πρόστιμο υπερβαίνει παρανόμως το ανώτατο ποσό κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, εδάφιο 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, καθώς η καθής στήριξε την απόφασή της σε εσφαλμένο συνολικό κύκλο εργασιών, τον οποίο πραγματοποιεί η Hansa Metallwerke AG παγκοσμίως.

Δεύτερον προβάλλεται προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής υπέπεσε σε παραβάσεις ουσιωδών τύπων στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας και κατ' αυτόν τον τρόπο τις περιήγαγε σε δυσμενέστερη θέση έναντι των λοιπών διαδίκων. Η περίπτωση αυτή, την οποία αξιολόγησε η καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, δεν ελήφθη υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Τρίτον ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες ότι η καθής παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1/2003 λόγω εσφαλμένου όσον αφορά την ανακοίνωση περί επικινδύνων μεταχειρίσεως (?) καθορισμού του ύψους του προστίμου. Υποστηρίζουν ότι παρότι συνεργάστηκαν, δεν τους χορηγήθηκε καμία έκπτωση από το επιβληθέν πρόστιμο.

Τέταρτον οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων⁽³⁾ σε πραγματικά περιστατικά, τα οποία είχαν λάβει χώρα πολύ πριν τη δημοσίευση των κατευθυντήριων γραμμών, προσβάλλει την αρχή της μη αναδρομικότητας.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η πρακτική επιβολής προστίμων της καθής δεν καλύπτεται από την εξουσιοδοτική του άρθρου 23, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1/2003. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας. Περαιτέρω το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 σε συνδυασμό με την πρακτική της καθής να επιβάλλει πρόστιμα κατά τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων προσβάλλει την αρχή *nulla poena sine lege* του άρθρου 7 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 49 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος προβάλλουν οι προσφεύγουσες εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1/2003 και των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων λόγω πλειόνων παρατυπιών και σφαλμάτων εκτιμήσεως σε βάρος των προσφευγουσών. Ισχυρίζονται ειδικότερα ότι η διεξαγωγή και η αξιολόγηση των αποδείξεων σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν τις προσφεύγουσες είναι παράτυπες.

- (1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1).
- (2) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).
- (3) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006 C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — *Preparados Alimenticios κατά ΓΕΕΑ — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)*

(Υπόθεση T-377/10)

(2010/C 301/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Preparados Alimenticios, SA* (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: D. Pellisé Urquiza, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: *Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG* (Stemwede-Levern, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση R 1144/2009-1·

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη και

— να κρίνει ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτή η αμφισβητούμενη αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «*Jambo Afrika*», για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 33

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2573221, 2573219 και 2573216 ισπανικό εικονιστικό σήμα «*JUMBO*», για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2217404 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «*JUMBO CUBE*», για προϊόντα της κλάσεως 29· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2412823 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «*JUMBO MARINADE*», για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2413391 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «*JUMBO NOKKOS*», για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2413581, 2423275, 2970754, 3246139, 3754462 και 4088761 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «*JUMBO*» για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή για τμήμα των επίμαχων προϊόντων

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα απέκλεισε τον κίνδυνο συγχύσεως.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Masco κ.λπ. κατά Επιτροπή**(Υπόθεση T-378/10)**

(2010/C 301/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Masco Corp. (Taylor, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), Hansgrohe AG (Schiltach, Γερμανία), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach, Γερμανία), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Αυστρία), Hansgrohe SA/NV (Anderlecht, Βέλγιο), Hansgrohe B.V. (Westknollendam, Κάτω Χώρες), Hansgrohe SARL (Antony, Γαλλία), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Ιταλία), Hürpe GmbH (Bad Zwischenahn, Γερμανία), Hürpe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Αυστρία), Hürpe Belgium SA/NV (Zaventem, Βέλγιο) και Hürpe B.V. (Alblasserdam, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: D. Schroeder, δικηγόρος και J. Temple Lang, Solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών, καθ' ο μέρος προβλέπει ότι οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική «στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών»·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών και τα λοιπά συναφή έξοδα και δαπάνες αυτών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν να ακυρωθεί εν μέρει το άρθρο 1 απόφασης της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν, με άλλες επιχειρήσεις, τα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ συμμετέχοντας σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στη Γερμανία, την Αυστρία, την Ιταλία, τη Γαλλία, το Βέλγιο και τις Κάτω Χώρες.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έναν λόγο.

Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τον νομικό χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς από την Επιτροπή ως ενιαίας, σύνθετης παραβάσεως που αφορά τρεις διαφορετικές κατηγορίες προϊόντων, ήτοι κρουνοί και εγκαταστάσεις, πλευρικά χωρίσματα ντους και είδη υγιεινής από κεραμικά υλικά, αντί να διαπιστώσει την ύπαρξη τριών διακριτών παραβάσεων.

Οι προσφεύγουσες δεν παράγουν είδη υγιεινής από κεραμικά υλικά. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση πραγματικών περιστατικών και πλάνες περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε μία σύνθετη παράβαση στις τρεις κατηγορίες προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των ειδών υγιεινής από κεραμικά υλικά. Η διαπίστωση από την Επιτροπή μιας σύνθετης παραβάσεως στην απόφαση δεν συνάδει με τις προγενέστερες κρίσεις της Επιτροπής (ή τη νομολογία των Δικαστηρίων). Κατά τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή προσβάλλει τις αρχές διαφάνειας, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που παραιτιούνται στην απόφαση δεν δικαιολογούν την κρίση της Επιτροπής ότι υπάρχει μία σύνθετη παράβαση που καλύπτει τρεις διαφορετικές κατηγορίες προϊόντων.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Keramag Keramische Werke κ.α. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-379/10)**

(2010/C 301/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Γερμανία), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Γερμανία), Koninklijke Sphinx BV (Μαάστριχτ, Κάτω Χώρες), Allia SAS (Avon, Γαλλία), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Γαλλία) και Pozzi Ginori SpA (Milan, Ιταλία) (εκπρόσωποι: J. Killick, Barrister, P. Lindfelt, δικηγόρος, I. Reynolds, Solicitor, και K. Struckmann, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την επίμαχη απόφαση·
- να κρίνει ότι οι προσφεύγοντες δεν υπέχουν ευθύνη για δραστηριότητα αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού στον τομέα των κρουनों και, εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που προβλέπει ότι οι προσφεύγουσες υπέχουν ευθύνη·
- επιπλέον ή εναλλακτικά, να μειώσει το ύψος του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- να διατάξει οποιοδήποτε μέτρο κρίνει πρόσφορο υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην (υπόθεση COMP/39.092), σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν, με άλλες επιχειρήσεις, τα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ συμμετέχοντας σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στη Γερμανία, την Αυστρία, την Ιταλία, τη Γαλλία, το Βέλγιο και τις Κάτω Χώρες.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέλειψε να αξιολογήσει ή εξετάσει το οικονομικό πλαίσιο και για τον λόγο αυτό δεν απέδειξε επαρκώς τον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό των φερόμενων παραβάσεων. Δεν μπορούσε νομίμως να υποθέσει (ή ακόμη και να κρίνει) ότι συζητήσεις (i) μεταξύ μη ανταγωνιστών και (ii) σχετικά με μη οικονομική τιμή, την οποία δεν πληρώνει κανένας οικονομικός φορέας της αγοράς είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο.

Δεύτερον, η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε τις προσφεύγουσες υπαίτιες παραβάσεως στον τομέα των κρουνών, λαμβανομένου υπόψη του πρώτου λόγου και του γεγονότος ότι οι προσφεύγουσες δεν παράγουν κρουνοί.

Τρίτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς την ύπαρξη της προσαπτόμενης παραβάσεως, κυρίως επειδή ήταν εσφαλμένη η αξιολόγηση από αυτήν των αποδεικτικών στοιχείων στη Γαλλία, την Ιταλία και όσον αφορά την Keramag Keramische Werke AG στη Γερμανία.

Τέταρτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την διαπίστωση παραγραφείας παραβάσεως στις Κάτω Χώρες.

Πέμπτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή

- i) δεν εξέθεσε επαρκώς τις καταγγελίες στην κοινοποίηση αιτιάσεων και
- ii) δεν διαφύλαξε ούτε κοινοποίησε σχετικά και ενδεχομένως απαλακτικά αποδεικτικά στοιχεία.

Οι εν λόγω παραβάσεις ουσιώδους τύπου έβλαψαν, κατά τις προσφεύγουσες, ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα άμυνάς τους.

Έκτον, η έρευνα στην υπόθεση αυτή ήταν επιλεκτική και εκ φύσεως αυθαίρετη λαμβανομένου υπόψη ότι πολλές εταιρίες που φερόταν ότι είχαν συμμετάσχει σε διήθεν παράνομες συναντήσεις ουδέποτε διώχθηκαν.

Έβδομον, προβάλλουν ότι το πρόστιμο ήταν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα υψηλό, ειδικότερα λόγω της μη εφαρμογής ή της απουσίας συνεπειών για την αγορά. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες καλούν το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του να μειώσει το πρόστιμο κατά το άρθρο 261 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Sanitec Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-381/10)

(2010/C 301/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanitec Europe OY (Ελσίνκι, Φινλανδία), (εκπρόσωποι: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt και K. Struckmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την από 23 Ιουνίου 2010 απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών·
- να κρίνει ότι η προσφεύγουσα δεν υπέχει ευθύνη για δραστηριότητα αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού στον τομέα των κρουνών και, εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που προβλέπει ότι η προσφεύγουσα (ή οι συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις) υπέχει/ουν τέτοιου είδους ευθύνη·
- επιπλέον ή εναλλακτικά, να μειώσει το ύψος του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, και·
- να διατάξει οποιοδήποτε μέτρο κρίνει πρόσφορο υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών, σχετικά με μία σύμπραξη στη βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά εγκαταστάσεων υγιεινής για λουτρά, αφορώσα τον συντονισμό των τιμών πώλησης και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών και, επικουρικός, μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε σε αυτήν.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέλειψε να αξιολογήσει ή εξετάσει το οικονομικό πλαίσιο και για τον λόγο αυτό δεν απέδειξε επαρκώς τον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό των φερόμενων παραβάσεων. Δεν μπορούσε νομίμως να υποθέσει (ή ακόμη και να κρίνει) ότι συζητήσεις (i) μεταξύ μη ανταγωνιστών και (ii) σχετικά με μη οικονομική τιμή, την οποία δεν πληρώνει κανένας οικονομικός φορέας της αγοράς είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο.

Δεύτερον, η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε την προσφεύγουσα υπαίτια παραβάσεως στον τομέα των κρουών, λαμβανομένου υπόψη του πρώτου λόγου και του γεγονότος ότι ούτε η προσφεύγουσα ούτε οι συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις παράγουν κρουούς.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς την ύπαρξη της προσαπτόμενης παραβάσεως, κυρίως επειδή ήταν εσφαλμένη η αξιολόγηση από αυτήν των αποδεικτικών στοιχείων στη Γαλλία, την Ιταλία και όσον αφορά την Keramag Keramische Werke AG στη Γερμανία, ως προς την οποία κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα υπέχει ευθύνη.

Τέταρτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την διαπίστωση παραγραφείσας παραβάσεως στις Κάτω Χώρες.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή (i) δεν εξέδωσε επαρκώς τις καταγγελίες στην κοινοποίηση αιτιάσεων και (ii) δεν διαφύλαξε ούτε κοινοποίησε σχετικά και ενδεχομένως απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία. Οι εν λόγω παραβάσεις ουσιώδους τύπου έβλαψαν ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.

Περατέρω, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα οφείλει άμεσα και ατομικά πρόστιμο ύψους 9 873 060 ευρώ. Δεν αποδείχτηκε ότι η ίδια η προσφεύγουσα τέλεσε κάποια παράνομη πράξη. Ευθυνόταν μόνον ως μητρική εταιρία και ως τέτοια δεν μπορεί συνεπώς να υπέχει άμεση και ατομική ευθύνη. Εξάλλου, το ενδεχόμενο άμεσης και ατομικής ευθύνης δεν αναφέρθηκε στην ανακοίνωση αιτιάσεων, γεγονός που συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια που δικαιολογεί την ακύρωση.

Ακόμη, η προσφεύγουσα εσφαλμένως κρίθηκε συνυπαίτια για τις πράξεις της συνδεδεμένης με αυτήν επιχειρήσεως Keramag Keramische Werke AG. Η προσφεύγουσα δεν κατείχε όλες τις μετοχές της Keramag Keramische Werke AG κατά την επίμαχη περίοδο και δεν ήταν σε θέση να ασκήσει — και δεν άσκησε — αποφασιστική επιρροή σε αυτήν.

Παράλληλα, η έρευνα στην υπόθεση αυτή ήταν επιλεκτική και εκ φύσεως αυθαίρετη λαμβανομένου υπόψη ότι πολλές εταιρίες που φερόταν ότι είχαν συμμετάσχει σε διήθεν παράνομες συναντήσεις ουδέποτε διώχθηκαν.

Τέλος, το πρόστιμο ήταν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα υψηλό, ειδικότερα λόγω της μη εφαρμογής ή της απουσίας συνεπειών για την αγορά. Η προσφεύγουσα καλεί το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του να μειώσει το πρόστιμο κατά το άρθρο 261 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-382/10)

(2010/C 301/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villeroy & Boch (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Philippe και K. Blau-Hansen, δικηγόροι, και A. Villette, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά,
- επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε δια της επίδικης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Αυστρία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους που αφορούν:

- παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ μέσω του χαρακτηρισμού της παραβάσεως ως ενιαίας, σύνθετης και διαρκούς παραβάσεως· κατά τον τρόπο αυτό παρέβη η καθής την υποχρέωση νομικής αξιολογήσεως κατά εξατομικευμένο τρόπο των πρακτικών των αποδεκτών της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογίας κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς η καθής δεν όρισε κατά επαρκώς σαφή τρόπο τις σχετικές αγορές στην προσβαλλόμενη απόφαση·
- έλλειψη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις παραβάσεις στη Γαλλία·
- παράβαση της αρχής *nulla poena sine lege* του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και της αρχής της αναλογικότητας των ποινών κατά άρθρο 49, τρίτο εδάφιο, του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη, καθώς και του άρθρου 23 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, καθότι η καθής επέβαλε πρόστιμο εις ολόκληρον στην προσφεύγουσα και τη μητρική της εταιρία·
- εσφαλμένο υπολογισμό του προστίμου, καθόσον η καθής έλαβε υπόψη κατά τον υπολογισμό του προστίμου κύκλους εργασιών της προσφεύγουσας, οι οποίοι δεν συνδέονται με τις προσαπτόμενες παραβάσεις·

— παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη, επειδή η υπέρμετρη διάρκεια της διαδικασίας δεν ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό του προστίμου·

— παράβαση της αρχής της αναλογικότητας των ποινών και σφάλματα εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του προστίμου, δεδομένου ότι το βασικό ποσό ορίστηκε σε 15 % και το απόλυτο ποσό υπερέβη το όριο του 10 % του κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] της Συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σελίδες 1-25).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland κατά ΓΕΕΑ (CONTINENTAL)

(Υπόθεση T-383/10)

(2010/C 301/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Vollmer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση R 300/2010-1·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση καθόν αυτή αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της κλάσεως 44·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της παρούσας προσφυγής και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «CONTINENTAL» για προϊόντα των κλάσεων 31 και 44

Απόφαση του εξεταστή: Η αίτηση καταχώρισεως απορρίφθηκε

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹), δεδομένου ότι το επίμαχο κοινοτικό σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα και δεν είναι περιγραφικό.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-385/10)

(2010/C 301/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Γαλλία), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Βέλγιο), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Ιταλία) (εκπρόσωποι: H. Calvet, O. Billard και M. Pittie, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— ως κύριο αίτημα, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2010 στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας, καθόν (i) με το άρθρο 1 αυτής καταδικάζει τις εταιρίες AMWF, AM Fontaine και AM Verderio επειδή μετέσχαν σε μια ενιαία και διαρκή παράβαση ή/και σε μια εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα του προεντεταμένου χάλυβα κατά παράβαση των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, αντιστοίχως από την 1η Ιανουαρίου 1984 μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου 2002, από τις 20 Δεκεμβρίου 1984 μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου 2002 και από τις 3 Απριλίου 1995 μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου 2002· (ii) τους επιβάλλει κατά συνέπεια, με το άρθρο 2, πρόστιμα 276,48 εκατομμυρίων ευρώ όσον αφορά την AMWF, εκ των οποίων 268,8 εκατομμύρια από κοινού και εις ολόκληρον με την AM Fontaine και εκ των οποίων 72 εκατομμύρια ευρώ, από κοινού και εις ολόκληρον με την AM Verderio· (iii) τις υποχρεώνει, με το άρθρο 3, να παύσουν αμέσως την παράβαση αυτή, αν δεν το έχουν ήδη πράξει, και να απόσχουν πλέον από κάθε πράξη ή συμπεριφορά περιγραφόμενη στο σημείο (i), καθώς και από κάθε πράξη ή συμπεριφορά με όμοιο αντικείμενο ή αποτέλεσμα, και (iv) με το άρθρο 4, τις κατονομάζει ως αποδέκτες·

— επικουρικώς, στο πλαίσιο της αρμοδιότητά του πλήρους δικαιοδοσίας, να μεταρρυθμίσει την απόφαση μειώνοντας κατά πολύ τα ποσά των προστίμων που επιβλήθηκαν σε καθεμία των προσφευγουσών, όπως τα ποσά αυτά διαλαμβάνονται στο άρθρο 2, και

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 4387 τελικό, της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), όσον αφορά σύμπραξη στην ευρωπαϊκή αγορά προεντεταμένου χάλυβα, με αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή της αγοράς και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών.

Προς στήριξη των προσφυγών τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν ορισμένους λόγους που αντλούνται από:

- προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος των προσφευγουσών να εξεταστεί η υπόθεσή του από αμερόληπτο δικαστήριο, καθώς και από παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι η Επιτροπή ασκεί τη σχετική δίωξη αλλά παράλληλα λαμβάνει την τελική απόφαση·
- παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾, καθώς και των αρχών του προσωπικού χαρακτήρα των ποινών, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον η Επιτροπή επέβαλε στις προσφεύγουσες πρόστιμα ύψους προδήλως υπερβαίνοντος το εκ του νόμου ανώτατο όριο του 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών τους κατά τη διάρκεια του προηγούμενου φορολογικού έτους·
- ανεπάρκεια των στοιχείων που αποδεικνύουν την ύπαρξη παραβάσεως των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 53 ΕΟΧ για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1984 μέχρι τον Νοέμβριο του 1992 ή, τουλάχιστον, από έλλειψη αιτιολογίας·
- έλλειψη αιτιολογίας και παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων ⁽²⁾ καθώς και προσβολή των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση έχει κενά που καθιστούν αδύνατη την κατανόηση της μεθόδου υπολογισμού των προστίμων την οποία ακολούθησε η Επιτροπή·
- έλλειψη αιτιολογίας και πρόδηλα νομικά και πραγματικά σφάλματα, καθόσον τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις AMWF και AM Fontaine προσαυξήθηκαν κατά 60 % λόγω υποτροπής, και από
- ανεπαρκή αιτιολογία και παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή προσαύξησε κατά 20 % μόνον τα ποσά των προστίμων των προσφευγουσών για να προσδώσει σ' αυτά αποτρεπτικό χαρακτήρα, μολονότι και άλλοι εμπλεκόμενοι στη σύμπραξη βρισκόνταν σε όμοια με αυτές κατάσταση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α), του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dornbacht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-386/10)

(2010/C 301/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen, T. Kapp και M. Franz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά,
- επικουρικός, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε με την επίδικη απόφαση, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Αυστρία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους.

Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, καθώς η καθής δεν έλαβε υπόψη τη συνδρομή πλειόνων ελαφρυντικών περιστάσεων υπέρ της προσφεύγουσας.

Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του Κανονισμού 1/2003, καθότι ερμηνεύοντας το άρθρο 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, ως ανώτατο όριο, η καθής καθιστά αδύνατη για την προσφεύγουσα την εκτίμηση της σοβαρότητας της προσαπτόμενης σε αυτήν παραβάσεως.

Περαιτέρω, προβάλλει η προσφεύγουσα ως τρίτο λόγο προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς η καθής μέσω του καθορισμού κατ' αποκοπή ποσών, δεν έλαβε υπόψη την ατομική συμμετοχή της προσφεύγουσας στα γεγονότα.

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, δεν συσχέτισε την παράβαση με τις παραβάσεις στο πλαίσιο άλλων υποθέσεων, των οποίων είχε επιληφθεί, και συνεπώς προσβάλλει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Η προσφεύγουσα βάλλει με τον πέμπτο λόγο κατά του δυσανάλογου ύψους του προστίμου, καθόσον η καθής δεν έλαβε υπόψη την περιορισμένη οικονομική ικανότητα της προσφεύγουσας.

Στο πλαίσιο του έκτου λόγου η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, επειδή η καθής υπολόγισε τα πρόστιμα βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων του 2006 ⁽²⁾, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει την απαγόρευση της αναδρομικότητας.

Ως έβδομο λόγο, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι το άρθρο 23, παράγραφος 3, του Κανονισμού 1/2003 δεν συνάδει με την αρχή της ειδικότητας.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ως όγδοο λόγο ότι ο καθορισμός του ύψους του προστίμου είναι παράνομος, επειδή το πρόστιμο καθορίστηκε βάσει κατευθυντήριων γραμμών που παρέχουν στην καθής ευρύτατη διακριτική ευχέρεια.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σελίδες 1-25).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (ΕΕ C 210, σ. 2)

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Eurodata (ARANTAX)

(Υπόθεση T-387/10)

(2010/C 301/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Goutier (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. E. Harpe, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Γερμανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση R 126/2009-4, καθόσον με αυτήν ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση μετά την απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για τις ακόλουθες υπηρεσίες:

— κλάση 35: υπηρεσίες φοροτεχνικού συμβούλου, κατάρτιση φορολογικών δηλώσεων, λογιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες λογιστή, υπηρεσίες παροχής επαγγελματικών συμβουλών σε θέματα εμπορικών επιχειρήσεων, υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε θέματα εταιριών·

— κλάση 36: κατάρτιση φορολογικών γνωμοδοτήσεων και εκτιμήσεων, υποθέσεις συγχώνευσης και απόκτησης, συγκεκριμένα παροχή χρηματοπιστωτικών συμβουλών κατά την πώληση και αγορά επιχειρήσεων καθώς και συμμετοχών σε επιχειρήσεις·

— κλάση 42: παροχή νομικών συμβουλών και νομικής βοήθειας, νομικές έρευνες.

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ARANTAX» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36 και 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Eurodata GmbH & Co. KG

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το γερμανικό λεκτικό σήμα «ANTAX» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36, 41, 42 και 45

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 15 και 43 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον δεν αποδείχτηκε η ουσιαστική χρήση του σήματος, και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Productos derivados del Acero κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-388/10)

(2010/C 301/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Productos derivados del Acero, SA (Catarroja, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor και F. Palau Ramirez, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω της εκποίησης της προθεσμίας πέντε ετών που προβλέπει για την παραγραφή κυρώσεων το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003·
- επικουρικώς, σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτό το προηγούμενο αίτημα, να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή δέχεται ότι η Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) μετείχε στις περιοριστικές του ανταγωνισμού συμφωνίες που περιγράφονται στην εν λόγω απόφαση, και να γίνει δεκτό ότι η εταιρία αυτή δεν μετέσχε στις παράνομες ενέργειες που της καταλογίζονται·
- επικουρικότερον, σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτό το προηγούμενο αίτημα, να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή μείωσε το πρόστιμο της Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) μόνον κατά 25 % και να δεχθεί ότι η ως άνω εταιρία απαλλάσσεται από το πρόστιμο κατ' εφαρμογήν των οδηγιών του 2006 περί των προστίμων, επειδή αποδεικνύεται ότι αυτή δεν μπορούσε να μετέχει στις προσαπτόμενες πράξεις·
- έτι επικουρικότερον, σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτό ούτε το προηγούμενο αίτημα, να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή μειώνει το πρόστιμο της Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) μόνον κατά 25 % και να μειώσει το πρόστιμο κατά 75 %·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη εν προκειμένω απόφαση είναι η ίδια με αυτήν της υποθέσεως T-385/10, ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται τους ακόλουθους λόγους:

1) Κύριος λόγος: Παραγραφή των κυρώσεων. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι κυρώσεις για τις επίμαχες ενέργειες παραγράφονται πέντε έτη μετά την τελευταία πράξη έρευ-

νας και ότι η παραγραφή δεν διεκόπη στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ του πέρατος της συμπράξεως, στις 19 Σεπτεμβρίου 2008, και της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, στις 30 Σεπτεμβρίου 2008.

2) Απρόσφορη εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και της σχετικής με τα εν λόγω άρθρα νομολογίας των κοινοτικών δικαστηρίων, καθόσον:

— η προσφεύγουσα δεν εξέφρασε ρητά τη βούλησή της να μετάσχει στις σχετικές συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές, η δε βούλησή της αυτή δεν μπορεί να συναχθεί σιωπηρώς από άλλες περιστάσεις·

— η προσφεύγουσα έλαβε προδήλως και δημοσίως αποστάσεις από τις παράνομες συμφωνίες, καθόσον η συμμετοχή της στις συσκέψεις δεν επηρέασε την εμπορική της συμπεριφορά. Συναφώς, η μη εκτέλεση των συμφωνιών αυτών αποτελεί απόδειξη του ότι η συμμετοχή στις συσκέψεις δεν είχε επιρροή επί της συμπεριφοράς της στην αγορά.

3) Απρόσφορη εφαρμογή του σημείου 35 των οδηγιών του 2006 περί των προστίμων, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως των «σοβαρών και ανεπανόρθωτων ζημιών» με εφαρμογή κατ' αναλογία των προβλεπομένων στο πλαίσιο των προσωρινών μέτρων.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — SLM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-389/10)

(2010/C 301/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Siderurgica Latina Martin Spa (SLM) (Ceprano, Italie) (εκπρόσωποι: G. Belotti και F. Covone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

ως κύριο αίτημα:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 4387 τελικό, της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας·

επικουρικώς:

— να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση είναι ίδια με εκείνη στην υπόθεση T-385/10, ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα εταιρία υποστηρίζει τα ακόλουθα:

Όσον αφορά την ακύρωση της αποφάσεως:

Ασυνήθιστη και αδικαιολόγητη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, που έδιξε σοβαρά τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, ιδίως όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα από το 1997 έως το 1999, δηλαδή 10 έτη πριν την ανακοίνωση των αιτιάσεων τον Σεπτέμβριο του 2008.

Όσον αφορά τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε:

Έλλειψη αιτιολογίας για το ύψος του προστίμου, καθόσον δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό ποια βάση υπολογισμού και ποιον κύκλο εργασιών έλαβε υπόψη η Επιτροπή όταν επέβαλε κύρωση στην προσφεύγουσα.

Υπέρβαση του ανωτάτου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών.

Έλλειψη αιτιολογίας για τις επιβληθείσες προσυζητήσεις.

Πεπλανημένη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων, καθώς και εκείνων του 1998, που ίσχυαν όχι μόνον την περίοδο των προσαπτόμενων πραγματικών περιστατικών, αλλά επίσης κατά τη διάρκεια των τεσσάρων πρώτων ετών της διαδικασίας.

Πεπλανημένη εκτίμηση της διάρκειας της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη, καθόσον δεν στηρίχθηκε σε περισσότερες αντικειμενικές διαπιστώσεις.

Μη συνυπολογισμός ελαφρυντικών περιστάσεων, εν προκειμένω του αποδεδειγμένου δευτερευόντος ρόλου της προσφεύγουσας στα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά, του περιορισμένου μεριδίου της αγοράς, καθώς και της αναποτελεσματικότητας της συμπράξεως.

Συναφώς έχει επέλθει παραγραφή, καθόσον δεν μεσολάβησε κανένα μέτρο ικανό να την αναστείλει κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που ακολούθησαν τον αφινδιαστικό έλεγχο.

Αίτηση αναρέσεως που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2010 από την Paulette Fuller-Tomlinson κατά της αποφάσεως που εξέδωσε την 1η Ιουλίου 2010 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-97/08, Fuller-Tomlinson κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Paulette Fuller-Tomlinson (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Έτερος διάδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την από 1ης Ιουλίου 2010 απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση F-97/08,
- συνεκδοχικώς, να δεχθεί τα αιτήματα που προέβαλε η ανααιρεσείουσα πρωτοδικώς και, ως εκ τούτου,
 - να ακυρώσει την από 9 Απριλίου 2008 απόφαση του προϊσταμένου του τμήματος Επιδόματα και Κοινωνική Ασφάλιση, με την οποία και συγκεκριμένα με το άρθρο της 3 καθορίζεται το αποδιδόμενο στην επαγγελματική αιτιολογία της ασθένειας ποσοστό της μερικής μόνιμης αναπηρίας στο 20 %,
 - εφόσον παραστεί ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που εκδόθηκε στις 26 Αυγούστου 2008 και κοινοποιήθηκε στις 28 Αυγούστου 2008,
 - επικουρικώς, να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει ποσό 12 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη,
 - να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των δύο διαδικασιών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της από 1ης Ιουλίου 2010 αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης επί της υποθέσεως F-97/08, Fuller-Tomlinson κατά Κοινοβουλίου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή περί ακυρώσεως, μεταξύ άλλων, της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που καθόρισε στο 20 % το ποσοστό μερικής μόνιμου αναπηρίας επαγγελματικής αιτιολογίας, κατ' εφαρμογήν της ευρωπαϊκής κλίμακας αξιολογήσεως των προσβολών της σωματικής και ψυχικής ακεραιότητας.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει σειρά λόγων αναρέσεως αντλούμενων από:

- πλημμέλεια ως προς την έκταση του εκ μέρους του δικαστή ελέγχου της νομιμότητας των όρων που προβλέπει η ρύθμιση περί της καλύψεως των κινδύνων η οποία θεσπίσθηκε βάσει του άρθρου 73 του Κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης περιόρισε την εξέταση του στην πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και στην εκ μέρους των οργάνων υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειάς τους, ενώ ο έλεγχος θα έπρεπε να είναι πλήρης και να άπτεται και της ουσιαστικής νομιμότητας της πράξεως,

- πλημμέλεια ως προς τον έλεγχο της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, παραμόρφωση του περιεχομένου εγγράφων της δικογραφίας, παράβαση του καθήκοντος αιτιολογίας του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και παράβαση του άρθρου 73 του ΚΥΚ και της ρυθμίσεως περί της καλύψεως των κινδύνων, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- δεν έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση κατ' επέκταση των αιτιάσεων του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου,
- έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η διακριτική ευχέρεια των ιατρών δεν αφορά τον καθορισμό του ποσοστού αναπηρίας, αλλά τη διάγνωση, επιβεβαιώνοντας τον δεσμευτικό χαρακτήρα της ευρωπαϊκής κλίμακας αξιολογήσεως των προσβολών της σωματικής και ψυχικής ακεραιότητας που περιόρισε εν προκειμένω το ποσοστό αναπηρίας της αναρσεσίουσας στο 20 %, ενώ η επιτροπή ιατρών είχε καταλήξει σε ποσοστό 100 %,
- προσβολή της έννοιας της εύλογης προδεσμίας και της παραμορφώσεως του περιεχομένου εγγράφων της δικογραφίας, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης επικαλέστηκε κατά την παράθεση των πραγματικών περιστατικών μια ιατρική εξέταση που ουδέποτε πραγματοποιήθηκε και διαπίστωσε ακολούθως ότι οι προδεσμίες εξετάσεως του φακέλου της αναρσεσίουσας δεν ήταν δυσανάλογες.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Nedri Spanstaal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-391/10)

(2010/C 301/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: M. Slotboom και B. Haan, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 9, της επίμαχης αποφάσεως, όσον αφορά το χρονικό διάστημα για το οποίο καταλογίστηκε ευθύνη στη Hit Groep, και το άρθρο 2, σημείο 9, της επίμαχης αποφάσεως, όσον αφορά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Nedri·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2010 σχετικά με διαδικασία εφαρμο-

γής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας.

Η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική και πραγματική πλάνη επειδή όρισε ότι η Hit Groep ευθύνεται εις ολόκληρον μόνο για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1998 μέχρι τις 17 Ιανουαρίου 2002. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να ορίσει ότι η Hit Groep ευθύνεται για το χρονικό διάστημα από την 1η Μαΐου 1987 μέχρι τις 17 Ιανουαρίου 2002. Συγκεκριμένα, η Hit Groep είχε υπό τον έλεγχό της την προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια ολόκληρου αυτού του χρονικού διαστήματος.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων ⁽²⁾, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική και πραγματική πλάνη επειδή υπολόγισε το νόμιμο ανώτατο όριο του προστίμου, το οποίο είναι 10 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά την προηγούμενη οικονομική χρήση, επί του κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας το 2009. Το νόμιμο ανώτατο όριο έπρεπε να υπολογιστεί επί του κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας το 2002.

Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του σημείου 23 της ανακοινώσεως περί συνεργασίας ⁽³⁾ και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική και πραγματική πλάνη επειδή μείωσε το πρόστιμο της προσφεύγουσας μόνο κατά 25 % και όχι κατά 30 %.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2010 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC CASH)

(Υπόθεση T-392/10)

(2010/C 301/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Grolée, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 17 Ιουνίου 2010 το δεύτερο τμήμα προσφυγών, επί της υποθέσεως R 892/2010-2, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η αριθ. 004114864 αίτηση καταχώρισεως σήματος, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 37, 38 και 42·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα, στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα τόσο όσον αφορά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία όσο και στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «EURO AUTOMATIC CASH» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 37, 38 και 42 — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 4114864

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Εν μέρει ακύρωση της αποφάσεως του εξεταστή· εν μέρει απόρριψη του αιτήματος καταχώρισεως σήματος· απόφαση ληφθείσα κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, της 9ης Μαρτίου 2010, T-15/09, Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC CASH), η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικού, αλλά, αντιθέτως, διακριτικού χαρακτήρα ως προς το σύνολο των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία δεν έγινε δεκτή η αίτηση καταχώρισεώς του.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-393/10)

(2010/C 301/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Γερμανία), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Stadler, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 8, στοιχεία α' και β', της αποφάσεως, καθόσον διαπιστώνει ότι οι δύο πρώτες προσφεύγουσες ευθύνονται για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ η οποία έλαβε χώρα πριν τις 12 Μαΐου 1997·

— να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως, καθόσον υποχρεώνει και τις τρεις προσφεύγουσες να καταβάλουν, ως ευθυνόμενες εις ολόκληρον, πρόστιμο ύψους 15 485 000 ευρώ, τις δύο πρώτες προσφεύγουσες να καταβάλουν, ως ευθυνόμενες εις ολόκληρον, πρόστιμο ύψους 30 115 000 ευρώ και την πρώτη προσφεύγουσα να καταβάλει πρόστιμο ύψους 10 450 000 ευρώ·

— επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2 της αποφάσεως·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία και/ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα του χάλυβα προέντασης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾ διότι εσφαλμένως θεωρήθηκε ότι συμμετείχαν σε ενιαία και διαρκή παράβαση.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλουν επικουρικές παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 λόγω παραβιάσεως σημαντικών αρχών της επιμετρήσεως των προστίμων, δεδομένου ότι η καθής υπολόγισε τη διάρκεια της παραβάσεως προσθέτοντας και την περίοδο κατά την οποία η σύμπραξη διήρχετο κρίση.

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, διότι χρησιμοποιώντας εις βάρος τους τα στοιχεία που περιείχονταν στην αίτησή τους για μείωση του προστίμου παραβίασε τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αυτοδομευσεως της διοικήσεως.

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, διότι η καθής υπέπεσε σε πολλά σφάλματα κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως.

Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 και παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολόγησής κατά το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναφώς, ισχυρίζονται ότι η καθής κατά την επιμέτρηση του προστίμου παρεξέκλινε αυθαίρετα από τη μέθοδο υπολογισμού την οποία εξέθετε στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Στο πλαίσιο του έκτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κατά την επιμέτρηση του προστίμου η καθής παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 υπερβαίνοντας τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας και παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας.

Στο πλαίσιο του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι η καθής δεν αιτιολόγησε την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς ουσιώδη σημεία της.

Τέλος, με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται η αιτίαση ότι η καθής προσέβαλε το δικαίωμα των προσφευγουσών σε νόμιμη ακρόαση κατά το άρθρο 27 του κανονισμού 1/2003 και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν άκουσε τις προσφεύγουσες ως προς ουσιώδη ζητήματα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Grebenshikova κατά ΓΕΕΑ — Volvo Trademark (SOLVO)

(Υπόθεση T-394/10)

(2010/C 301/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elena Grebenshikova (Αγία Πετρούπολη, Ρωσική Ομοσπονδία) (εκπρόσωπος: M. Björkenfeldt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση R 861/2010-1 και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «SOLVO» για προϊόντα της κλάσεως 9

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Η υπ' αριθ. 747361 καταχώριση στο Ηνωμένο Βασίλειο του εικονιστικού σήματος «VOLVO», για ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών· οι υπ' αριθ. 1552528, 1102971, 1552529 και 747362 καταχωρίσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο του λεκτικού σήματος «VOLVO», για ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών· οι υπ' αριθ. 2361087 και 2347193 καταχωρίσεις του κοινοτικού λεκτικού σήματος «VOLVO», μεταξύ άλλων, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 12

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένως τις διατάξεις του άρθρου αυτού· προσβολή από το τμήμα προσφυγών της γενικής αρχής του δικαίου της ΕΕ περί ίσης μεταχειρίσεως και παράβαση του άρθρου 1 της Συμφωνίας για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου (ΔΠΠΕ), καθώς και παράβαση του άρθρου 2 της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-395/10)

(2010/C 301/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stichting Corporate Europe Observatory (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Crosby, Solicitor, και S. Santoro, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεως της προσφεύγουσας,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001⁽¹⁾, περί προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τις εμπορικές διαπραγματεύσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ινδίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 1049/2001, καθώς δεν απάντησε στην επιβεβαιωτική αίτησή της εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

Δεύτερον, η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 1049/2001 και τη Συνθήκη, διότι απέρριψε σιωπηρώς την επιβεβαιωτική αίτηση, χωρίς αιτιολογία και, πάντως, χωρίς την αιτιολογία που απαιτείται κατά τη Συνθήκη και τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Τρίτον, η Επιτροπή, παραλείποντας να απαντήσει επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεως της προσφεύγουσας, παραβίασε ουσιώδη τύπο και/ή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 148, σ. 43).

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Zucchetti Rubinetteria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-396/10)

(2010/C 301/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Condinanzi, P. Ziotti, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο,
- επικουρικότερον, να μειώσει το πρόστιμο, κάνοντας δεκτό το αίτημα περί αναγνώσεως της συνδρομής ελαφρυντικών περιστάσεων δυνάμει του άρθρου 29 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται,
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η επίδικη εν προκειμένω απόφαση είναι η ίδια με την απόφαση που προσβάλλεται στην υπόθεση T-368/10, Rubinetteria Cital κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση αυτή. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα προϊόντα που αναφέρονται στην απόφαση ανήκουν σε τρεις διακριτές αγορές, ότι η Zucchetti δραστηριοποιείται μόνο στην αγορά των κρουνών και ότι στην απόφαση της Επιτροπής δεν ορίστηκε προηγουμένως η σχετική αγορά. Η απόφαση δεν διευκρινίζει τη γεωγραφική έκταση της αγοράς ούτε τις συνέπειες της συμπράξεως στους όρους λειτουργίας της αγοράς.

Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η επανάληψη των συμφωνιών και/ή των εναρμονισμένων πρακτικών που ώθησε την Επιτροπή να προσάψει στην προσφεύγουσα μία και μοναδική, σύνθετη και διαρκή παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, απλώς και μόνο λόγω της συμπαινιακής συμπεριφοράς στην Ιταλία στερείται αιτιολογίας, επειδή δεν υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι η προσφεύγουσα είχε επίγνωση των αθέμιτων συμπεριφορών των λοιπών επιχειρήσεων που, όπως αποδείχθηκε, συμμετείχαν στην απαγορευμένη συμφωνία.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — ara κατά ΓΕΕΑ — Allrounder (Αναπάρσταση αθλητικού υποδήματος με το γράμμα «A» στην πλάινη πλευρά του)

(Υπόθεση T-397/10)

(2010/C 301/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ara AG (Langenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Gail, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Allrounder SARL (Sarrebouurg, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση R 1543/2009-1,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία Allrounder SARL.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που αναπαριστά αθλητικό υπόδημα με το γράμμα «Α» στην πλαϊνή πλευρά του, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 18 και 25.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εθνικό λεκτικό σήμα «Α» για προϊόντα των κλάσεων 9, 18 και 25.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 81 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, διότι το τμήμα προσφυγών κακώς δέχθηκε ότι η οργανωτική δομή, την οποία περιέγραψαν οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας, δεν είναι ικανή να αποδείξει ότι είχε επιδειχθεί η απαιτούμενη από τις περιστάσεις επιμέλεια, με αποτέλεσμα να απορρίψει το αίτημα της προσφεύγουσας για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum), όσον αφορά την προθεσμία υποβολής των λόγων προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2010 — Farpicela — Indústria de Trefilaria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-398/10)

(2010/C 301/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Farpicela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: M. Gorjão-Henriques και S. Roux, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρώσει το άρθρο 1 και το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθ' όσον αφορά την προσφεύγουσα·
- Να μειώσει αισθητά το πρόστιμο·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη από την προσφεύγουσα απόφαση είναι η ίδια με την προσβαλλόμενη στην υπόθεση T-385/10, ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα προβάλλει στο Γενικό Δικαστήριο τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- i) Η πλημμελής αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως πλήττει τα δικαιώματα άμυνας της Farpicela, γι' αυτό και προκάλεσε διόρθωση της αποφάσεως αυτής. Συναφώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διόρθωση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως άνευ αποτελέσματος, διότι η εκ μέρους της Επιτροπής αναγνώριση σφαλμάτων ουσίας πλήττει τη πλήρη άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας της Farpicela και διακυβεύει το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, παρέχοντας επί πλέον στην Επιτροπή την πρόσθετη δυνατότητα να εκδώσει τη νέα τροποποιητική απόφαση γνωρίζοντας ήδη τα νομικά και πραγματικά επιχειρήματα των επιχειρήσεων στην παρούσα προσφυγή.
 - ii) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Farpicela γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη καρτέλ εκτός Ιβηρικής και, επομένως, δεν μπορεί να καταστεί η Farpicela υπεύθυνη για την ενιαία και διαρκή παράβαση που διαπιστώνεται με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- Επικουρικώς,
- iii) Η Επιτροπή, ορίζοντας το πρόστιμο όπως το έπραξε παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της ίσης μεταχείρισης: πρέπει, επομένως, το πρόστιμο να μειωθεί αναλόγως.
 - iv) Η Επιτροπή υπολόγισε εσφαλμένα τη διάρκεια της συμμετοχής της Farpicela στην παράβαση, μη λαμβάνοντας υπόψη μια περίοδο προσωρινής αποστασιοποίησης.
 - v) Η Επιτροπή, αρνούμενη να αναγνωρίσει την αδυναμία της Farpicela να πληρώσει το πρόστιμο, υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — ArcelorMittal España κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-399/10)

(2010/C 301/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Ισπανία)
(εκπρόσωποι: A. Creus Carreras και A. Valiente Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αφορούν την ArcelorMittal España, SA·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ArcelorMittal España, SA·
- επικουρικότερον, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ArcelorMittal España, SA.

Λόγοι ακυρώσεως

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των άρθρων 1, 2, 3 και 4 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4387 τελικό, της 30ής Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα, από κοινού με άλλες επιχειρήσεις παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ μετέχοντας σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα του προεντεταμένου χάλυβα σε πανευρωπαϊκό ή/και εθνικό/περιφερειακό επίπεδο. Επιπλέον, ζητεί την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε το θεμελιώδες δικαίωμα που έχει να κριθεί η υπόθεσή της από ένα αμερόληπτο δικαστήριο, δικαίωμα το οποίο αντλεί από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ) και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθόσον το πρόστιμο επιβλήθηκε από διοικητική αρχή η οποία έχει ταυτοχρόνως εξουσία έρευνας και επιβολής κυρώσεων.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, το οποίο οδήγησε στην επιβολή μεγαλύτερου προστίμου στην προσφεύγουσα.

Τρίτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα ασκούσε αποφασιστική επιρροή στις εταιρίες Emesa και Galysa πριν από τον Δεκέμβριο του 1997.

Τέταρτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρανόμως αρνήθηκε να δεχθεί υπέρ της προσφεύγουσας μερική απαλλαγή βάσει του σημείου 23 της «ανακοίνωσης περί επείκειας» του 2002 ⁽¹⁾, μολονότι η ίδια είχε παράσχει αποφασιστικής σημασίας αποδείξεις για τη διάρκεια και τη σοβαρότητα της παραβάσεως και, κατά συνέπεια, ικανοποιεί τις προβλεπόμενες συναφώς προϋποθέσεις.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως την «ειδική προσαύξηση για αποτρεπτικούς λόγους» που προβλέπεται στο σημείο 30 των κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής περί υπολογισμού των προστίμων του 2006 ⁽²⁾, με αποτέλεσμα την παράνομη αύξηση κατά 20 % του προστίμου που επιβλήθηκε στην ίδια.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ), ΕΕ 2002 C 45, σ. 3.
⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α), του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, ΕΕ 2006 C 210, σ. 2.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-402/10)

(2010/C 301/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villeroy & Boch — Βέλγιο (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: O. Brouwer και J. Blockx, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά,
- επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε δια της επίδικης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών σχετικά με παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους:

- παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ καθώς και της πάγιας νομολογίας, καθώς αβασίμως έγινε δεκτό ότι πρόκειται για μία και μοναδική διαρκή παράβαση·
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας που απορρέει από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς η αιτιολογία όσον αφορά την κρίση ότι πρόκειται για μία και μοναδική και διαρκή παράβαση είναι ανεπαρκής και εσφαλμένη·
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας όσον αφορά την υποτιθέμενη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη φερόμενη παράβαση επί της βελγικής αγοράς καθώς και έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στην παράβαση αυτή επί της βελγικής αγοράς·
- παράβαση της αρχής *nulla poena sine lege* του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της αρχής της αναλογικότητας των ποινών κατά το άρθρο 49, τρίτο εδάφιο, του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη, καθώς και του άρθρου 23 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003·
- εσφαλμένος υπολογισμός του προστίμου, καθόσον αυτό συσχέτιστηκε με κύκλους εργασιών, οι οποίοι δεν συνδέονται με την προσαπτόμενη παράβαση·
- κατά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη παράλειψη μειώσεως του προστίμου λόγω της υπέρμετρης διάρκειας της διαδικασίας·
- παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του Κανονισμού 1/2003 λόγω εσφαλμένου υπολογισμού του προστίμου σε σχέση με τη βαρύτητα της παραβάσεως και εσφαλμένης εφαρμογής του «αποτρεπτικού συντελεστή» καθώς και δυσανάλογα υψηλού απόλυτου ποσού του προστίμου.

Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2010 — Justice & Environment κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-405/10)

(2010/C 301/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Justice & Environment (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Černý, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

να ακυρώσει τα προσβαλλόμενα μέτρα (αποφάσεις 2010/135/ΕΕ και 2010/136/ΕΕ, καθώς και την απόφαση C(2010) 4632, με την οποία η Επιτροπή απάντησε στην αίτησή της για εσωτερική επανεξέταση).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων 2010/135/ΕΕ ⁽¹⁾ και 2010/136/ΕΕ ⁽²⁾, καθώς και την απόφαση C(2010) 4632, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως την οποία είχε υποβάλει η προσφεύγουσα δυνάμει των διατάξεων του τίτλου IV του κανονισμού 1367/2006 ⁽³⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση των αποφάσεων 2010/135/ΕΕ και 2010/136/ΕΕ, έχει υποπέσει σε παράβαση ουσιώδους τύπου και έχει παραβιάσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/18/ΕΚ ⁽⁴⁾. Κατά την προσφεύγουσα, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν ορισμένες αρχές του δικαίου της Ένωσης, διότι η Επιτροπή προέβη σε εκτίμηση κινδύνου η οποία εμπεριέχει αντιφάσεις, στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/18/ΕΚ και δεν έλαβε υπόψη της τα αποδεικτικά στοιχεία και την τροποποιηθείσα νομοθεσία. Επιπλέον, η απόφαση 2010/136/ΕΕ είναι αντίθετη στον κανονισμό 1829/2003/ΕΚ ⁽⁵⁾, διότι επιτρέπει τη διάθεση γενετικώς τροποποιημένου προϊόντος γεωμήλου στην αγορά.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, περαιτέρω, ότι η απόφαση C(2010) 4632 της Επιτροπής είναι παράνομη, συνεπεία του παρανόμου χαρακτήρα των δύο συμπροσβαλλομένων αποφάσεων της Επιτροπής, καθώς με αυτή απορρίπτεται η αίτηση της προσφεύγουσας περί εσωτερικής επανεξετάσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει ακόμη ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την αρχή περί ορθής απονομής της δικαιοσύνης ούτε την υποχρέωσή της περί ορθής εξετάσεως των αποδεικτικών στοιχείων, στο πλαίσιο διαδικασίας εκδόσεως διοικητικής αποφάσεως, διότι δεν αξιολόγησε δόντως τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της περί εσωτερικής επανεξετάσεως.

- (1) Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2010, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά, σύμφωνα με την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου προϊόντος γεωμήλου (*Solanum tuberosum* L. σειρά EH92-527-1) που έχει υποστεί γενετική τροποποίηση ώστε να αυξηθεί η περιεκτικότητα του αμύλου σε αμυλοπηκτίνη (κοινοποιηθείσα με το έγγραφο C(2010) 1193, ΕΕ 2010 L 53, σ. 11).
- (2) Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2010, για την έγκριση της διάθεσης στην αγορά ζωοτροφών που παράγονται από το γενετικώς τροποποιημένο γεώμηλο EH92-527-1 (BPS-25271-9) και της τυχαίας ή τεχνικώς αναπόφευκτης παρουσίας του γεωμήλου σε τρόφιμα και σε άλλα προϊόντα ζωοτροφών βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (κοινοποιηθείσα με το έγγραφο C(2010) 1196, ΕΕ 2010 L 53, σ. 15).
- (3) Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Άιθις σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα) (ΕΕ 2006 L 264, σ. 13).
- (4) Οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2001 L 106, σ. 1).
- (5) Κανονισμός (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές (ΕΕ 2003 L 268, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — Emesa-Trefileria και Industrias Galysa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-406/10)

(2010/C 301/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Ισπανία) και Industrias Galysa, SA (Vitoria, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Creus Carreas και A. Valiente Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή τις αφορά·
- επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής C(2010) 4387 τελικό, της 30ής Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες, από κοινού με άλλες επιχειρήσεις, παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ μετέχοντας σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα του προεντεταμένου χάλυβα σε πανευρωπαϊκό ή/και εθνικό/περιφερειακό επίπεδο. Επιπλέον, ζητούν την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακύρωσης.

Πρώτον, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παραβίασε το θεμελιώδες δικαίωμα που έχουν να κριθεί η υπόθεσή τους από ένα αμερόληπτο δικαστήριο, το οποίο αντλούν από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ) και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθόσον το πρόστιμο επιβλήθηκε από διοικητική αρχή η οποία έχει ταυτοχρόνως εξουσία έρευνας και επιβολής κυρώσεων.

Δεύτερον, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρανόμως αρνήθηκε να δεχθεί υπέρ των προσφευγουσών μείωση των προστίμων τους βάσει της «ανακοίνωσης περί επιείκειας» του 2002 ⁽¹⁾, καθόσον η απόφαση στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό σε αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από την Emesa.

Τέλος, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρανόμως αρνήθηκε να δεχθεί υπέρ των προσφευγουσών μερική απαλλαγή βάσει του σημείου 23

της «ανακοίνωσης περί επιείκειας», μολοντί η Emesa παρέσχε αποφασιστικής σημασίας αποδεικτικά στοιχεία περί της διάρκειας και της σοβαρότητας της παραβάσεως.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ), ΕΕ 2002 C 45, σ. 3.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Roca Sanitario κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-408/10)

(2010/C 301/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roca Sanitario SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Folguera Crespo και M. Merola, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει μερικώς τα άρθρα 1, 2 και 4, της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, καθ' ο μέρος αφορούν τη Roca Sanitario·
- να μειώσει το επιβληθέν στη Roca Sanitario πρόστιμο κατά τα προβαλλόμενα στην υπό κρίση προσφυγή, καθ' ο μέρος το κρίνει σκόπιμο το Γενικό Δικαστήριο, για τους εκτιθέμενους στην προσφυγή λόγους ή για τους λόγους που το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά,
- επικουρικώς, και σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί άλλων προσφυγών της Roca France ή της Laufen Austria να μειωθεί το πρόστιμο που επιβλήθηκε με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 2010 για τις παραβάσεις που τέλεσαν οι εν λόγω εταιρίες, συνυπαίτια με τις οποίες είναι η Roca Sanitario, να αναγνωρισθεί ότι η Roca Sanitario δικαιούται αντίστοιχη μείωση του ποσού του προστίμου, το οποίο οφείλει εις ολόκληρον, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Roca Sanitario.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσβαλλόμενη απόφαση είναι η απόφαση που προσβάλλεται και στις υποθέσεις T-364/10, Duravit κ.λπ. κατά Επιτροπής και T-368/10, Laufen Austria κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στις υποθέσεις αυτές.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, ειδικότερα, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τη θεμελίωση της συνυπαιτιότητάς της για τις παραβάσεις που φέρεται ότι τέλεσαν οι Roca France και Laufé Austria, καθότι το επιβληθέν πρόστιμο υπερβαίνει κατά πολύ το υψηλότερο ποσό προστίμου που είναι δυνατό να επιβληθεί δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, του Συμβουλίου, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ⁽¹⁾.

Προβάλλεται, επίσης, ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθησαν αδικαιολόγητα υπόψη τα πολυάριθμα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν προς αντίκρουση του τεκμηρίου ασκήσεως από την προσφεύγουσα αποφασιστικής επιρροής στις Roca France και Laufé όσον αφορά τον καταμερισμό της ευθύνης και τον υπολογισμό του προστίμου.

Κατά την προσφεύγουσα, με την προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλονται τα δικαιώματα άμυνας, καθώς η ευθύνη της θεμελιώθηκε σε πραγματικά στοιχεία και υποκειμενικές εκτιμήσεις που δεν περιελήφθησαν στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και ως προς τις οποίες δεν της παρασχέθηκε δικαίωμα ακρόασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bottega Veneta International κατά ΓΕΕΑ (μορφή τσάντας χειρός)

(Υπόθεση T-409/10)

(2010/C 301/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bottega Veneta International Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, avvocato, G. Lazeretti, avvocato, M. Boletto, avvocato, E. Gavuzzi, avvocato)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 16ης Ιουνίου 2010, στη διαδικασία R 1247/2009-1·

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Σήμα που απεικονίζει τρισδιάστατο διακριτικό σημείο γνωστό ως τσάντα «veneta» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 6632608), για προϊόντα της κλάσεως 18 («σακίδια και τσάντες»)

Απόφαση του εξεταστή: Απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του κανόνα 9, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bottega Veneta International κατά ΓΕΕΑ (μορφή τσάντας χειρός)

(Υπόθεση T-410/10)

(2010/C 301/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bottega Veneta International Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, avvocato, G. Lazeretti, avvocato, M. Boletto, avvocato, E. Gavuzzi, avvocato)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 16ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση R 1539/2009-1·

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Σήμα συνιστάμενο σε τρισδιάστατο διακριτικό σήμα γνωστό ως τσάντα «Cabat» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 6632566), για προϊόντα της κλάσεως 18 («σακίδια και τσάντες»)

Απόφαση του εξεταστή: Απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του κανόνα 9, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και παράγραφος β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Laufen Austria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/10)

(2010/C 301/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Αυστρία) (εκπρόσωπος: E. Navarro, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει μερικώς τα άρθρα 1 και 2, της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, καθόσον αφορά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Laufen Austria (θεωρούμενο τόσο μεμονωμένως όσο και εις ολόκληρον με τη Roca Sanitario) για τη φερόμενη παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, και κατά συνέπεια,

— να μειώσει το επιβληθέν στη Laufen Austria πρόστιμο (θεωρούμενο τόσο μεμονωμένως όσο και εις ολόκληρον με τη Roca Sanitario), κατά τα προβαλλόμενα στην υπό κρίση προσφυγή, καθ' ο μέρος το κρίνει σκόπιμο το Γενικό Δικαστήριο, για τους εκτιθέμενους στην προσφυγή λόγους ή για τους λόγους που το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Laufen Austria.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσβαλλόμενη απόφαση είναι η απόφαση που προσβάλλεται και στην υπόθεση T-408/10, Roca Sanitario κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση αυτή.

Προβάλλεται, ειδικότερα, ότι στην επίδικη απόφαση εμφιλοχώρησε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, επειδή κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν ενεργούσε κατά τρόπο αυτόνομο στην αγορά, καθώς θεωρήθηκε ότι η Roca Sanitario φέρει την ευθύνη για τη συμπεριφορά της Laufen Austria.

Συναφώς, και επικουρικός, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, του Συμβουλίου, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης, και προσβολή, αφενός, της αρχής της προσωπικής ευθύνης για τις παραβάσεις και, αφετέρου, της αρχής της αναλογικότητας, όσον αφορά το ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε ατομικώς στην προσφεύγουσα για την παράβαση που φέρεται ότι τέλεσε πριν την εξαγορά της από τη Roca Sanitario. Το εν λόγω πρόστιμο υπερβαίνει το 10 % του κύκλου εργασιών της κατά το οικονομικό έτος που προηγήθηκε της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως και το ύψος του καθορίστηκε κατά εσφαλμένο τρόπο.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Roca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-412/10)

(2010/C 301/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Vidal Martínez, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει μερικώς τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 2010 κατά το μέρος που επιβάλλει στη Roca France δυσανάλογο πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, και επικουρικός

— να μειώσει το επιβληθέν στη Roca France πρόστιμο κατά τα προβαλλόμενα στην υπό κρίση προσφυγή, καθόσον το κρίνει σκόπιμο το Γενικό Δικαστήριο, για τους εκτιθέμενους στην προσφυγή λόγους ή για τους λόγους που το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Roca France.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση εν προκειμένω είναι η απόφαση που προσβάλλεται στις υποθέσεις T-408/10, Roca Sanitario κατά Επιτροπής και T-411/10, Laufen Austria κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στις υποθέσεις αυτές.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2010 — Nexans France κατά Entreprise commune Fusion for Energy

(Υπόθεση T-415/10)

(2010/C 301/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Nexans France SAS (Clichy, Γαλλία)
(εκπρόσωποι: J.-P. Tran Thiet και J.-F. Le Corre, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Entreprise commune européenne pour ITER et le développement de l'énergie de fusion

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η σύμβαση συνήφθη κατόπιν διαδικασίας κατά την οποία παραβιάστηκαν οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης,
- να αναγνωρίσει ότι η καθής-εναγόμενη (στο εξής: καθής) υπέπεσε σε νομική πλάνη αφήνοντας την προσφεύγουσα σε αβεβαιότητα όσον αφορά την απόφασή της να απορρίψει την προσφορά της χωρίς να την εξετάσει και πληροφορώντας την προς τούτο μόνο με την από 16ης Ιουλίου 2010 επιστολή της,
- να αναγνωρίσει ότι η καθής υπέπεσε σε νομική πλάνη απορρίπτοντας την προσφορά της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 120.4 του κανονισμού εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού της,
- να κηρύξει άκυρη την απόφαση της 16ης Ιουλίου,
- να κηρύξει άκυρη την απόφαση της 8ης Ιουλίου,
- να κηρύξει άκυρες όλες τις πράξεις που εξέδωσε η καθής μετά τις αποφάσεις της 8ης και 16ης Ιουλίου,
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα δικαίη αποζημίωση ύψους 175,453 ευρώ με τους νόμιμους τόκους από την έκδοση της αποφάσεως μέχρι της εξοφλήσεως (με την επιφύλαξη του ακριβούς καθορισμού του ποσού της σύμβασης και του οριστικού υπολογισμού των αμοιβών των δικηγόρων που δεν μπορεί να υπολογιστεί πριν το τέλος αυτής της διαδικασίας),
- επικουρικώς, αν προκύψει κατά τη στιγμή της έκδοσης της αποφάσεως ότι δεν είναι πιθανό να προκηρυχθεί νέος διαγωνισμός για την εν λόγω σύμβαση, να επιδικάσει στην προσφεύγουσα δικαίη αποζημίωση ύψους 50 175 453 με τους νόμιμους τόκους από την έκδοση της αποφάσεως μέχρι την εξόφληση (με την επιφύλαξη του ακριβούς καθορισμού του ποσού της σύμβασης και του οριστικού υπολογισμού των αμοιβών των

δικηγόρων που δεν μπορεί να υπολογιστεί πριν το τέλος αυτής της διαδικασίας),

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων της Entreprise Commune pour ITER et le développement de l'énergie de fusion (Κοινή επιχείρηση για τον ITER και την ανάπτυξη της πυρηνικής σύντηξης) με τις οποίες απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε στο πλαίσιο του διαγωνισμού F4E-2009-OPE-18 (MS-MG), ο οποίος αφορούσε τη σύναψη συμβάσεων για την προμήθεια ηλεκτρικού εξοπλισμού (EE 2009/S 149-218279), και ανατέθηκε η σύμβαση σε άλλον υποψήφιο. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης αποζημίωση για τη ζημία που φέρεται να υπέστη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει σειρά λόγων που αντλούνται:

- από παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου και της αρχής της διαφάνειας, δεδομένου ότι η καθής δεν ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η προσφορά της θα απορριφθεί χωρίς να αξιολογηθεί στην περίπτωση που δεν υπογραφεί το συνημμένο στη σύμβαση σχέδιο, μην παρέχοντας έτσι στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να κατανοήσει το περιεχόμενο των υποχρεώσεων της ως διαγωνιζόμενης,
- από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που η καθής είχε διαβεβαιώσει την προσφεύγουσα ότι δεν θα απέρριπτε αυτομάτως την προσφορά της,
- από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και των ίσων ευκαιριών μεταξύ των υποψηφίων αναδόχων δημοσίων συμβάσεων καθόσον
 - ο διαγωνισμός διοργανώθηκε με τρόπο ώστε να επωφεληθεί η υποψήφια της κοινοπραξίας ICAS (στην οποία ανατέθηκε η σύμβαση), στο μέτρο που οι προβλεπόμενες στο πλαίσιο της σύμβασης προθεσμίες ήταν προδήλως ανεπαρκείς και δυσανάλογες, ήταν δε αδύνατο να τηρηθούν από τους διαγωνιζόμενους που δεν ήταν εφοδιασμένοι με ειδική γραμμή παραγωγής την οποία διέθετε μόνο η κοινοπραξία ICAS,
 - υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων που ευνοεί την υποψηφιότητα της κοινοπραξίας ICAS, στο μέτρο που εργαζόμενος σε μέλος της Κοινοπραξίας ICAS συμμετείχε στη διαδικασία επιλογής των προσφορών και άλλος εργαζόμενος σε μέλος της κοινοπραξίας ICAS συμμετείχε στην προετοιμασία του διαγωνισμού,
 - η κοινοπραξία ICAS επωφελήθηκε από πληροφορίες που της έδωσαν πλεονέκτημα κατόπιν της επίσκεψης, ως εμπειρογνώμονα για το ITER, προσώπου απασχολούμενου σε μέλος της κοινοπραξίας ICAS στα εργοστάσια της προσφεύγουσας στην Κορέα καθώς και στα εργοστάσια κατασκευής καλωδίων στην Κίνα και την Ιαπωνία,

— από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παράβαση των άρθρων 84 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, δεδομένου ότι η διαδικασία αξιολόγησης συνεχίστηκε ενώ είχε απομείνει μία μόνον προσφορά και η καθής δεν αντέδρασε όταν η προσφεύγουσα την ενημέρωσε για την ύπαρξη σύγκρουσης συμφερόντων που παρείχαν πλεονέκτημα στην κοινοπραξία ICAS,

— από νομική πλάνη στην οποία υπέπεσε η καθής, απορρίπτοντας την προσφορά της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 120, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής του δημοσιονομικού της κανονισμού, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό επιτρέπει την αυτόματη απόρριψη μιας προσφοράς χωρίς να αξιολογηθεί μόνον εάν δεν πληροί ουσιώδη προϋπόθεση ή συγκεκριμένη προϋπόθεση της συγγραφής υποχρεώσεων,

— από το γεγονός ότι οι φερόμενες παραβάσεις των νομικών κανόνων προκάλεσαν άμεση και βέβαιη βλάβη στην προσφεύγουσα για την οποία αυτή ζητεί βασίμως αποζημίωση.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Cortés del Valle López κατά ΓΕΕΑ (HIJOPUTA)

(Υπόθεση T-417/10)

(2010/C 301/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Calderón Chavero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση την οποία εξέδωσε στις 18 Ιουνίου 2010 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R 175/2010-2·

— κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του εξεταστή του ΓΕΕΑ της 24ης Νοεμβρίου 2009·

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα του προσφεύγοντος και

— να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας δίκης σε περίπτωση απορρίψεως των αιτημάτων του.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Que bueno ye! HIJOPUTA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 33, 35 και 39.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: μη ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν αντικείται στα χρηστά ήθη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — voestalpine und voestalpine Austria Draht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-418/10)

(2010/C 301/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: voestalpine AG (Linz, Αυστρία), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Ablasser-Neuhuber και G. Fussenegger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφεύγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης, καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·

— επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2 της αποφάσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία και/ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα του χάλυβα προέντασης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ. Συναφώς, ισχυρίζονται ότι εσφαλμένως τους καταλογίζεται συμμετοχή αποκλειστικής βάσει της μεσολαβήσεως ενός εμπορικού αντιπροσώπου στην Ιταλία, δεδομένου ότι ο εν λόγω εμπορικός αντιπρόσωπος ουδόλως εκπροσώπησε τις προσφεύγουσες σε συναντήσεις του «Ομίλου Ιταλίας», ότι η συμπεριφορά ενός μη αποκλειστικού εμπορικού αντιπροσώπου δεν μπορεί να καταλογιστεί στις προσφεύγουσες, εφόσον δεν υπάρχει οικονομική ενότητα, ότι ο εκ μέρους της καθής αυτόματος καταλογισμός των ενεργειών ενός μη αποκλειστικού εμπορικού αντιπροσώπου αντιβαίνει στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν καμία γνώση των ενεργειών του ως άνω εμπορικού αντιπροσώπου. Επικουρικώς προβάλλεται ότι η διάρκεια της παραβάσεως καθορίστηκε εσφαλμένα ως προς τις προσφεύγουσες.

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τη συμμετοχή τους σε ενιαία, σύνθετη και διαρκή παράβαση. Συναφώς, προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι η παράβαση με τον «Όμιλο Ιταλίας» πρέπει να διακρίνεται από άλλες παραβάσεις στις οποίες αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Περαιτέρω, ισχυρίζονται ότι δεν συμμετείχαν σε ενιαία, σύνθετη και διαρκή παράβαση διότι δεν είχαν γνώση του συνολικού σχεδίου και επιπλέον δεν μπορούσαν ευλόγως να προβλέψουν το εν λόγω σχέδιο, ούτε θα ήταν διατεθειμένες να αναλάβουν τον κίνδυνο που αυτό θα συνεπαγόταν.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται σφάλματα κατά την επιμέτρηση του προστίμου. Συναφώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον επιβλήθηκε δυσανάλογα υψηλό πρόστιμο ενώ είχαν ανακύψει νέα (απρόβλεπτα) νομικά ζητήματα και το ίδιο πρόστιμο επιβλήθηκε εξαιτίας της γνώσεως και μόνο παραβάσεων άλλων επιχειρήσεων. Περαιτέρω προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, των κατευθυντηρίων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων⁽¹⁾, των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.

(¹) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ori Martin κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-419/10)

(2010/C 301/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ori Martin SA (Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: P. Ziotti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθ' ο μέρος της καταλογίζει ευθύνη για τις συμπεριφορές επί των οποίων επιβάλλονται κυρώσεις·
- να ακυρώσει ή να μειώσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου δυνάμει του άρθρου 2 της εν λόγω αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως απόφαση είναι ίδια με εκείνη της υποθέσεως T-385/10, ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, είναι παράνομη καθόσον της καταλογίζει ευθύνη, αποκλειστικά λόγω της (σχεδόν) καθ' ολοκληρίαν κυριότητας της εταιρίας, για τις φερόμενες ως δόλιες συμπεριφορές για τις οποίες κατηγορείται και για τις οποίες προβλέπονται κυρώσεις βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, καθόσον η εξουσία της Επιτροπής να επιβάλει πρόστιμα είχε παραγραφεί στην προκειμένη περίπτωση.
- Παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και των αρχών περί του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ευθύνης και των ποινών, της χρηστής διοικήσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον η Επιτροπή καταλήγει στο να επιβάλει εις βάρος της προσφεύγουσας αμιγή και ίδια αντικειμενική ευθύνη για ενδεχομένως παράνομες συμπεριφορές τις οποίες επέδειξε η ελεγχόμενη, ευθύνη αποτελούσα αντικείμενο αμάχητου τεκμηρίου, μη επιδεχόμενου στην πραγματικότητα απόδειξη περί του αντιθέτου. Η συνδεόμενη με την ιδιοκτησιακή κατάσταση ευθύνη στερείται ερείσματος και αντιβαίνει στις καθιερωμένες από την κοινοτική νομολογία αρχές αναφορικά με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ στο πλαίσιο ομίλων εταιριών.
- Παραβίαση της αρχής της περιορισμένης ευθύνης των κεφαλαιουχικών εταιριών, η οποία εδράζεται στο κοινό στα δίκαια των κρατών μελών αλλά και στο ίδιο το δίκαιο της Ένωσης εταιρικό δίκαιο.

Πέραν τούτου, η Ori Martin ζητεί την ακύρωση ή τουλάχιστον τη σημαντική μείωση του επιβληθέντος προστίμου.

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Armani κατά ΓΕΕΑ — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)

(Υπόθεση T-420/10)

(2010/C 301/97)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giorgio Armani SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Rapisardi, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Annunziata Del Prete (Νεάπολη, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 1360/2009-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 8ης Ιουλίου 2010, λόγω εσφαλμένης και παράνομης εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθόσον δεν έγινε δεκτό ότι υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ των επίμαχων σημάτων,
- να δεχθεί τους λόγους που προβάλλει η προσφεύγουσα, όπως διατυπώθηκαν κατά τη διαδικασία της ανακοπής και έγιναν δεκτοί με την απόφαση του τμήματος ανακοπών,
- να απορρίψει εξ ολοκλήρου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 6 314 462, η οποία υποβλήθηκε εξ ονόματος της Annunziata del Prete, για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αναφέρει η εν λόγω αίτηση,
- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να εκτελέσει την απόφαση και να μην επιτρέψει την καταχώριση του σήματος «AJ AMICI JUNIOR»,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ, ενδεχομένως εις ολόκληρον με την αιτούσα Annunziata del Prete, να καταβάλει στην GIORGIO ARMANI SpA όλα τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η εταιρία αυτή καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας,
- να διατάξει, κατόπιν της ακύρωσης, την υπέρ της προσφεύγουσας εκκαθάριση των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η εταιρία αυτή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων της δευτεροβάθμιας διαδικασίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας, της 2ας Μαΐου 1991.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Annunziata del Prete.

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «AJ Amici Junior» (αίτηση καταχώρισης υπ' αριθ. 6 314 462), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 25 και 35.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Ιταλικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «AJ Armani Jeans» (υπ' αριθ. 912 114), για προϊόντα των κλάσεων 9, 25 και 35, και ιταλικό λεκτικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ARMANI JUNIOR» (υπ' αριθ. 998 554) για προϊόντα των κλάσεων 25 και 35.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης μεταξύ των επίμαχων σημάτων και των προϊόντων που καλύπτονται από τα εν λόγω σήματα.

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana κατά ΓΕΕΑ — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)

(Υπόθεση T-421/10)

(2010/C 301/98)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Sánchez-Quiñones González, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Constantina Sotelo Ares (Cambados, Ισπανία).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση R 1804/2008-4.

— να εκδώσει απόφαση που να κάνει δεκτή την καταχώριση του σήματος 5635867 ROSALIA DE CASTRO για τις κλάσεις 32, 33 και 35, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, ακυρώνοντας τα έξοδα της προσφυγής που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «ROSALIA DE CASTRO» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 32, 33 και 35.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Constantina Sotelo Ares.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το ισπανικό λεκτικό σήμα «ROSALIA» για προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Global Steel Wire κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-429/10)

(2010/C 301/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. González Díaz και A. Tresandí Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— ως κύριο αίτημα, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2010 στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ·

— επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει, σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ, το επιβληθέν με την απόφαση αυτή πρόστιμο·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη εν προκειμένω υπόθεση είναι η ίδια με αυτήν της υποθέσεως T-426/10, Moreda Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται είναι επίσης παρόμοια.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε προς τις σχετικές με το βάρος της αποδείξεως υποχρεώσεις της που απορρέουν από την κοινοτική νομολογία όσον αφορά τη διαπίστωση της ευθύνης της GSW για τις ενέργειες των θυγατρικών της. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η GSW μπορούσε να επηρεάσει τη συμπεριφορά των εταιριών στο κεφάλαιο των οποίων μετείχε.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2010 — AF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-61/10)

(2010/C 301/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: AF (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της καθής με την οποία απερρίφθη η αίτηση συνδρομής σχετικά με την ηθική παρενόχληση της οποίας ο προσφεύγων διάδικος φρονεί ότι υπήρξε θύμα καθώς και αίτημα αποζημιώσεως λόγω ηθικής βλάβης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση 24938, της 28ης Σεπτεμβρίου 2009, με την οποία η ΑΔΑ της Επιτροπής απέρριψε την αίτηση συνδρομής D/300/09 που υπέβαλε ο προσφεύγων διάδικος βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ, σχετικά με την ηθική παρενόχληση που υπέστη και/ή βίωσε στην υπηρεσία της κατά την περίοδο, με κάθε επιφύλαξη, από τον Απρίλιο 2004 μέχρι τον Απρίλιο 2009·

— να του επιδικάσει υπέρ το ποσό των 600 000 ευρώ ως αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω της παρενόχλησης και των συνεπειών της επί της καταστάσεως της υγείας του·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Αγωγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Coedo Suárez κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-73/10)

(2010/C 301/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Ángel Coedo Suárez (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodríguez, A. Blot και C. Bernard Glanz, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης του εναγομένου με την οποία απερρίφθη το αίτημα αποζημιώσεως του ενάγοντος και το αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ με την οποία απερρίφθη η αίτηση αποζημιώσεως του ενάγοντος και επικουρικός την απόφαση της ΑΔΑ με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση·

— όσον αφορά την αποκατάσταση της υλικής ζημίας, να υποχρεώσει το εναγόμενο να του καταβάλει ποσό καθοριζόμενο προσωρινά και ex aequo et bono σε 450 000 ευρώ συν τόκους υπερημερίας προς το νόμιμο επιτόκιο από την ημερομηνία της εκδοθεισμένης αποφάσεως·

— όσον αφορά την ηθική βλάβη να υποχρεώσει το εναγόμενο κυρίως να αποκαταστήσει τον ενάγοντα νομοτύπως και να του καταβάλει το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ ή, επικουρικός να του καταβάλει ποσό καθοριζόμενο προσωρινώς και ex aequo et bono σε 300 000 ευρώ, συν τόκους υπερημερίας προς το νόμιμο επιτόκιο από την ημερομηνία της εκδοθεισμένης·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Kimman κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-74/10)

(2010/C 301/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Eugène Emile Kimman (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levī, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της εκθέσεως αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για το 2008.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκδοση αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για το 2008,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2010 — Scheefer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-75/10)

(2010/C 301/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Séverine Scheefer (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: C. L'Hote-Tissier, avocat.)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων του καθού με τις οποίες αρνήθηκε να εκδώσει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας και, εν τέλει, να μετατρέψει τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας-ενάγουσας σε σύμβαση αορίστου χρόνου σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ΚΛΠ, καθώς και αξίωση για αποκατάσταση της ζημίας την οποία αυτή υπέστη.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναστείλει τη διαδικασία αναμένοντας την απόφαση στην υπόθεση F-105/09 η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- άλλως, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 11ης Φεβρουαρίου 2010 και της 10ης Ιουνίου 2010 με τις οποίες το Κοινοβούλιο αρνήθηκε, παραπέμποντας απλώς στο από 12 Οκτωβρίου 2009 έγγραφό του, να εκδώσει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με τη νομική της κατάσταση και, εν τέλει, παρά τις δύο διαδοχικές ανανεώσεις, να μετατρέψει τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας-ενάγουσας σε σύμβαση αορίστου χρόνου·
- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2009·
- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2009·

— να ακυρώσει τον νομικό χαρακτηρισμό της αρχικής συμβάσεως καθώς και την ημερομηνία λήξεώς της που καθορίστηκε στις 31 Μαρτίου 2009·

— κατόπιν αυτού να μετατρέψει τη σύμβαση προσλήψεως της προσφεύγουσας σε σύμβαση αορίστου χρόνου·

— να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της συμπεριφοράς του Κοινοβουλίου·

— επικουρικός και στην απίθανη περίπτωση που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κρίνει ότι παρά τη διαμόρφωση προσλήψεως αορίστου χρόνου, η σχέση εργασίας έπαυσε —πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει—, να επιδικάσει αποζημίωση για καταχρηστική λύση της συμβατικής σχέσεως·

— όλως επικουρικός και στην απίθανη περίπτωση που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κρίνει ότι δεν ήταν δυνατή η μετατροπή —πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει—, να επιδικάσει αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της υπαίτιας συμπεριφοράς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

— να επιφυλάξει υπέρ της προσφεύγουσας-ενάγουσας όλα τα άλλα δικαιώματα και μέσα παροχής εννόμου προστασίας, και ιδίως, να επιδικάσει εις βάρος του Κοινοβουλίου αποζημίωση για την προξενηθείσα ζημία·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2010 — Colart κ.λπ. Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-76/10)

(2010/C 301/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Philippe Colart (Bastogne, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αναδρομικών αποδοχών των προσφευγόντων για την περίοδο μεταξύ Ιουλίου και Δεκεμβρίου 2009 και των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών που εκδόθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 2010 στο πλαίσιο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού, βάσει του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 της 23ης Δεκεμβρίου 2009.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών τους RG 2009 (αναδρομικές αποδοχές για την περίοδο μεταξύ Ιουλίου και Δεκεμβρίου 2009), τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών τους για τον Ιανουάριο 2010 και τα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών τους, στο μέτρο που τα οικεία εκκαθαριστικά σημειώματα εφαρμόζουν συντελεστή αναπροσαρμογής 1,85 %, αντί 3,70 %, βάσει του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 2009, διατηρώντας, πάντως, τα αποτελέσματα των εκκαθαριστικών αυτών σημειωμάτων μέχρι την έκδοση νέων που θα εφαρμόζουν ορθώς τα άρθρα 65, 65α του ΚΥΚ και το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ (ως ίσχυε το 2010),

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Arroyo Redondo κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-77/10)**

(2010/C 301/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fernando Arroyo Redondo (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: E. Boigelot και S. Woog, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης της καθής να μην περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των μονίμων υπαλλήλων που προάγονται στον βαθμό AD10 κατά την περίοδο προαγωγών 2009.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η οποία δημοσιεύθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2009, να μην περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των μονίμων υπαλλήλων που προάγονται από τον βαθμό AD9 στον βαθμό AD10 κατά την περίοδο προαγωγών 2009,

— κατόπιν της ακύρωσης αυτής, να προβεί σε νέα συγκριτική εξέταση των προσόντων του προσφεύγοντος και αυτών των άλλων υποψηφίων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2009 και να διατάξει την προαγωγή του προσφεύγοντος στον βαθμό AD10 αναδρομικά, από την 1η Μαρτίου 2009, καθώς και να του επιδικάσει τόκους επί των καθυστερουμένων διαφορών αποδοχών με το επιτόκιο που έχει καθορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, από 1ης Μαρτίου 2009, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες,

χωρίς ωστόσο να τεθεί υπό αμφισβήτηση η προαγωγή των άλλων προαχθέντων υπαλλήλων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στον κατάλογο που δημοσιεύθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2009,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2010 — Antelo Sanchez κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση F-78/10)**

(2010/C 301/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Pilar Antelo Sanchez (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης του καθού, η οποία περιλαμβάνεται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών των προσφευγόντων, περί περιορισμού της αναπροσαρμογής των μηνιαίων αποδοχών τους, από 1ης Ιουλίου 2009, σε ποσοστό 1,85 %, στο πλαίσιο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού βάσει του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 της 23ης Δεκεμβρίου 2009.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που καθορίζει σε 1,85 % τον συντελεστή αναπροσαρμογής κατ'εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις,

— να τους επιδικάσει τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επί του συνόλου των ποσών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που εμφανίζονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών από τον Ιανουάριο 2010 και στα εκκαθαριστικά σημειώματα αναδρομικών αποδοχών για την περίοδο μεταξύ Ιουλίου και Δεκεμβρίου 2009 και των αποδοχών τις οποίες αυτοί θα δικαιούνταν, μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα γίνει η εκπρόθεσμη εκκαθάριση των αναδρομικών αυτών αποδοχών,

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dubus κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-79/10)

(2010/C 301/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Charles Dubus (Tervuren, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Boigelot και S. Woog, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης της καθής να μην περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των μονίμων υπαλλήλων που προάγονται στον βαθμό AST4/C κατά την περίοδο προαγωγών 2009 και αίτημα χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η οποία δημοσιεύθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2009, να μην περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των μονίμων υπαλλήλων που προάγονται από τον βαθμό AST3/4 στον βαθμό AST4/C κατά την περίοδο προαγωγών 2009,
- κατόπιν της ακύρωσης αυτής, να προβεί σε νέα συγκριτική εξέταση των προσόντων του προσφεύγοντος και αυτών των άλλων υποψηφίων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2009 και να διατάξει την προαγωγή του προσφεύγοντος στον βαθμό AST4/C αναδρομικώς, από την 1η Μαρτίου 2009, καθώς και να του επιδικάσει τόκους επί των καθυστερουμένων διαφορών αποδοχών με το επιτόκιο που έχει καθορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναηρηματοδοτήσεως, από 1ης Μαρτίου 2009, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες, χωρίς ωστόσο να τεθεί υπό αμφισβήτηση η προαγωγή των άλλων προαχθέντων υπαλλήλων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στον κατάλογο που δημοσιεύθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2009,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 3 500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη την οποία αυτός υπέστη λόγω της μη προαγωγής του την 1η Ιανουαρίου 2009, υπό την επιφύλαξη της αυξήσεως του εν λόγω ποσού κατά τη διάρκεια της δίκης,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2010 — Praskevičius κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-81/10)

(2010/C 301/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Vidas Praskevičius (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: P. Nelissen Grade και G. Leblanc, avocats)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης του καθού περί μη συμπεριλήψεως του προσφεύγοντα στον πίνακα προαχθέντων υπαλλήλων στον βαθμό AD6 για το έτος προαγωγών 2009 και αξίωση για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχή (ΑΔΑ) της 21ης Ιουνίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει ο προσφεύγων-ενάγων·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 24ης Νοεμβρίου 2009, κοινοποιηθείσα στις 2 Δεκεμβρίου 2009, περί μη συμπεριλήψεως του προσφεύγοντος-εναγόντος στον πίνακα προαχθέντων υπαλλήλων στον βαθμό AD6 για το έτος προαγωγών 2009·
- να υποδείξει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και, ιδίως την κατάταξη στον βαθμό AD 6, όπως επίσης και την αναδρομική ισχύ της προαγωγής στον βαθμό AD 6 από την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να τεθεί σε ισχύ, ήτοι από την 1η Ιανουαρίου 2009·
- να αποδώσει στον προσφεύγοντα-εναγόντα το ποσό των 500 ευρώ για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

